

Ly Hôn Tái Kết Hôn

Contents

Ly Hôn Tái Kết Hôn	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	12
3. Chương 3	19
4. Chương 4	26
5. Chương 5	34
6. Chương 6	41
7. Chương 7	46
8. Chương 8	52
9. Chương 9	57

Ly Hôn Tái Kết Hôn

Giới thiệu

Hắn và cô có kết cục ly hôn như ngày hôm nay cũng đều là do hắn, chỉ vì hắn ham công tiếc việc mà

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ly-hon-tai-ket-hon>

1. Chương 1

Có người nói: “ Yêu một người không cần biết quá nhiều lý do , nhưng không yêu một người lại có đến trăm ngàn lý do”

Ách,những lời nói kinh điển này cũng không đủ để hình dung tình huống lúc này của nàng.

“ Hai người vì yêu nhau nên ở bên nhau , nhưng cũng hiểu rõ được tại sao họ lại chia tay”

Oa, quá tuyệt vời , người nào mà nói ra được những lời này nhất định sẽ được nhận giải Nobel vì quá hiểu rõ tình yêu.

Lương Nhược Du lộ ra một bộ mặt vui vẻ , cũng phát hiện ra tâm tình của mình cũng không tồi,ai,đúng rồi , không phải cũng có người đã từng nói “Khi đã quyết định bước ra đi thì nhất định không được phép mang theo chút vương vẩn nào”, còn có “ Buông tay ai đó cũng chính là buông tha cho chính mình” Sao ? Nếu mà giải thích được mấy cái đạo lý này thì thật tốt.

Cô hiện tại ở chính hộ vụ sở , không phải đến bảo lưu gốc dẫu triện , không phải đến để đăng ký kết hôn, cũng không phải đến làm giấy khai sinh cho bảo bối, mà là.....

Ly hôn.

Đừng nhìn cô một bộ dạng như là tâm tình đang tốt lắm,kỳ thật nội tâm như bị đao cắt , nhưng mà cũng chưa đến mức sắp chết! Có phải hay không cô quá kiên cường? Đương nhiên rồi, những người mang chòm sao “ bọ cạp” vốn dĩ tính cách đã quật cường, lại còn là những người máu lạnh , đã là như thế thì đương nhiên đâu có dễ gì mà bị người khác đánh bại ?

Lương Nhược Du liếc nhìn nam nhân cao lớn bên cạnhKì Mai Khải , là luật sư thực tập , hấn đối với sự nghiệp vô cùng cuồng nhiệt , tiền đồ trước mắt vô cùng sáng lạn, hơn nữa hấn lại đẹp trai ! Tỷ tỷ của cô thường nói cho dù có đốt đèn lồng cũng tìm không nổi một nam nhân như hấn , cô có phải hay không có bệnh mới có thể hướng hấn ly hôn.

Ai, tỷ tỷ chính là không hiểu, hấn đẹp trai thì có đẹp trai, tiền đồ có tiền đồ,nhưng hai người dù có yêu nhau bao nhiêu thì đến khi đã không còn yêu nhau như lúc ban đầu nữa thì người cuối cùng đau khổ sẽ là chính mình thôi , những người theo chòm sao bọ cạp như nàng xem trọng nhất chính là tình yêu , mà người nam nhân này chỉ có công việc là lớn nhất , bằng hữu cũng lớn nhất,nhưng lại không để thế tử như cô vào trong mắt, luôn luôn xếp cô đằng sau họ , chuyện này cô làm sao mà chịu được? Cho nên ly hôn là phương thức giải thoát duy nhất.

“ Ách..... Kì phu nhân cô thật sự muốn ly hôn sao? Cô xem bụng cô cũng sắp sinh rồi”. Vị tiểu thư có trách nhiệm làm giấy ly hôn cho hai người trừng mắt nhìn vào cô rõ ràng đã mang thai rồi mà còn muốn ly hôn, nhịn không được mà lên tiếng khuyên bảo.

“Đúng vậy, tôi thật sự là sắp sinh,dự tính ngày sinh là tháng sau á!” Lương Nhược Du sờ lên cái bụng tròn trịa của mình đáp.

Vị tiểu thư cau mày, lại nói : “ Kia.....” Nàng hồ hờng liếc mắt qua nhìn nam chính đang ngồi bên cạnh , hấn quả nhiên đủ suất nhưng như vậy lại càng không có lương tâm,lão bà cũng sắp lâm bồn, lại có thể cứ như vậy ly hôn?! “ Vẫn là có cần chúng ta cho người giúp đỡ hay không? Tôi có thể giúp cô đi đến các đơn vị tư vấn...”

Lương Nhược Du khua khua đôi bàn tay nhỏ bé mảnh khảnh,chớp mắt mấy cái -“Ai nha,không cần đâu,chúng tôi đã suy nghĩ rất kĩ càng rồi,thư từ đề nghị , đơn ly hôn đã mang qua luật sư bên kia kí tốt lắm rồi, không cần đến nơi tư vấn đó đâu!”

Nói xong, nàng có thể cảm nhận thấy nam nhân bên cạnh mình đang tỏa ra một cỗ lửa giận.

Lửa giận?Tại sao?Như vậy không tốt sao?Hấn có thể bẻ quan đọc sách, hoàn hảo thi đỗ đạt được giấy phép hành nghề luật sư, có thể cùng bằng hữu đi làm , cũng sẽ không có người có ý kiến khi hấn muốn tham gia cái gì đó cùng bạn bè của hấn, hấn cũng có thể vui vẻ hưởng thụ cuộc sống độc thân , nhiều lợi ích như vậy a!

Kết hôn đã hơn một năm, cô vẫn đều chỉ có một mình,tự mình ăn cơm chiều,cứ cách ngày lại quay về nhà mẹ đẻ,khi phát hiện mang thai,cũng không thấy hấn có bao nhiêu vui vẻ,tiểu thuyết không phải thường viết nam nhân lần đầu tiên làm cha luôn cảm thấy cảm động hay sao(thật giống như một tên ngốc sẽ ôm lão bà xoay vòng vòng.....),thật sự có mà như không,cô cũng không cảm thấy được hấn có bao nhiêu vui sướng,coi như đứa bé tự chính cô tạo ra vậy ,hừ,nói không chừng chính hấn cũng chưa muốn làm rõ bao giờ hấn muốn làm ba đâu ,dự tính ngày sinh đối với hấn mà nói cũng chẳng phải là cái thời điểm gì!

Quên đi ,quả trứng vàng hai mươi bốn tuổi không cần phải tức giận vô ích nữa, yêu cầu ly hôn cũng như đã buông tha hấn,hấn lại không biết cảm ơn ,còn bày ra cái mặt đại thái, rất giống như kiêu nàng vụng trộm bên ngoài vậy,nàng không hiểu hấn tức giận cái gì a....ách,phải chú ý dưỡng thai.

Cô rất muốn mắng thô tục,rất muốn làm rõ ràng với tên khốn khiếp này ,nhưng vì đường thai cô cái gì cũng không thể làm!Mắng cái gì cũng không thể mắng!

“Em tại sao không hỏi tôi có hay không có nguyện ý muốn ly hôn với em?”

Ác, không biết tại sao khốn khiếp này lại muốn cùng bốn tiểu thư lạnh giọng kháng nghị,bỗng trở thành hần hiện tại lại muốn cùng cô tranh thủ tình cảm?!

Lương Nhược Du trong mắt toàn bộ đều là xem thường,lấy ra bản hiệp nghị,hảo tâm nhắc nhở nói:”Kí tên đi.”

Một cổ tức giận ,Kì Mai Khải nhú mày , bộ dạng tức giận của hần như vậy thật giống con nhím xù lông, tùy thời có thể đâm chết người –“Em lấy cái chết uy hiếp, tôi còn có thể không ký sao?”

Cô có thể đối với toàn thế giới này cam đoan hần là con nhím suýt nhất mà cô từng gặp.

Cô nhún nhún vai , biết rằng cô làm như vậy cũng có chút hạ lưu.

“Nếu anh không kí tên, không đồng ý ly hôn,tôi thề ngay trước mặt anh bây giờ sẽ cùng đứa bé biến mất khỏi thế gian này,anh muốn nhìn tôi chết hay sao?”

Cô nhớ rõ mình đã nói như vậy.

Hô, không có cách nào khác nha,ai bảo hần làm cho cô tức giận như vậy ?Nữ nhân mang thai chính là như vậy trong người lúc nào cũng sẽ không thoải mái,tất niên, nam nhân này lại không ở nhà hảo hảo bồi dưỡng lão bà, cứ nhiên lại ở cùng bằng hữu bé quan đọc sách, hơn nữa cũng không có thông báo cho cô ở nhà biết,cô gọi đến cũng không nghe máy , hoàn toàn tìm không thấy người , cô có thể không tức giận, không đại hỏa sao?Nếu lúc đó cô bị sinh non thì làm sao bây giờ?Nếu cô ở nhà phát sinh chuyện ngoài ý muốn thì làm sao bây giờ ?

Rõ ràng đã lập gia đình,nhưng đầu năm lại quay về nhà mẹ đẻ,hỏi cô làm sao có thể đối mặt với song thân, anh chị trong nhà đây.Cho nên ,đầu năm cô lại cùng ba người bạn tốt liên hoan, vui vẻ tiếp nhận sự quan tâm của bạn tốt , trong lòng lại đầy bụng hỏa đối với nam nhân vô tâm vô phế kia , cô phải làm thế nào mới tốt?

Cho nên , sau đó cô cùng hần cãi nhau một trận...

Đương nhiên , người thua lại là cô, cô thật không khống chế được mà tức giận,nhưng trên mặt hần lại không lộ chút biểu tình nào chỉ hờ hững nhìn cô khóc rống.

Hần không thương cô sao?

Đối mặt vấn đề này , cô thực nhất gan, không có khả năng tiếp nhận được đáp án từ hần, cho nên lựa chọn tốt nhất là trốn tránh.....

“Chúng ta ly hôn đi.”

Sau đó chính là câu uy hiếp kia,nếu không ly hôn cô sẽ chết cho hần xem!Đủ kiên quyết,cũng đủ dọa người , cho nên hần phải đồng ý.

“ Anh phải đáp ứng ly hôn”-Cô nhẹ giọng khê nhắc.

Vị tiểu thư kia chỉ yên lặng bắt đầu làm thủ tục,sau vài cái động tác ,cô sau gần hai năm làm “ Kì phu nhân” bây giờ trở lại thành “Lương tiểu thư”.

Trước kia , ở trong trường đại học cô và hần là đôi tài tử giai nhân người người ngưỡng mộ, cho dù cả hai đều đã tốt nghiệp , nhưng còn có rất nhiều người vẫn muốn được biết tình hình bọn họ lúc này.

Chính là , tài tử là như thế nào? Giai nhân là như thế nào? Nhưng mà khi không còn yêu thương như trước kia nữa thì dù là thần tiên quyến lữ vẫn chỉ có một đường chia tay thôi.

Xem ra.....

Hôn nhân chính là phần mộ của tình yêu , đúng vậy, cô giờ cả tứ chi ra tán thành

Hoa Liên , tựa như chốn thiên đường ,vẻ đẹp của nó thường thay đổi,nhưng nó luôn có vẻ hùng vĩ và tráng lệ khiến người đến đó đều phải hết lời mà khen ngợi, ở đây , trừ bỏ núi cao khe sâu , thanh sơn lục thủy , vẫn còn có phong cảnh tươi mát ở dọc bờ Đông Hải , sự tĩnh lặng của nơi đây chính là cuộc sống mà ai ai đều muốn hướng tới một cuộc sống yên bình , phẳng lặng , nơi này không khí trong lành, trong sơn cốc có tiếng suối chảy róc rách . Chốn này đẹp tựa bức họa , một mảnh bình phong xinh đẹp.

Nguyên nhân chính là như thế, nên sáu năm trước Lương Nhược Du quyết định đặt chân tới Hoa Liên.Nàng làm nghề thiết kế,những năm qua đều qua mạng mà nhận các dự án từ các huyện thị,làm việc trong giới này nàng cũng đã tạo được thanh danh không nhỏ, chính tại nơi sơn thủy này đã giúp nàng thỏa thích sáng tạo . Mỗi khi công tác mệt mỏi,chỉ cần hít sâu là nàng lại có thể khôi phục tinh thần như cũ . Hoa Liên ngoại trừ cảnh đẹp ra còn có thể giúp người ta tiêu trừ mệt mỏi.

“Tiểu Vũ hôm nay sẽ đến hoa liên sao?”

Lương Nhược Du không ngẩng đầu mà vẫn nhìn vào đồ thiết kế “Hội a,nguyên đán có ba ngày ngay cả khi là giả đi nữa thì hần đương nhiên sẽ ở lâu!Cho nên cần xin các vị thương xót , giúp ta chỉ 3 ngày thôi, ta muốn nghỉ ngơi bồi dưỡng đứa nhỏ”

Hướng Mỹ Hoa chống cằm ,híp mắt , từ từ nói: “ Nhược Du , tôi dù có thế nào cũng nhất định phải nhanh nhanh kết hôn thôi.Hơn nữa nhất định phải sinh con gái,như vậy mới có thể làm thê tử của Tiểu Vũ chứ.”

Hướng Mỹ Hoa cùng với Lương Nhược Du chính là nhân viên trong “ phòng làm việc Viện tử viên nghệ”(nghề làm vườn),trải qua những năm gần đây hai người hợp tác vô cùng ăn ý, đối với Lương Nhược Du mà nói, Mỹ Hoa không chỉ là tri kỷ của nàng ,mà còn là cộng sự quan trọng nhất.

Lương Nhược Du cười to: “Con của ta mới sáu tuổi mà thôi, nói về chuyện của hai mươi năm sau có phải hay không là quá sớm? Bà thông gia!”

Hướng Mỹ Hoa thở dài: “Ai, Tiểu Vũ đẹp trai như vậy , nụ cười của thằng bé còn khiến đàn thực nữ chúng ta chết mê chết mệt , cho dù chỉ bày ở nhà thôi , mẹ vợ như ta đây nhìn cũng thật vui vẻ, cho nên muốn tuổi già của ta có chút khoái hoạt thì đương nhiên là phải có kế hoạch trước rồi.”

Một bên trợ lý gật đầu như đào tỏi , liền nhanh nói tiếp: “ Đúng vậy, đúng vậy, Mỹ Hoa tỷ tỷ nói thật đúng , ngay cả tôi cũng đều muốn sớm một chút kết hôn !Tôi hiện tại hai mươi tuổi , kế hoạch hai mươi tuổi kết hôn , nếu lập tức sinh cái nữ nhân , thì cùng lắm cũng chỉ kém Tiểu Vũ mười tuổi, nếu Du tỷ tỷ không để ý thì như vậy có được không?”

Hướng Mỹ Hoa lạnh lùng trừng mắt nhìn trợ lý , ra tiếng uy hiếp nói : “ Như thế nào, Minh Châu muội muội , ngươi có phải hay không muốn cùng ta tranh con rể tương lai?”

“Người ta cũng muốn một đứa con rể đẹp trai , bày ở nhà để nhìn thoải mái thôi.....” Minh Châu biết miệng, liền hạ thấp giọng.

“Muốn cướp con rể của ta , ngươi trước hết phải bước qua xác ta đã” Hướng Mỹ Hoa bật dậy hét lớn.

Lương Nhược Du cười to , đứa con được hoan nghênh như vậy ,làm mẹ như cô cũng được vui vẻ,mặc dù có chỉ là vui đùa ẩm ỉ thì cũng khiến cho người ta phải đặc ý: “ Cảm ơn hai người,nhưng nhà ta vẫn theo lối dân chủ , luôn luôn tôn trọng ý nghĩ của đứa nhỏ , hiện tại hai người có buộc cái cọc này đi chẳng nữa thì cũng vô dụng thôi.”

Hướng Mỹ Hoa nhún nhún vai : “ Bằng không ngươi lại sinh thêm một đứa nhỏ nữa, ta cùng với Minh Châu mỗi người một đứa sẽ không cãi nhau nữa”

“Ngươi nghĩ ta sẽ cùng ai sinh nữa?” – Lương Nhược Du vô tội bĩu môi.

“Cùng ai sinh?Nếu Lương mỹ nhân muốn còn sợ không tìm thấy nam nhân hay sao?”Mỹ Hoa tự nhiên nói.

Lương Nhược Du liền bật cười : “ Cảm ơn ngươi đã coi trọng ta như vậy”.

Minh Châu vừa nghe , liền kháng nghị nói:” Ôi không được rồi , dù có là nam nhân khác thì cũng phải giống như ba của Tiểu Vũ đẹp trai như vậy mới được nha! Cho dù Nhược Du tỷ tỷ có tìm được đi nhưng

nhờ mà so sánh ra thì nếu còn kém xa thì làm sao ,mà cũng làm sao có khả năng có thể tạo ra một người như Tiểu Vũ không có chút tì vết nào chứ.”

Hướng Mỹ Hoa bưng tỉnh đại ngộ :” Đúng đúng rồi, đúng vậy đúng vậy , vấn đề này quá quan trọng , đương nhiên nhất định phải suy tính kĩ càng! Dù sao bất kể như thế nào, từ nay về sau, nếu Nhược Du có người theo đuổi đều phải thông qua chúng ta nghiêm khắc chọn lựa, không suất, không thông minh, không sự nghiệp , toàn bộ đều không thông!”

“Đúng vậy! Không suất, không thông minh, không có sự nghiệp, toàn bộ đều không thông!”

Hai người đạt được hiệp nghị, vui vẻ tung hô khẩu hiệu , hoàn toàn mặc kệ cảm nhận của đương sự Lương Nhược Du .

Lương Nhược Du cười khê , chỉ coi như đây là nói vui đùa, nàng mới sẽ không lại tìm một người nam nhân cùng tái tạo thêm một đứa nhỏ. . . Trời ạ, vấn đề này nàng không hề quá nghĩ ngợi, nửa đêm lại còn cùng người khác tái hôn chính là ác mộng a!

A, ngu ngốc mới có thể đem xinh đẹp làm cái gốc của nhân sinh nàng cũng đã từng bên cạnh một người nam nhân , nàng ngu ngốc rồi đi cũng đã sáu năm , làm sao có thể lại đem mình biến trở về ngu ngốc lần nữa?

Nữ nhân có sự nghiệp của riêng mình, gửi gắm tình cảm của mình ở đó mới chính là cuộc sống, hơn nữa lại độc thân, đây mới là vương đạo.

“Tôi sẽ không có bạn trai mà cũng không có ý định tái giá.”

Hướng mỹ hoa liền thở dài rất hoa trương.“Ai nha, ,người nói những lời này sẽ làm bọn ta bị tổn thương đó,chúng ta làm nghề này chính là rào ngăn đến với tâm nam nhân đó ”

“Nhược Du tỷ ngàn vạn lần đừng nói như vậy, người hiện tại không bạn trai chỉ là bởi vì chưa có gặp được thôi chỉ cần đi xem mắt thì không thành vấn đề gì nữa , hơn nữa a, Nhược du tỷ cho dù làm mẹ , giá trị con người vẫn như cũ không giảm a, tôi tin tưởng người nhất định có thể tìm được chân mệnh thiên tử cho chính mình !” Minh Châu cũng hiểu được tiếc hận.

“Nhớ rõ phải suất, phải thông minh, có sự nghiệp a!” Hướng Mỹ Hoa có trách nhiệm nhắc nhở nói.

“Đúng vậy!” Minh Châu cũng lớn tiếng phụ họa.

Mỹ Hoa cùng Minh Châu cười nói vui vẻ, nhưng Lương Nhược Du thì hoàn toàn không có để lời nói của họ vào trong tai, nàng xem xem đồng hồ treo tường, nên xuất môn thôi ——

Nàng buông bút, cầm bao da cùng chìa khóa xe, trên mặt đôi mắt tươi cười.“Cũng lâu rồi , tôi muốn đi đến sân bay đón Tiểu Vũ , các người buổi tối đều tới nhà của tôi ăn cơm đi, bà bà tôi mang theo một đồng hải sản đến đó!”

Hướng Mỹ Hoa nghe vậy, nhanh chóng đứng lên, cấp bách hồ hồ nói: “Tôi đi theo cô, Minh Châu muội muội, công ty phiền cô đóng cửa .”

Minh Châu oa oa kháng nghị.“Hiện tại mới hai giờ chiều mà đã đóng cửa sao? Nếu phải tan ca sớm, tôi cũng phải ra sân bay đón Tiểu Vũ nữa ~ ”

Lương Nhược Du cười nói: “Xe không có chỗ đâu, bà bà mỗi lần đến Hoa Liên đều phải mang rất nhiều đồ ăn, các người cũng không phải không biết!”

Đúng vậy, này đích thật là phong cách mà mẹ của Tiểu Vũ thích , đối với đồ ăn liền tràn đầy nhiệt tình, cho nên Minh Châu cũng chỉ có thể ngán ngấm mà ở lại công ty, chờ buổi tối đến nhà Nhược Du tỷ ăn cơm lại nhìn cậu bé đẹp trai Tiểu Vũ .

Lương Nhược Du cười cười hướng Minh Châu nói lời từ biệt , sau đó đến nhà để xe của công ty , mang Mỹ Hoa đi đến sân bay Hoa Liên đón người.

Bà bà mỗi tháng hai lần đều mang Tiểu Vũ đến Hoa Liên , cùng các nàng làm việc cho nên cũng đều là chỗ quen biết .

“Chân của bà Tiểu Vũ có khá hơn chút nào không?” Hường Mỹ Hoa vẻ mặt quan tâm hỏi.

Lương Nhược Du vừa lái xe vừa đáp: “Ân, sau khi điều trị cũng tốt hơn nhiều.” Bởi vì bà bà đầu gối không thoải mái, nên nửa tháng liền ở Đài Bắc điều trị, thẳng đến gần đây tình trạng đã chuyển biến tốt nên mới mang Tiểu Vũ đến Hoa Liên.

“Bà bà thật sự thực vất vả, mỗi tháng đều mang Tiểu Vũ qua lại Hoa Liên nhiều lần, cho dù là đáp phi cơ thì cũng thật mệt.”

“Đúng vậy a, những năm gần đây ta thật sự thực cảm tạ bà bà.”

Hường Mỹ Hoa, trong đầu đột nhiên nghĩ đến chuyện quá khứ ——

Ly hôn ngày ấy, khi bà bà đuổi tới hộ chính sự vụ sở, hai người đã làm xong thủ tục, bà bà lúc đó chỉ bất đắc dĩ thở dài, trực tiếp quay đầu về nhà thu thập hành lý, không nghe bất luận kẻ nào khuyên bảo, dứt khoát kiên quyết cùng con dâu trước ra đi, cùng nhau bàn đến Hoa Liên.

Bà bà nói, bà không kịp ngăn cản người trẻ tuổi xúc động ly hôn, nhưng cũng không có thể buông tha cho bảo bối tôn tử, cho nên đây là việc nên làm.

Kỳ thật, chính mình ngay từ đầu cùng bà bà quan hệ cũng không tốt, bà bà cho rằng con dâu tương lai nên là đại luật sư, hy vọng con dâu cùng với đứa con phải giống nhau đều phải là luật sư hoặc quan toà, cho rằng vợ chồng phải có điểm giống nhau mới có thể đi được lâu dài, nhưng không nghĩ tới đứa con kết giao tuy rằng rất giống với điều kiện của bà dĩ nhiên chính là học muội của con mình, nhưng điều này lại làm cho bà bà rất khó chấp nhận.

Hơn nữa hai người thừa dịp bà bà xuất ngoại du ngoạn liền chạy đến pháp viện công chứng kết hôn, còn làm gạo nấu thành cơm, làm cho trưởng bối há hốc mồm, cũng làm cho bà bà đối nàng rất bất mãn trực tiếp không đồng ý, ngay cả con mắt cũng chưa xem qua nàng, sau khi kết hôn còn liền ra ở riêng, cùng bà bà quan hệ lại càng khó, thẳng đến ly hôn ngày đó, nàng mới thấy được bà bà thực sự rất khóc ——

Bà bà nói nàng không phải có ác ý với bà bà, không phải không biết yêu ai yêu cả đường đi, người mà con trai mình thích chính là nàng bà đều đã cảm nhận được, chậm rãi nhận cũng là nhận, bà chính là bất mãn bọn họ không cáo mà hôn, càng tức giận bọn họ tùy tiện chấm dứt hôn nhân, sự tình tới nông nỗi này, nàng sẽ không cướp đứa nhỏ, bởi vì đứa nhỏ cần tình thương của mẹ mới có thể trưởng thành, nhưng dù sao trên người đứa nhỏ cũng đang chảy chính là huyết thống của Kì gia, cho nên bà không thể khoanh tay đứng nhìn, đứa nhỏ ở đâu bà liền ngay tại đó.

Bất quá, bà bà cảnh cáo nàng con dâu trước này, nói mình sống an nhàn sung sướng đã quen, tuyệt đối không có khả năng thay hai mẹ con bọn nàng làm trâu làm ngựa ——

Kết quả bà bà làm được so với bất luận kẻ nào đều nhiều hơn, khi ở cũ, mặc kệ là đứa nhỏ hay là nàng, đều được đến một trăm phần chiếu cố, sau khi thả bà bà mà đến Hoa Liên, đừng nói là gia sự, nàng ngay cả quét nhà cũng chưa chạm qua, chiều nào ban nghênh đón nàng về nhà cũng đều là đồ ăn ngon, trong nhà từ trong ra ngoài đều là bà bà một tay xử lý, ngày đó vật chất của các nàng rất eo hẹp khiến nàng tinh thần vô cùng căng thẳng. Cũng may Tiểu Vũ lớn lên vui vẻ cho nên nỗi lo buồn của nàng rất nhanh biến mất.

Thẳng đến ngày Tiểu Vũ bốn tuổi, dưới sự đề nghị của nàng, quyết định sáng sớm liền bắt hán đến nhà trẻ, lúc này bà bà cùng Tiểu Vũ ở Đài Bắc, nàng ở Hoa Liên hai địa điểm cách xa nhau, nàng đau lòng khi thấy bà bà như thế lại phải bôn ba, từng đề nghị để nàng lên Đài Bắc thăm Tiểu Vũ, nhưng bà bà không tán thành, nói phòng làm việc của nàng vừa mới vào quỹ đạo, nào có thời gian quay về Đài Bắc? Nói tiếp Đài Bắc lại đáp phi cơ đến Hoa Liên rất nhanh, càng nói, không chỉ là Tiểu Vũ hội nghĩ muốn nàng ngay cả người làm mẹ như ta đây cũng muốn, nàng như vậy làm bà bà cũng sẽ nhớ thương con dâu trước. . .

“Bà bà của ta chính là món quà lớn nhất mà ông trời ban cho, không có bà chiều cố, tôi không có khả năng có được ngày hôm nay. . .” Lương Nhược Du hốc mắt ẩm ướt, sáu năm, mỗi khi nghĩ đến vẫn là thấy cảm động không thôi.

Hường Mỹ Hoa thở dài, thật cảm thấy được có chút tiếc nuối. “Bất quá, như vậy cô liền không có lý do gì quay về Đài Bắc rồi, quay về Đài Bắc nói không chừng còn có thể trông thấy người kia cô không quyền luyến hán sao, sáu năm, cô đều không hiểu kỳ bộ dạng của hán bây giờ ra sao, sao?”

Chồng trước, đã vài năm không gặp, Phảng phất nhớ lại ngày đó khi đi ra hộ chính sự vụ sở, nàng liền cùng người nam nhân này không còn quan hệ, ở cùng đứa nhỏ hay chuyện có liên quan đều từ bà bà chuyển đạt, không nói lời nào, không thấy mặt, cùng người xa lạ cũng không sai biệt lắm.

“Tôi không nhất thiết phải thấy hắn đi!”

“Người thật sự sẽ không tò mò hắn bây giờ như thế nào sao? Có phải hay không đã già? Đầu có phải hay không trọc? Hay là đầy những nếp nhăn?”

Lương Nhược Du cười ha ha nói: “Sẽ không.”

Hướng Mỹ Hoa rất ngạc nhiên, Nhược Du tuy rằng không phải tuyệt mỹ, nhưng trên người có khí chất tao nhã, người theo đuổi nàng cũng nhiều như vậy, nhưng nàng vẫn nghĩ đến Nhược Du không tiếp nhận bất kỳ kẻ nào theo đuổi mình là bởi vì còn yêu chồng trước. “Uy, người thật sự cũng sẽ không nghĩ muốn hắn?”

Lương Nhược Du khẽ nâng khóe miệng. “Sẽ không.”

Hướng Mỹ Hoa nháy mắt ái muội. “Hắc, nói con rể nhà ta có phải hay không có một bộ dạng giống ba của hắn, chẳng lẽ người sẽ không vì thấy “Vũ” mà nhớ người sao?” Tiểu Vũ và ba ba dù là dáng vẻ hay tính tình đều giống nhau như đúc, nàng cùng Minh Châu đều biết chồng trước của nàng có bao nhiêu suất.

Lương Nhược Du lại cười cười. “Không đâu.”

Hướng Mỹ Hoa lắc đầu. “Thật đáng tiếc! Như vậy soái ca thả đi rồi bên người cũng không có gì để thưởng thức cả!”

Lương Nhược Du đem xe đi đỗ ở chỗ dành cho đường xe chạy. “Anh đẹp trai nơi nơi đều có a! Người không phải nói chúng ta làm nghề làm vườn có rất nhiều thanh niên tài giỏi sao?”

Hướng Mỹ Hoa thở dài. “Đáng tiếc không ai có thể làm tan chảy trái tim người a ~”

Phía trước là cửa ra vào, Lương Nhược Du cười mà không đáp, vẻ mặt hưng phấn mà đem xe đỗ ở trước đại môn, nàng đã hai tháng không gặp đứa con, nếu không nhanh thì chắc nàng bị bệnh tương tư mất!

Nàng mau mau đi xuống xe, theo lý thuyết hắn là còn cần chờ Tiểu Vũ mười mấy phút đồng hồ nữa, không nghĩ tới nhưng lại nhìn đến đứa con hướng nàng đi đến, khoái hoạt hô: “Mẹ!”

Lương Nhược Du chấn động, tươi cười, nàng ngồi xổm người xuống, giang hai tay cánh tay dùng sức ôm lấy thật giống Peter Pan như bay đến chỗ đứa con, xúc động nói: “Bảo bối!”

Tiểu vũ vui vẻ cọ xát người mẹ, hô: “Mẹ, con rất nhớ người a ~” hắn ở trong mộng đều mơ thấy mẹ da!

“Mẹ cũng nhớ Tiểu Vũ, như thế nào mà đến đây nhanh vậy? Phi cơ thúc thúc cuồng cuồng lái phi cơ đến đây sao?”

Tiểu Vũ chớp chớp đôi mắt to tròn, vẻ mặt khờ dại nói: “Đúng vậy, phi cơ thúc thúc cuồng cuồng phi tới á, cũng may cho chúng ta ngồi vị trí thật tốt thật tốt á!”

Vị trí tốt! “Ác, Tiểu Vũ chẳng nhẽ ngồi khoang thượng hạng sao?”

“Đúng vậy đúng vậy, chúng ta chính là ngồi khoang thượng hạng, a di còn cho ta kem ăn á, còn có còn có món đồ chơi. . .” Tiểu vũ vội vã lấy từ trong balô ra chính là một món đồ chơi đưa ra cho mẹ xem. “Đang đang, thang mã sĩ tiểu xe lửa!”

Lương Nhược Du nhìn trên tay đứa con chính là chiếc xe lửa xanh biếc, trên mặt đôi mắt cưng chiều sung nịnh nhìn con cười. “Oa, thang mã sĩ tiểu xe lửa da, a di đối với con thật tốt á ~”

“Đúng vậy, đây là lục hào tiểu xe lửa, tên của hắn kêu Bồi Tây, a di nói tiểu xe lửa thang mã sĩ là xe đồ chơi hạng nhất đó, con mang về cho mẹ xem đó, a di còn hứa tặng con nữa cơ, sẽ giúp con tìm đặt ở quầy, chờ con quay về Đài Bắc là có thể đi lấy!”

Tiểu Vũ thật có mị lực từ trước đến nay đều Sở Hướng Vô Địch (nghĩa là không ai địch nổi), nàng ở phòng làm việc dùng trang web để giới thiệu tác phẩm đều không cố ý làm cho tiểu vũ vào trong ảnh, hắn ngọt

ngào mỉm cười thật giống như một tiểu thái dương, giúp nàng có được rất nhiều nữ hộ khách (nghĩa là chủ hộ) đặt đơn hàng.

“Thật sự ác, quá tuyệt vời, Tiểu Vũ lần sau đến Hoa Liên phải nhớ rõ đưa cho mẹ xem ác ~~ ”

Tiểu Vũ sau khi nghe được, trên mặt đang duy trì mỉm cười nháy mắt mất đi. “Mẹ không theo bọn con quay về Đài Bắc sao?”

Lương Nhược Du tâm cả kinh, đứa con như thế nào lại hỏi vấn đề này? Tiểu Vũ tuổi tuy nhỏ, nhưng vẫn đều thực hiểu được mẹ ở Hoa Liên đi làm, hần ở Đài Bắc đọc sách, có ngày nghỉ bà bà sẽ dẫn hần quay về Hoa Liên cùng mẹ, hần thích nhất chính là đến trang trại ở đây lấy con giun. . .

“Tiểu Vũ nghĩ muốn mẹ đi Đài Bắc sao?” Nàng nhìn vào khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ dùng thanh âm mềm mại nói: “Ba nói với con mẹ sẽ quay về Đài Bắc a! Ba còn nói —— ”

Hần vừa nói vừa thoát ly cái ôm ấp của mẹ, chạy về phía sau nắm chặt bàn tay to của ba, vội vã nói: “Ba nói đi đúng hay không? Mẹ phải theo chúng ta cùng nhau quay về Đài Bắc đúng hay không a?”

Oanh ——

Sét đánh sao?

Nàng như thế nào giống như nghe được tiếng sét đánh?

Lương Nhược Du đứng lên, phát giác trừng mắt nhìn nam nhân ở trước mắt.

“Tại sao là anh. . .”

Rời đi hộ chính sự vụ sở liền đoạn tuyệt quan hệ, không hề liên lạc, không gặp lại, sáu năm qua hoàn toàn nghĩ rằng cả đời này sẽ không gặp nam nhân này nữa , chuyện kia từng làm cho nàng một lần ngu ngốc đều do nam nhân này hại, thế nhưng hần bây giờ liền đứng ở ngay trước mắt ——

Người không lão, đầu không trọc, kiểu tóc thật giống một thương nhân, đẹp trai như trước. . . Có nếp nhăn! Nhưng mấy cái nếp nhăn đáng chết lại làm cho hần càng nam tính hơn , sáu năm trước dương quang nam hài, hiện giờ hơn ba mươi tuổi , sự nghiệp có, trở nên càng thêm thuần thực đẹp trai, phong thái mê người, tuyệt đối là người tình trong mộng của rất nhiều cô gái. . .

“Đã lâu không gặp.” Kì Mại Khải nhẹ giọng nói chào, âm thầm đánh giá vợ trước.

Sáu năm trước, cô thanh thuần sạch sẽ trên khuôn mặt luôn lộ vẻ ôn nhu , tươi cười, bình tĩnh giống mặt nước, khiến cho người ta cảm thấy có làn gió xuân thổi qua, khi đó cô chính là “Mùa xuân ”, hiện tại cô hoàn toàn thay đổi thành “Mùa hè” , màu da lúa mì của cô lộ ra đầy sức sống, mái tóc thật dài màu chocolate, trên người là đồ công sở cùng cách trang điểm bây giờ của cô khiến anh cảm thấy cô vô cùng xa lạ, áo sơ mi kẻ hoa, cùng quần bò trắng, khuôn mặt sạch sẽ không có trang điểm, nàng không giống người đã gần ba mươi tuổi, ngược lại như là đang tỏa sáng dưới ánh mặt trời rạng rỡ.

Đúng vậy a, đã lâu không gặp...”

Lương Nhược Du kéo kéo đuôi ngựa, có chút lo âu, có chút không được tự nhiên, dù sao hần so với người xa lạ còn muốn xa lạ hơn cả người xa lạ...

Tiểu Vũ lôi kéo tay của ba bà, hần căn bản không hiểu cha mẹ đang suy nghĩ gì, thậm chí cần xác định một việc ——

“Ba, ba, mẹ có phải hay không , phải theo chúng ta cùng nhau quay về Đài Bắc a?”

Bà bà của Tiểu Vũ đi nhanh lên về phía trước, người trẻ tuổi vội biệt gặp lại, trong lòng nhất định có rất nhiều suy nghĩ, vấn đề của tiểu hài tử có thể để tối nay xử lý, trước dành thời gian cho hai người đang “Phát ngôn” kia nói chuyện.

“Đến, Tiểu Vũ, cùng bà bà lên xe trước tốt lắm, xe không thể dừng quá lâu, sẽ có cảnh sát bá bá đến phạt mẹ nha ~~ chuyện mẹ con có về Đài Bắc không chúng ta sẽ hỏi lại sau nha, chờ một chút sẽ hỏi lại sau nha ~~ ”

Tiểu Vũ sau khi nghe được, vẻ mặt lo lắng hỏi: “Mẹ ~ mẹ có phải hay không không theo chúng ta quay về Đài Bắc ?”

“Đương nhiên không phải, mẹ yêu nhất Tiểu Vũ , Tiểu Vũ nói cái gì, mẹ sẽ làm tất cả!” Bà bà vội vã trấn an nói.

Hương Mỹ Hoa đương nhiên cũng cảm nhận được bạn tốt nội tâm đang giãy dụa, chồng trước không hề báo động trước mà xuất hiện, cho dù là vợ trước đều không có biện pháp tiếp nhận nhanh như vậy, hơn nữa Tiểu Vũ lại nói thẳng ra vấn đề, hô, xem ra chồng trước của Nhược Du đột nhiên chạy tới Hoa Liên tìm cô tuyệt đối không phải chỉ có một câu “Đã lâu không gặp” mà thôi, xác định chắc chắn có giông tố...

Nàng giữ vững tinh thần, vui vẻ nói: “Mẹ , con tới giúp người để đồ vật này nọ, Tiểu Vũ người cùng a đi vào ngồi được không?”- “Oa, Mỹ Hoa a di con rất nhớ a di ác ~ ”

Hương Mỹ Hoa một phen ôm lấy Tiểu Vũ xoay quanh vòng, rước lấy hân cười ha ha, mới vừa rồi mọi lo lắng tất cả đều không thấy .

Mỹ Hoa cùng Tiểu Vũ đứng bên cạnh xem mẹ giúp bà bà để đồ vật này nọ, ở mặt ngoài nàng cùng bà bà đều bề bộn nhiều việc, nhưng kỳ thật không yên lòng, hai người nhìn chăm chăm trước mắt kia kỳ thật là đôi vợ chồng trước, bọn họ xấu hổ gặp lại, vừa vội bỏ qua một bên tầm mắt, không khí siêu quý dị, thẳng đến thanh âm mềm mại truyền đến ——

“Mikan.”

Một cô gái xinh đẹp , chính cái gọi là thanh xuân vô địch, nàng toàn thân cao thấp một dạng tuổi trẻ của cô gái chính là sức sống, cười đến lại nhu (Nhu mì) lại mì (mì hoặc), ngón tay non mịn ôm lấy cánh tay của Kỳ Mại Khải, tuyên cáo với mọi người quan hệ của hai người.

“Hoa Liên sân bay chẳng có phòng hóa trang coi như sạch sẽ đâu, không đợi lâu lắm đi? Có nhớ em không?”

Thân mật khiến Hương Mỹ Hoa xoay người, không thể tin tưởng lớn hai mắt, sau đó nhìn đến người trong lòng, Tiểu Vũ giống tiểu đại nhân bắt đắc dĩ mà nhún nhún vai, còn thở dài...

Bà bà phản ứng thực trực tiếp, lập tức đứng cạnh con dâu trước, vạch ra ý tứ địch thủ với hai người họ.

“Mẹ, đầu gối người có khỏe không?” Kỳ Mại Khải quan tâm nói.

Bà bà Tiểu Vũ phát tay, không không không, hiện tại không phải thời điểm thảo luận đầu gối, lão mẫu nên đứng ra giữ gìn gia đình này !

Lương Nhược Du biểu tình thực bình tĩnh, sáu năm , bên cạnh hẳn có nữ nhân khác nàng cũng không kinh ngạc, chấm dứt hôn nhân sau, có tình cảm khác cũng là đương nhiên.

“Vị này chính là Lương tiểu thư sao?” Cô gái trẻ tuổi lộ ra vẻ hào phóng.

Lương tiểu thư ba chữ này bà bà Tiểu Vũ nghe được liền nhú mày.

Lương Nhược Du lễ phép vươn tay phải ra: “Chào cô, tôi là Lương Nhược Du.”

Cô gái trẻ nhẹ nhàng cầm tay vợ trước của Mikan, khoe miệng nở nụ cười thực giả dối, tuyên thệ chủ quyền mới quan trọng: “Xin chào, tôi là Hạ Lâm, chính là bạn gái của Mikan.”

Lương Nhược Du bất động như núi, trên mặt phải mỉm cười mới tốt, không nhiều không ít: “Hạ tiểu thư, hoan nghênh người tới Hoa Liên.”

Tuyên thệ hoàn chủ quyền sau, Hạ Lâm không nói hai lời, trực tiếp đem vợ trước nhô lên cao khí, nàng xoay người, mềm mại hỏi bạn trai bên cạnh: “Mikan, xe khách sạn phải tới đón chúng ta đâu? Em nghĩ kêu lái xe trước lại đây lấy hành lý.”

Nghe vậy, bà bà Tiểu Vũ cười lạnh : “Ta đã gọi Mại Khải bảo thư kí hủy bỏ phòng của các người rồi.”

Hạ Lâm hoa dung thất sắc nói: “Trời ạ, điên rồi sao?(Trời ạ! Bà này mất dạy.Dám gọi mẹ người yêu như vậy.) Người như thế nào có thể ——” nhưng vừa nghĩ tới đối phương là mẫu thân của bạn trai, nàng chỉ có

thể áp chế hừng hực lửa giận.“Chúng ta bây giờ phải ở đâu nha? Liên tục mấy ngày nghỉ, khách sạn năm sao đã sớm đầy ngập khách !”

Bà bà Tiểu Vũ sớm đã có tính toán, nàng không nhanh không chậm nói: “Liên ngụ ở nhà con dâu tôi, nhà nàng rất lớn, phòng còn thừa nữa là, người một gian, tôi một gian, con tôi một gian, con dâu tôi cùng tiểu hài tử một gian —— ”

“Con cũng muốn một gian, Tiểu Vũ cũng muốn một gian!”

Bà bà Tiểu Vũ cứng chiều sủng nịnh xoa bóp tóc tôn tử.“Hảo hảo hảo, Tiểu Vũ cũng một gian, Hạ tiểu thư, nhà con dâu tôi rất lớn, cho dù mỗi người một gian cũng đều ở được.”

Hương Mỹ Hoa nhìn xuống nghĩ muốn vỗ tay hay là nên xúc động, nàng biết bà bà Tiểu Vũ thực khóc, nhưng không nghĩ tới cư nhiên lại khóc như vậy!

“Nhưng là ta nghĩ... Ta nghĩ...” Hạ Lâm tức giận giống quả bóng cao su bị xì hơi, ấp úng nói.

Bà bà Tiểu Vũ nhún nhún vai.“Nghĩ muốn hưởng thụ thế giới của hai người sao? Ở Hoa Liên là không có khả năng đâu, bởi vì nhà con dâu tôi không có giường dành cho hai người đâu.”

Hương Mỹ Hoa nhìn không được vẹo cười đi ra.

Lương Nhược Du đột nhiên cảm thấy được đầu đau quá, có dự cảm ba ngày nay ngay đến không muốn ngâm nước nóng cũng khó , còn có hai vị khách không mời mà đến này, còn muốn ở nhà nàng hưởng thụ thế giới của hai người? Hơn nữa bà bà còn có ý định phá hư, nàng vẻ mặt bất đắc dĩ ngược nhìn trời.

“Các vị mời lên xe đi, cảnh sát sẽ đến đuổi người.”

Sự tình phát triển đến tận đây, bạn trai không nói lời nào, Hạ Lâm cũng chỉ có thể không cam lòng muốn kéo bạn trai chuẩn bị lên xe, lại bị mẫu thân của bạn trai không bằng lòng ngăn lại ——

“Từ từ, người tọa mặt sau.”

Hạ Lâm dậm chân, hờn dỗi kháng nghị nói: “Bá mẫu, con muốn cùng ngồi với Mikan!”

Đây chính là cái gọi là gừng càng già càng cay, Tiểu Vũ bà bà hai tay nhất quán.“Mại Khải chân dài như vậy, thì phải ngồi bên cạnh ghế lái xe nha? Người nhần tâm đem hần tổng ở phía sau hay sao? Huống hồ hần lại không biết đường, không thể để cho hần lái xe.”

Tiểu Vũ bà bà rất cao chiêu, một câu phá hỏng Hạ Lâm, làm cho Hương Mỹ Hoa trong lòng không ngừng vỗ tay, cảm thấy hiện tại so với đi tám giờ đường còn phần khích hơn, nàng ôm Tiểu Vũ trực tiếp trốn việc sắp xếp của mẹ với tiểu tam, ánh mắt mở thật to, trộm hỏi Tiểu Vũ: “Cô ta là ai?”

“Hạ lâm tỷ tỷ.”

Tỷ tỷ? Sách, thanh xuân vô địch sao? Lừa nàng không tuổi trẻ quá ác.“A di biết cô ta kêu Hạ Lâm, ý của Mỹ Hoa a di là, cô ta là chính là bạn gái của ba con sao? Từ từ, Tiểu Vũ biết cái gì gọi là bạn gái sao?”

Tiểu vũ thực thần khí nói: “Đương nhiên biết, con cũng có bạn gái a!”

Mỹ Hoa thiếu chút nữa té xỉu.“Nhỏ như vậy giao cái gì bạn gái? ! Người cái gì cũng không học, lại đi học ba của người có bạn gái ——” Hạ Lâm “Tỷ tỷ” lên xe , Hương Mỹ Hoa đành phải đành chỉ bực cung.

Hạ Lâm không hờn giận ngồi theo sắp xếp, Tiểu Vũ bà bà an vị ở bên cạnh nàng, giống cái ngực tốt nhúu mày chăm chăm nhìn đối phương.

Bên ngoài xe, Kỳ Mại khải buồn cười nhìn vợ trước.“Cô sẽ lái xe sao?”

Lương Nhược Du không hài lòng, lơ đãng nói: “Lái xe khó khăn lắm sao?”

“Cô trước kia sẽ không lái xe, hồi trước kết giao, tôi luôn là của người lái xe.”

Nàng nhún nhún vai, không tính toán cùng tình nhân cũ ,cô không muốn cùng nam nhân này thảo luận qua khiến cô nhớ lại.“Thời gian sáu năm có thể thay đổi rất nhiều chuyện.”

Nàng lên xe, hắt đi theo lên xe, thắt dây an toàn, cười khẩy nói: “Có lẽ cô có thể nói cho tôi biết địa chỉ, chính mình đạp xe taxi qua đi.”

Hồ, “Xin cứ tự nhiên.” Nàng cầm bút bắt đầu ghi địa chỉ cho hắn, mặt không chút thay đổi nói: “Tôi viết địa chỉ cho anh.”

Chỗ ngồi phía sau Kỳ mẫu thấy thế, oa oa ngăn cản nói: “Nhược Du, người đừng nghe Mai Khải hay nói giỡn rồi, đã lên xe rồi, giờ lại còn xuống xe là đạo lý gì? Huống hồ, Hạ tiểu thư nhiều hành lý như vậy, thật vất vả mới đem hành lý khiêng lên xe, dờn trên dờn dưới nhiều phiền toái a!”

Hạ Lâm nắm chắc cơ hội, hưng phấn mà nói: “Con có thể chính mình lấy!” Hừ, chỉ cần có tiền, cô không tin tìm không thấy một khách sạn thoải mái đủ tiêu chuẩn để ở.

Kỳ mẫu lớn tiếng quát bảo ngưng lại: “Cái gì chính mình lấy? ! Cô có biết hay không một đồng cá tôm của tôi không thể rời đi tủ lạnh lâu lắm sao? Tôi vội vã về nhà, nào có khoảng không để cho cô xuống xe? Còn có kia một đồng hành lý là chuyện gì xảy ra? Hạ tiểu thư, người tính toán ở Hoa Liên nghỉ ngơi một tháng sao? Mới ba ngày mà thôi hành lý liền hai cái vali to như vậy?”

Hạ Lâm bị Kỳ mẫu niệm không thôi ngay cả một chút đại khí cũng không dám.

Chỗ ngồi phía sau chính là Hướng Mỹ Hoa cực không có đồng tình với tâm địa của Hạ Lâm ôm Tiểu Vũ cười trộm.

“Nhược Du, lái xe .”

Lương Nhược Du thở dài, đối với nam nhân bên cạnh vô cùng rất bất mãn, mẫu thân mình như vậy làm bạn gái khó xử, hắt cừu nhiên không nữa điểm tỏ vẻ? Lạn nhân: “Người còn có ý kiến sao?” Cô lạnh lùng nhìn hắn, thật muốn cấp cho tên đầu heo này một quyền!

“Không có, tôi chỉ nhìn chăm chăm cô lái xe.” Kỳ Mai Khải ngồi xuống, thoải mái nói.

Nàng nhún mày: “Không ai nói kỹ thuật lái xe của tôi không tốt.”

“Tôi chưa từng ngồi xe cô lái, huống hồ cô không nói cho tôi biết cô biết lái xe.”

“Có lẽ tôi thi đậu hộ chiếu ngày đó, hắt là cũng nhờ anh đi?” Cô lãnh trào.

“Phương pháp kia không tồi.”

“Thật không nghĩ tới anh cũng thật nhỏ nhen (Chính văn “Kế toán góc” cái này chắc nói đến con người nhỏ nhen) như vậy.”

“Con tôi sẽ ngồi trên xe của cô, cô nên nói cho tôi biết.”

Nàng hừ lạnh một tiếng: “Nói ta đồng thời, thỉnh ngẫm lại chính mình, kết giao bạn gái có phải hay không nên nói cho ta biết trước ? Này anh như vậy sẽ ảnh hưởng đến con tôi!”

“Cô cũng thực nhỏ nhen.” Hắn dặt cười.

“Cũng vậy.”

Hắn nhìn vợ trước, trầm giọng nói: “Tôi sẽ nhìn chăm chăm cô lái xe.”

“Anh có thể chậm rãi nhìn!”

Lương Nhược Du tựa hồ nghĩ muốn bày ra kỹ thuật của chính mình, chân ga nhất giẫm, xe như mũi tên theo bàn lao ra đi, vũng vàng lái xe chạy trên đường cái.

Hắn không nói chuyện, lại đáng chết nhìn chăm chăm cô.

Ngoài cửa sổ xe phóng qua mà mọi khi luôn là phong cảnh có thể khiến nàng tâm tình tốt lên mỗi khi công tác lo âu, nhưng hiện tại lại giống mất đi sở hữu ma lực, trước mắt đích cảnh đẹp không hề làm cho nàng cảm thấy bình tĩnh, nàng xê dịch cái móng, hiểu được nội tâm chính mình có bao nhiêu nôn nóng...

Hắn là đại ân nhân, hắn là đại luật sư, đương nhiên sẽ không đặc biệt chạy tới Hoa Liên tìm nàng tranh cãi, kia, hắn mặc danh kỳ diệu đột nhiên xuất hiện là vì cái gì? Tiểu Vũ lúc trước nói nàng phải về Đài Bắc lại là có ý gì?

Nàng thực phiền não, chính cái đầu nghĩ xem ba ngày nay nàng nên như thế nào ứng phó hết thấy? Phải như thế nào ứng phó hắn? Phải như thế nào ứng phó cô bạn gái trẻ tuổi vô địch của hắn?

Rối loạn rối loạn, hảo phiền hảo phiền.

Lương Nhược Du rõ ràng biết, nên bình tĩnh sống cuộc sống của chính mình vì vậy sáu năm trước cô mới làm vậy. Mà nam nhân này lại lần nữa xuất hiện trong cuộc sống của cô khiến cô như vậy loạn một đoàn...

2. Chương 2

“Học muội, nguyện ý cùng học trưởng khiêu vũ chứ?”

Cô ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, luống cuống nhìn hắn, khóe miệng mang theo nụ cười mỉm cười, đưa tay đặt ở bàn tay to của hắn, nhẹ nhàng mà nói ——

“Tôi nguyện ý.”

.....

Đến Hoa Liên chính là buổi chiều đầu tiên, Kỳ Mai Khải đứng ở tiền viện nhìn toàn bộ khung cảnh chung quanh, nơi này là vương quốc của vợ trước hắn, những năm gần đây cô cố gắng tạo thành, toàn bộ bức tường đều sơn một màu hồng, lầu một là phòng làm việc, lầu hai, lầu ba là phòng ngủ, ngoài phòng hai bên chính vườn rau với rất nhiều loại rau dưa, dọc vườn còn có một ao nhỏ, tiền viện có rất nhiều cây cổ thụ, dưới tàng cây là một bộ bàn ghế, trên mặt bàn là một bộ dụng cụ pha trà, cảm giác thực thích ý.

Nơi này tất cả đều là giấc mộng của cô, một cái địa phương nhân nhĩ tự tại thả tràn ngập lạc ý, không khí thực sạch sẽ, vườn rau nghĩ muốn loại gì liền có loại đó, thậm chí ngay cả âm thanh của con ếch cũng là một chi tiết nhỏ trong bảng kế hoạch của cô(gốc “thậm chí ngay cả con ếch mình thanh đều là nàng bản in ô-da-lit lý đích nhất tiểu khối.” câu này mình thật sự không hiểu, ai biết thì chỉ mình nhé).

Rời đi hắn cô chính là tự mình bay đi, cô tự đến nơi này để hoàn thành giấc mộng của mình, học được lái xe, cùng sự nghiệp kinh doanh vô cùng sinh động, vài vị quan toà ở nam bộ, vẫn là ủy từ nàng giúp thiết kế sân nhà, hắn khi lấy được giấy phép hành nghề luật sư cũng chưa từng nhắc qua mình đã từng ly hôn, nhân sĩ ở pháp giới (giới pháp luật) đương nhiên không biết quan hệ của bọn họ, kể cả người ngoài cũng ca ngợi cùng khẳng định, thân là chồng trước hắn nên cảm thấy được quang vinh, nhưng mỗi khi nghe được tổng cảm thấy có chút uể oải...

Qua khứ khi cô lấy hắn luôn coi hắn là trung tâm, hiện tại hắn vẫn mong cô có thể nhận sự bảo hộ của hắn, giấc mộng vẫn là giấc mộng, hiện tại bọn họ vẫn còn một đoạn khoảng cách, nhưng sau này khi rời đi hắn, nàng mang theo đứa nhỏ, chẳng những thực hiện giấc mộng, còn nợ rộ giống như hoa thái dương (hoa hướng dương) dưới ánh mặt trời.

Là uể oải đúng vậy, hắn chính là buồn vì cô mà có chút uể oải, là trân bảo mà chính mình từng dùng tánh mạng che chở sau này rời đi hắn trở nên sáng lạn như thế, trong lòng cảm thụ không có khả năng là đắc ý. Hắn là người, cũng là một người keo kiệt.

Những năm gần đây, tuy rằng cùng vợ trước giống như đứt dây, hoàn toàn không liên lạc, nhưng hắn phi thường hiểu biết về cuộc sống của cô, lớn đến xuất ngoại du lịch, nhỏ đến cảm mạo, mẫu thân nhất định cẩn thận hỏi báo, lại duy nhất chuyện nàng học được lái xe, khi hắn nhìn đến thân thể nhỏ xinh của nàng ngồi vào chỗ ngồi lái xe, giống cái chúa tể của toàn bộ vương quốc, cái loại tâm tình này đã đánh sâu vào nội tâm cũng đủ phần khích.

Hay là hắn nghĩ muốn gặp cô bộ dáng nổi sầu nghèo khổ thất vọng? Đương nhiên không phải, nhưng, ít nhất phải biểu hiện chút ít còn cần hắn, ít nhất không thể biến thành người có tài nhanh hơn nhạc, ít nhất, không cần cách hắn xa như vậy...

Hắn chính là nam nhân keo kiệt, hắn là nam nhân uế oải.

Kỳ Mai Khải hai tay cầm ở quần, ngẩng đầu nhìn lên sao trời, không có đèn nên ông làm hại mắt, Hoa Liên thật có vẻ dễ thân hơn, vô cùng - náo nhiệt che kín toàn bộ bầu trời đêm.

Đây là Hoa Liên, có cô ở Hoa Liên, Hoa Liên cướp đi mẫu thân “Tính khí thích chiều chuộng”, những năm gần đây mẫu thân tuy rằng mang theo Tiểu Vũ, Đài Bắc, Hoa Liên, hai nơi luôn bôn ba từ nơi này đến nơi kia, nhưng chưa từng quá oán giận, ngược lại là hai tháng này ở lại Đài Bắc hồi phục, miệng bà luôn chỉ nghĩ đến, trong lòng nghĩ gì muốn gì tất cả đều là Hoa Liên. Cà chua chín sao? Có đồ ăn gì có thể thu thập không? Mỗi ngày cùng con dâu trước nói chuyện điện thoại, quan tâm chuyện trong nhà của cô ở Hoa Liên, càng không quên nói cho con dâu trước chính mình có bao nhiêu mong muốn đến Hoa Liên...

Hắn đã quen thuộc mẫu thân mình đối với mọi chuyện đều không quan tâm, nhưng sau khi đi theo vợ trước đi vào Hoa Liên cuộc sống sau trở nên thân thiết nhiệt tình, này toàn bộ đều đã thay đổi, hắn có thể nào không uế oải?

Hắn là đứa con, hắn là chồng trước của cô.

Hai nữ nhân này từng coi hắn là trung tâm thế giới.

Kỳ Mai Khải mặt bình tĩnh, nhìn theo bóng lưng nữ nhân từ trong phòng đi ra.

“Chưa ăn no sao?” Lương Nhược Du hỏi, hắn thật giống cầu đại tiện (đây là cái mà con chó nó thải ra). Nói đến đây chắc ai cũng hiểu. Chị Nhược Du này thật ác), mặt siêu thối.

“Ăn rất no.” Hắn lạnh lùng đáp.

“Ác... Kia như thế nào về mặt không vui?”

Hắn cần biểu hiện ra bộ dạng vui vẻ sao? Kỳ Mai Khải mặt không chút thay đổi, chỉ bốn phía một vòng, hỏi: “Thành tích cũng không tồi?”

Lương Nhược Du dương khóe miệng, đôi mắt tỏa sáng không dấu được vẻ đắc ý, đột nhiên phát hiện bao nhiêu câu khen ngợi của chồng trước đều kém câu này “Thành tích cũng không tồi”, a, loại thoải mái này chính là khoái hoạt... “Cũng không tệ lắm đi, tôi có một đám cùng nhau làm việc chính là đồng bọn của tôi.”

Hắn khoát hai tay, mày mặt nhăn đến có thể đè chết một con muỗi. “Cô rất vui vẻ khi có được hết thầy sao?”

Con tức làm chi lớn như vậy a... “Tôi không nên vui vẻ sao? Đây là thành quả to lớn của tôi mà!”

Hắn hừ lạnh một tiếng. “Sau khi rời tôi đi, cô làm được như vậy cũng không tồi đi!”

Ai nha, hắn là không vui cái gì? Hay là muốn xem cô quá thảm như vậy hắn mới vui vẻ?

Tục ngữ nói đối với, nam nhân đều là ăn no ấm tư dâm dục đích tên (ý nói: nam nhân đã ăn no rồi thì tiếp theo sẽ nghĩ đến XX). Mình không tin thế giới có câu tục ngữ như vậy), nếu ăn no, hội muốn làm cái gì đó? Tiểu bạn gái trẻ trung, xinh đẹp bị bà bà đuổi tới phòng khách lầu ba, hắn một mình ở tại phòng khách lầu hai, ai, đáng thương cho cái nam nhân này, cừu con (Sax, mình không tin bà Hạ Lâm lại là cừu con, sói già mới đúng) ngon miệng ở trước mắt lại không ăn được. Bà bà thật sự thực hiện quá mạnh mẽ, không ai ngăn cản được, nhưng, nói thật, so với việc sống cùng mái nhà với chồng trước, nàng tình nguyện giúp hai người đây thỏa nỗi tương tư, đưa bọn họ vào khách sạn ở nội thành.

Sáu năm không gặp con người này, có nên trông nom nội tâm đang gợn sóng của hắn, có nên trông nom hắn hay không cô liền khẳng định: cô thà rằng duy trì quan hệ xa lạ như vậy.

Lương Nhược Du bình tĩnh nhìn tuần nhan chồng trước, trầm giọng nói: “Nội thành có một khách sạn thương vụ, đầu năm trước mới khai trương, tình xảo lại sạch sẽ, lão bản là khách hàng cũ của tôi, tôi có thể giúp anh cùng Hạ tiểu thư ‘kiêu’ một lúc, về phần bà bà bên kia ta sẽ thu phục, bà bà luôn luôn ngủ sớm, chờ bà lên lầu, anh cùng Hạ tiểu thư là có thể đi rồi.”

Ngữ khí của cô thoải mái, thậm chí có chút tuyệt tán thành, giống như hy vọng vĩnh viễn cũng không muốn gặp lại hắn.

“Tôi không phải khách du lịch.” Hấn nói, giọng điệu cũng rất lạnh.

Cô nhún nhún vai, biểu tình thực giọng mỉa mai.“VẬY anh đến Hoa Liên làm cái gì? Lên tòa án sao?”

Hấn thẳng tắp nhìn cô, tuyên bố chuyện chính mình tại sao lại phải đến Hoa Liên.“Tiểu Vũ có chuyện. Cô phải biết, đây mới là lí do quan trọng tại sao tôi đến Hoa Liên.”

“Tiểu Vũ làm sao vậy?” Lương Nhược Du nhíu mày, giọng mỉa mai nhưng trên mặt lại không có chút biểu tình gì .

Kỳ Mai Khải theo túi áo sơmi lấy ra một tờ văn kiện, đưa cho vợ trước.

Lương Nhược Du nín thở đem văn kiện mở ra, biến vẻ mặt cô trở nên lo lắng, đọc lên là thư từ bệnh viện Đài Bắc, thư chứng minh từ bác sĩ, chứng minh đối tượng cô cũng không nhận ra là ai, chứng bệnh gồm có một số chỗ có vết bầm tím cùng một ít danh từ y học, hình như là xét nghiệm vết thương, nang ngẩng đầu, không rõ cho nên nhìn chổng trước.

“Tiểu Vũ cùng đồng học đánh nhau, đối phương cha mẹ mang đứa nhỏ đi xét nghiệm thương tích, chuẩn bị đưa ra kiện.”

“Kiện? !” Lương Nhược Du cả người vô lực ngồi xuống ghế, văn kiện trong tay rơi xuống, cô chỉ ngây ngốc nhìn xuống đất đã thấy gió mang tờ giấy xét nghiệm thổi tới đình viện phía bên kia, lại vô lực thu hồi ——

“Tiểu Vũ mới sáu tuổi...” Cô đôi môi run rẩy nói.

“Pháp luật phía trước mỗi người ngang hàng, chứng cứ vô cùng xác thực, đối phương là có thể đưa ra kiện.”

Kỳ Mai Khải nhìn vợ trước, cảm nhận được sự khiếp sợ cùng đau lòng của cô, sáu năm chia lìa, quan hệ của hai người cho dù có đến băng điểm, nhưng đối với Tiểu Vũ, tâm tình của bọn họ là giống nhau, thân là cha mẹ, đứa nhỏ hỉ nộ ái ố, bọn họ có thể trực tiếp nhất cảm nhận được.

Cô lắc đầu, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không thể nhận.“Tiểu Vũ như thế nào có thể cùng đồng học đánh nhau? Lão sư nói với tôi hấn cùng đồng học cảm tình đều tốt lắm...”

Hấn nghiêm mặt tiếp tục thuyết minh: “Mấy ngày hôm trước vườn trẻ tổ chức ngày lễ No-el, từng tiểu bằng hữu đều phải lên đài biểu diễn, có một bạn học biết mẹ của Tiểu Vũ không có tới, liền châm biếm hấn, nói hấn mặc dù là diễn viên, nhưng đến xem biểu diễn chỉ có ba ba cùng bà nội, còn nói rất nhiều lời không dễ nghe, Tiểu Vũ thực tức giận, cho nên ở phía sau khán đài cùng đồng học đánh lên, hấn diễn tinh linh vương, trong tay có vũ khí quyền trượng , sau đó chính là xét nghiệm vết thương, tiểu vũ hội cùng đồng học đánh nhau là bởi vì chúng ta hiện nay không phải là một gia đình hoàn chỉnh, trong lòng hấn có ủy khuất.”

Cái này, Tiểu Vũ buổi chiều cùng cô nói tất cả đều đã được thông ...

“Mẹ không theo chúng ta quay về Đài Bắc sao?”

Cô rốt cuộc nhịn không được , nước mắt chảy thành hàng xuống hai má, ngẩng đầu nhìn chổng trước, hai người đích trong mắt có giống nhau chính là lo lắng.“Cho nên anh nói với Tiểu Vũ tôi sẽ quay về Đài Bắc?”

“Đúng.” Kỳ Mai Khải nhìn bốn phía, đây toàn bộ là niềm tự hào của cô, dừng vài giây sau nói: “Nếu cô luyến tiếc buông tha cho toàn bộ mọi thứ trước mắt, tôi có thể thông cảm, nhưng, tôi sẽ chính thức hưởng pháp viện đưa ra quyền giám hộ, chuyện chúng ta ly hôn, Tiểu Vũ phải biết, đồng thời, quyền giám hộ sau này sẽ là tôi, Tiểu Vũ sẽ rời Đài Loan.”

Lương Nhược Du tay nắm chặt thành hai nắm, sợ hãi nhìn hấn.“Kỳ Mai Khải, anh đã nói sẽ không giành tiểu hài tử với tôi!”

Năm đó, cô đang mang thai mà ly hôn, ly hôn hiệp nghị trong sách rõ ràng viết quyền giám hộ đứa nhỏ là của cô, mặc dù lúc đó đứa nhỏ sau khi sinh nàng nhận lời khẩn cầu của bà bà cho nên để Tiểu Vũ mang họ Kỳ, nhưng cũng không có bởi vậy mà thay đổi chuyện này được!

Kỳ Mai Khải trên mặt tràn ngập kiên định chứng tỏ bản thân là phụ thân.“Ta nghĩ cấp đứa nhỏ một cuộc sống bình thường, có thể không nói chuyện cha mẹ ly dị với đứa nhỏ ,chuyện đó đối đứa nhỏ đều không phải là là tốt, mọi chuyện đều sau hãy nói, nhưng tôi sẽ lập tức an bài để Tiểu Vũ rời đi Đài loan.”

“Tôi sẽ không để cho Tiểu Vũ rời đi.” Cô ngửa đầu nhìn hấn, trên mặt là cái biểu tình sư tử bảo vệ con, cùng chồng trước đồng dạng kiên trì.

Cô không hề nghĩ ngợi đến, sáu năm sau gặp lại, hai người chính là kéo dài chiến hỏa, bởi vì một sự kiện lần thứ hai tranh chấp.

“Cho nên tôi cho cô lựa chọn, cô có thể quay về Đài Bắc, hoặc là tiếp tục ở lại Hoa Liên.”

“Chúng ta ly hôn.” Cô thuật lại nói: “Không có khả năng ở chung.”

Hấn hừ lạnh, không khí Đài Bắc không sạch sẽ, đương nhiên không phải nơi mỹ nhạc trong lòng cô. “Nếu cô không muốn làm cho Tiểu Vũ biết chuyện cha mẹ ly hôn thì nhất định phải quay về Đài Bắc, tôi muốn con tôi mỗi ngày đều gặp được mẫu thân của hấn. Cha mẹ hấn, người nhà cũng có thể tham dự mọi chuyện ở trường học, tôi không muốn bất luận kẻ nào nói con tôi là đứa nhỏ không có mẹ! Tôi tin tưởng tôi đã biểu đạt ý tứ rất rõ ràng, hiện tại sẽ chờ đáp án của cô, về phần đối phương, dù có kiện hay không tôi đều có thể giải quyết.”

Cô không nói gì, cúi đầu nhìn theo tờ giấy xét nghiệm theo gió tung bay, ba ba của Tiểu Vũ là đại luật sư, nếu đối phương thật muốn đưa ra tố cáo, cô tin tưởng lấy thực lực của Kỳ Mại Khải tuyệt đối có thể thu phục, không nên hỏi cô làm sao mà biết được, các tuần san kinh doanh đều có xem qua hấn, hấn là bùa hộ mệnh của rất nhiều Đại lão bản.

Cô thương tâm nhất chính là Tiểu Vũ, Tiểu Vũ rốt cuộc bị công kích gì mới có thể như vậy phản kích? Đứa nhỏ không có mẹ? Mụ mụ không cần đứa nhỏ này? Ác, ông trời...

“Ngày mốt quay về Đài Bắc, hy vọng cô đến lúc đó có thể cho tôi đáp án.”

Kỳ Mại Khải xoay người, bỗng nhiên nói: “Không cần liên lạc với bằng hữu của cô, tôi sẽ ở nơi này.” Sau đó chạy lấy người.

Lương Nhược Du thương tâm nhìn lên bầu trời nơi các ngôi sao đang tỏa sáng, nước mắt thủy chung không có dừng lại ——

Đột nhiên trong lúc đó cô không nghĩ muốn hấn đi, cô hy vọng hấn có thể ngồi xuống, cùng nàng chia sẻ thương tâm trong lòng cùng hấn, chuyện của Tiểu Vũ, nàng tin tưởng hấn cùng mình giống nhau đang đau lòng, cô biết hấn một năm trước nguyên bản có cơ hội tiến vào hội đồng luật sư ở nước Mỹ, nhưng vì Tiểu Vũ mà lưu lại, hấn tham món lợi Tiểu Vũ, nàng cũng tham món lợi Tiểu Vũ, bọn họ là cha mẹ của Tiểu Vũ, Tiểu Vũ đã bị ủy khuất, hai người bọn họ là người đau lòng nhất...

Bà bà đi đến bên cạnh nàng, cầm khăn tay nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên gương mặt. “Lập tức không nói cho con biết là không muốn làm cho con thương tâm, huống hồ con đang ở Hoa Liên, khi đó mọi người vội vàng xử lý chuyện này, căn bản không nghĩ đến chuyện dùng điện thoại báo cho con, sau Mại Khải lại nói sẽ theo ta cùng đi Hoa Liên tìm con nói chuyện, ta mới không báo điện thoại nói cho người biết.”

Lương Nhược Du quay lại nhìn bà bà, nức nở nói: “Mẹ, người hấn là nói cho con biết, con có thể lập tức đáp phi cơ chạy về Đài Bắc...”

Bà bà thở dài. “Đến đây cũng vô dụng, thương tổn đã tạo, lấy tính khí của con như vậy không khác gì muốn giết chết con, về nhà con cũng chỉ mắng hấn một chút, rồi tìm bọn họ lý luận đúng không?”

“Động thủ đánh người chính là không đúng, con sẽ làm cho Tiểu Vũ —— ”

Bà bà yên lặng nhìn con dâu trước, nghiêm túc nói: “Con sẽ không để cho Tiểu Vũ chịu ủy khuất, con sẽ đi giúp đứa con đòi lại công đạo, vấn đề cũng như con nói, động thủ đánh người chính là không đúng, chuyện này từ Mại Khải ra mặt hội càng thỏa đáng.”

” Tiểu Vũ của con không phải là đứa nhỏ không có mẹ...” Lương Nhược Du che mặt khóc rống thất thanh.

Bà bà nhẹ nhàng đem con dâu trước ôm vào trong lòng. “Ngoan, đừng khóc, Nhược Du a, chúng ta quay về Đài Bắc đi, nếu thật sự nghĩ muốn chờ đứa nhỏ lớn lên mới công khai chuyện con cùng Mại Khải ly hôn, trước lúc đó hãy để đứa nhỏ cùng sống một gia đình ấm áp cùng với cha mẹ nó, Tiểu Vũ còn nhỏ, hấn cần

ba ba cũng cần mụ mụ, tình thương của mẹ không phải chỉ có gọi điện thoại, hoặc là mỗi tháng ở Hoa Liên gặp hai, ba lượt mặt có thể bồi đắp, Tiểu Vũ thật sự cần các con.”

Quay về Đài Bắc?

Buông tha cho mọi thứ?

Cô giương mắt nhìn vương quốc của mình, rốt cuộc nên làm thế nào mới tốt?

Sáu giờ sáng, cô ngồi xổm xuống ở vườn rau thu thập rau dưa, Mỹ Hoa ở bên trái cô, Minh Châu muội muội ở bên phải cô, cùng nhau loại đồ ăn, cùng nhau thu thập là mỗi ngày là niềm vui sướng nhất của ba người bởi họ trong lúc đó có thời gian nói chuyện phiếm.

“Nghĩ biện pháp có địa chỉ của đối phương, tôi lên Đài Bắc một chuyến.” Mỹ Hoa tức giận nói.

“Mỹ Hoa tỷ, em và chị cùng đi! Thật sự là một đám làm không rõ ràng tình huống !” Ngay cả Minh Châu cũng lên phía trước một bước.

“Lên Đài Bắc làm cái gì?”

“Tìm đối phương tính sổ sách, nếu không tìm bọn họ uống cà phê tán gẫu thị phi? !”

Có bạn tốt cũng tốt, nàng một đêm đau lòng cuối cùng cũng có điểm thoải mái, hiểu được muốn tìm đối phương tính sổ không chỉ có mình cô!“Các người muốn tìm đối phương cãi nhau sao?” Ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng trong lòng lại rất sung sướng.

“Không nên sao? Phát sinh loại sự tình này có thể nào không sao, sao? Đối phương chính là cha mẹ quá thú thôi, con của mình miệng nói bậy mà cũng mặc kệ không quản giáo, còn muốn hướng chúng ta ra kiện? ! Loại này chính là muốn nháo chúng ta, ta làm cho bọn họ biết chúng ta không phải dễ khi dễ! Ai, tiểu vũ ba ba không biết đang làm cái gì, kia trưng ra giấy phép luật sư có gì hữu dụng? Cư nhiên làm cho bọn a cầu a miêu này khi dễ tiểu vũ của tôi, ác, tức chết tôi !Đưa địa chỉ cho tôi, tôi hôm nay sẽ lên Đài Bắc!”

Mỹ Hoa thực sinh tức giận, nói ra tất cả đều là ý tưởng trong lòng cô, làm cho cô cảm thấy được thực, đau, mau.

“Đừng , động thủ đánh người chính là không đúng, Tiểu Vũ sai tương đối nhiều.”

Minh Châu nghe không nổi nữa, nhịn không được oa oa la hét.“Cái gì gọi là sai tương đối nhiều? Miệng của tên tiểu quỷ kia sẽ không có sai sao? ! Cái này gọi là có ý định khiêu khích, bị đánh là xứng đáng rồi!”

“Vốn chính là a, bị đánh là xứng đáng!”

“Hai vị thông gia cơn tức đừng lớn như vậy, cà chua đều bị hai người bóp nát rồi .” Lương Nhược Du khoe miệng cười.

Mỹ Hoa cùng Minh Châu mau mau buông cà chua vô tội trong tay ra.

Mỹ Hoa thở dài.“Kia hiện tại nên làm gì? Cô tính làm như thế nào?”

Lương Nhược Du vỗ về trong tay toàn bộ quả cà chua màu đỏ, thấp giọng nói: “Tôi cũng muốn giết đối phương theo bọn họ cãi nhau, nhưng đây không phải là cách giải quyết vấn đề, trước mắt việc cấp bách là bù lại lòng thương cho Tiểu Vũ, không thể để cho hắn lại bị loại ủy khuất này.”

“Cho nên cô phải về Đài Bắc?” Mỹ Hoa hỏi.

Đúng vậy a, chúng ta ở Đài Bắc lập một công ty nữa như thế nào?”

Minh Châu nghe vậy, bao nhiêu nước mắt lập tức một giọt một giọt rơi vào trong đất.

Lương Nhược Du thấy thế, nhịn không được oa oa kêu.“Oa, Minh Châu người khóc cái gì a? ! Là muốn đem cà chua của chúng ta chết hết sao?”

“Em luyến tiếc chị a... Chị nếu quay về Đài Bắc chúng ta làm sao bây giờ? Vườn rau chính đồ ăn căn bản ăn nhưng ăn cũng không xong a... Em cùng Hoa tỷ ăn thịt là chính, đáng về không giống như chị cùng con

thỏ giống nhau, mỗi ngày chỉ cần gặm đồ ăn là tốt rồi...” Minh Châu lấy chính mình ra làm phương thức kể rõ của cô không tha.

“Cô sẽ chờ đồ ăn hỏng rồi tốt lắm, ăn không xong, để lại cho nó hỏng! Chúng ta bề bộn nhiều việc, chính là không rảnh giúp cô!” Mỹ Hoa nói năng chua ngoa đau hủ tâm.

Lương Nhược Du mở ra hai tay, ôm hai người bạn tốt. “Có các người ở Hoa Liên tôi thực yên tâm, hôm nay có cái gì chúng ta cùng nhau thu hoạch hết, ta chỉ là điều đến Đài Bắc làm ở chi nhánh công ty đi, Hoa Liên tổng công ty phải tiếp tục vận chuyển buôn bán, tuyệt đối không có vấn đề!”

“Hay để cho Tiểu Vũ đến Hoa Liên học? Nội thành có mấy nhà trẻ cũng không tồi, em đi hỏi thăm xem?” Minh Châu lau nước mắt đề nghị nói.

Mỹ Hoa hừ lạnh một tiếng, nói tiếp đi: “Quay về Hoa Liên cũng tốt, mấy tiểu bằng hữu ở Hoa Liên tuyệt đối sẽ không giống mấy tiểu bằng hữu ở Đài Bắc xấu miệng như vậy!”

Lương Nhược Du lắc đầu. “Vậy để ba Tiểu Vũ ở đâu? Tiểu Vũ hy vọng mỗi ngày đều chăm lo cho đến hần là ba ba cùng mẹ mẹ.” Cô thở dài.

Cho nên, phương pháp giải quyết duy nhất, vẫn là chỉ có quay về Đài Bắc.

Điểm ấy lòng bọn họ tất cả đều hiểu rõ.

“Khi nào thì trở về?” Mỹ Hoa hiểu được lựa chọn của bạn tốt.

“Ngày mai.”

“Nhanh như vậy?!” Minh Châu trừng lớn mắt.

Lương Nhược Du gật gật đầu. “Sau khi ngày nghỉ tết Nguyên Đán kết thúc.”

“Ha ha a, sự tình phần khích, ngày mốt khởi hành sao, nam nhân ở Hoa Liên nhất định sẽ khóc rất to, bởi vì không thấy nữ thần xinh đẹp của họ đâu, đau lòng a ~~ đau lòng a ~~” Mỹ Hoa khoa trương nói.

“Ai ~~” Minh Châu than thở. “Chỉ không ở Hoa Liên, ai giúp chúng ta sinh tiểu vũ thứ hai? Không phải nói tôi một đứa, mỹ hoa tỷ một đứa sao?”

Mỹ Hoa ngượng ngùng nói: “Uy, Đài Bắc cũng có nam nhân được không? Minh Châu muội muội, cũng là người nhận thức cho chúng ta chính là tiểu heo mẹ sau khi đến Đài Bắc liền mất đi mị lực?”

“Đương nhiên không phải a, Mỹ Hoa tỷ tỷ người không cần lý gián ác? Ta chỉ là lo lắng Đài Bắc không sạch sẽ nơi tại sao có thể làm cho Nhược Du tỷ sinh ra một đứa giống bảo bối tiểu vũ vĩ đại đây?”

“Đúng nha, tôi như thế nào không nghĩ tới? Giống như cà chua, phải có ánh mặt trời tốt, nguyên vẹn không bệnh mới có thể tạo ra giống tốt được, Đài Bắc đích xác không phải nơi thích hợp để tiểu heo mẹ sinh đứa nhỏ.” Cái này ngay cả Mỹ Hoa cũng bắt đầu lo lắng.

“Hay là chúng ta tìm người sinh đứa nhỏ trước lúc Nhược Du tỷ trở về Hoa Liên?” Minh Châu bỗng nhiên có suy nghĩ muốn.

Mỹ Hoa cười ha ha. “Có thể có thể, chúng ta ở Hoa Liên trước phải đem lại lợn giống phải chuẩn bị tốt!”

“Lợn giống?” Lương Nhược Du rút cuộc nhịn không được, nàng cười ngã vào vườn cà chua, động nói: “Đủ rồi đó, các người rất khoa trương đó...”

Chỉ là người đang đứng sau đại thụ Kỳ Mại Khải lại cười không nổi.

Hắn có thói quen chạy bộ vào sáng sớm, còn chưa có bắt đầu vận động, hắn liền nghe được vợ trước cùng các bằng hữu vừa làm việc nhà vừa nói chuyện phiếm, bằng hữu của cô đối đứa con cũng làm cho hắn thực cảm động, vợ trước khi lựa chọn hắn cũng sớm lường tới trước rồi, duy độc “Sinh người thứ hai tiểu vũ” chuyện này làm cho chân của hắn giống mọc rễ, còn muốn chạy cũng đi không được ——

Sinh tiểu vũ?

Cô cùng với ai sinh?

Vì cái gì sẽ có loại này kế hoạch? !

Mày hẳn thật sự nhắm đến nỗi muốn giết chết một con muỗi , muốn nghe rõ ràng hơn, lại thấy các cô ngã vào điên lý cười một đoàn?

“Chạy bộ a? Nhi tử.”

Kỳ Mai Khải xoay người, tròng mắt sau lưng chính là mẫu thân, mẫu thân một thân một bộ nông phu, trên đầu còn đội nón.

“Đúng, con muốn đi chạy bộ.” Hấn xấu hổ nói.

Kỳ mẫu vẽ mặt giả hoạt cười, bà không phải không thấy được đứa con đang khiếp sợ, vừa rồi Mỹ Hoa cùng Minh Châu chỉ là vui đùa nói chính mình cũng nghe nhất thanh nhị sở (rất rõ ràng), biết đây là các cô chẳng qua chỉ nói vui đùa, nhưng đứa con đã không thể tin là thật , luật sư trong mắt chỉ thấy một sự thật, cũng không có biết cái gì gọi là hài hước, hẳn tuyệt đối sẽ tin là thật, nói lầm bầm, kia lại như thế nào? Hấn cũng có thể tìm cái tiểu bạn gái đến tức mụ mụ , chẳng lẽ con dâu không thể tìm cái nam nhân đến sinh tiểu hài tử sao?

“Kia như thế nào còn không chạy?”

“Con đang muốn chạy.” Miệng hấn tuy rằng nói như vậy, nhưng thủy chung không có bước ra bước đầu tiên, nghĩ thầm, rằng nếu hiện tại chạy, có thể hay không bỏ qua nội dung càng kịch tính chẳng?

Kỳ mẫu lạnh lạnh vẩy vẩy tay: “Con nghe được rồi?”

“Nghe được cái gì?” Hấn chột dạ một giây, nhưng lập tức lại khôi phục bình tĩnh.

Giả bộ: “Ác, là con dâu trước tìm người tính chuyện sinh con a!”

Cái này Kỳ Mai Khải muốn bình tĩnh cũng không được, hấn tròng mắt lên, biểu tình thực đáng sợ: “Cô ấy thật sự muốn tìm người sinh đứa nhỏ? !”

Lão mẫu thân bị sợ hãi, vỗ vỗ ngực nói: “Này, con hung như vậy là muốn hù chết ta a!” Sau đó nhún nhún vai: “Con cũng có thể giao bạn gái , con dâu tìm đối tượng mới cũng không có gì sai a! Ta là cái bà bà tốt , sẽ không để ý đệ đệ hay muội muội của Tiểu Vũ có phải hay không do con sinh”.

“Mẹ —— ”

“Chuyện gì a? Con trai”.

“Con —— ”

Hấn muốn nói ra suy nghĩ của mình, nhưng lại một chữ cũng phun không ra, vừa nghĩ tới nàng cùng với nam nhân khác sinh đứa nhỏ, hẳn cả người liền phiền toái tới cực điểm, như thế nào lại như vậy? Hấn nghĩ đến hẳn đối với cô vô cùng để ý, đối cô luôn có tình cảm, cô hồi trước lấy cái chết ra uy hiếp hấn, dứt khoát kiên quyết yêu cầu chấm dứt quan hệ hôn nhân của hai người khi đó đã muốn đốt cháy hầu như không muốn còn quan hệ gì...

“Không có việc gì.” Phiền toái chính là rất ngoài ý muốn, sau này nhất định không có việc gì đi, nhất định không có việc gì! Nàng kết giao bạn trai đích xác không liên quan đến chuyện của hấn...

Đứa con là chính mình sinh ra, Kỳ mẫu đương nhiên biết ý nghĩ của hấn, đối với con dâu trước không có tình cảm? Nói cho người khác nghe đi! Người này làm mẹ này hoàn toàn không tin, người trẻ tuổi có cơ hội gương vỡ lại lành, cơ hội này liền từ bà của Tiểu Vũ tạo ra đi!

Nguyên bản, chuyện của bọn họ bà căn bản không nghĩ trông nom , ly hôn liền ly hôn, chỉ có thể nói duyên phận đã hết, nhưng ở tiểu vũ sau khi phát sinh ra chuyện này, nàng liền có ý tưởng bất đồng, Tiểu Vũ cần tình thương của cha cùng tình thương của mẹ, bà không muốn làm cho bảo bối tôn tử lần lần mất cảm về vấn đề của con trai, huống hồ con trai cùng con dâu trước cũng không phải bởi vì nguyên nhân không thể tha thứ mới chấm dứt hôn nhân, một khi đã như vậy, còn có thể vãn hồi, từng có yêu, đương nhiên là có có thể lại yêu lần nữa.

Phá hư tình cảm của đứa con cùng tiểu bạn gái là bước đầu tiên, kế tiếp đâu?

Sẽ chờ con dâu quay về Đài Bắc, còn nhiều cơ hội mà, ha!

“Không có việc gì là tốt rồi, ta đây đi giúp họ thu thập, miễn cho khi có nhiều người ra ra vào vào , căn bản không rảnh để thu thập rau dưa a! Ác đúng rồi, con dâu rất được hoan nghênh á, mỗi ngày đăng môn theo đuổi rất nhiều, con nhất định phải thấy tận mắt mới hiểu được a!” Nói xong, mẫu thân vui mừng bước đi.

Hắn hé ra mặt lãnh , cũng không biết chính mình phát giận, có lẽ là vậy? Bất kể cô cùng ai kết giao? Bất kể cô cùng ai sinh tiểu hài tử? Hắn có thể giao bạn gái, cô đương nhiên có thể giao bạn trai! Sau khi chấm dứt hôn nhân nam nữ kết hôn không thể làm chung...

Vậy hắn tức cái gì?

Tức cái gì...

Tức chuyện Tiểu Vũ chưa được giải quyết, cô đã nghĩ cùng nam nhân khác sinh tiểu hài tử cũng có thể đi!

Kỳ Mạo Khảm thở phì phì địa xoay người chạy đi.

Kỳ mẫu quay đầu nhìn đến bóng dáng cứng ngắc của đứa con, mở miệng cười vui vẻ.

“Vui vẻ như vậy á, Bà bà Tiểu Vũ?” Mỹ Hoa hỏi.

“Vẫn là ở Hoa Liên ngủ thoải mái hơn đi?” Minh Châu phụ họa.

Các nàng hợp lực nâng rổ, đem rổ cà chua vừa thu thập được dời ra phía bên ngoài vườn.

Kỳ mẫu xoa xoa hai má của hai vị tiểu thư, hưng phấn mà nói: “Cười các con đáng yêu a! Các con thật là rất đáng yêu !”

“Đáng yêu?”

Mỹ Hoa, Minh Châu đứng sững sờ ở kia, đối với ca ngợi của bà bà, hoàn toàn không hiểu ra sao.

3. Chương 3

“Tôi nguyện ý vì nụ cười của em mà tháo những ngôi sao trên trời kia .”

“Ha, học trưởng, những lời này rất cổ rồi!”

“Em không thấy nó rất lãng mạn hay sao?”

Cô lắc đầu, ánh mắt trong trẻo tràn đầy ý cười: “Không biết.”

“Rất đáng tiếc , vì tôi trân trọng thông báo, những gì tôi nói đêm nay toàn bộ đều là thật lòng.”

“Đây là ý tưởng trong lục pháp sao ?”

“Hoàn toàn không có, Lục pháp trong sách toàn bộ chỉ nói về cái xấu của con người, so với mấy cái từ cổ rập khuôn kia còn không xong, em nhất định không thích.”

“Kia ngoại trừ mấy từ chỉ bầu trời trắng sáng ra, học trưởng còn muốn cùng em nói cái gì sao?”

Hắn ngó nghiêng nhìn cô, khóe miệng cầu cười, trong mắt lóe sáng, giống như mang cô thành thứ trân bảo mà hắn trân trọng nhất . “Tôi nghĩ em nói rất đúng, anh thích em, em nguyện ý cùng tôi kết giao sao?”

Sau khi thu thập xong cà chua, Tiểu Vũ cùng mẹ nói muốn đi đầm Thất Tinh kiếm tảng đá.

Này vốn là hoạt động của hai mẹ con , nhưng lúc ở vườn rau bận rộn làm việc bị bà bà biết được, lập tức buông công việc trong tay la hét cũng muốn tham gia, còn thuận tiện giúp ba của tiểu vũ báo danh, tiểu vũ biết mẹ cùng ba ba cùng đi, hưng phấn đặc ý chạy quanh nhà, nhưng Lương Nhược Du thực khó xử, cùng chồng trước đi bờ biển đập cát? Ác, cô không dám tưởng tượng.

Mà lúc đó Hạ Lâm cũng rời giường , sau khi biết kế hoạch du lịch, quần quít lấy Mikan của cô ta đòi đi, điều này làm cho bà bà thực sinh khinh bỉ lại không tìm được lý do cự tuyệt cô ta, đành phải thỏa hiệp,

mà Mỹ Hoa cùng Minh Châu như thế nào sẽ bỏ qua trò hay này, cũng la hét muốn cùng đi , cho nên, một đám người toàn bộ lên xe, chuẩn bị đi đầm Thất Tinh.

Lái xe tuy rằng thực bất đắc dĩ, nhưng ít ra Hạ tiểu thư rời giường , đôi tình nhân này sẽ cùng ở một chỗ (thật chẳng hiểu Du tử nghĩ gì), tốt nhất là có thể cách xa mẹ con cô một chút, trải qua cuộc nói chuyện tối hôm qua, cô hiện tại thực không muốn đối mặt với chồng trước!

Chỗ ngồi trong đoàn xe đương nhiên vẫn là giống nhau, cô gái xinh đẹp Hạ Lâm đương nhiên được bà bà trông coi rất cẩn thận, Minh Châu, Mỹ Hoa cùng Tiểu Vũ thật vui vẻ ngồi ở hàng ghế thứ ba.

“Cô có thể nói cho tôi biết đầm Thất Tinh ở đâu, tôi sẽ lái.”

Tại sao hần lại cố ý như vậy? Hần chẳng phải đã biết kĩ thuật lái xe của cô rồi sao? Nam nhân này vẫn đề như thế nào lại nhiều như vậy a!

Lương Nhược Du lắc lắc hể ra vẻ mặt, lạnh lùng nói: “Anh là người bên ngoài, cùng Hoa Liên hoàn toàn không quen, tôi không nghĩ sẽ chỉ đạo một cái người không rõ phương hướng lái xe, mặt khác, cũng thỉnh tôn trọng người lái bản địa , kĩ thuật lái xe của tôi rất thuần thực, đi đầm Thất Tinh cũng đã đi đến vài trăm lần , anh không cần rất buồn lo vô có.”

Kỳ Mại Khải đeo kính râm, nên không ai nhìn đến trong mắt của hắn đang lộ vẻ vô cùng bất mãn.“Cô là dân bản xứ?”

“Tôi ở đây đã sáu năm, đương nhiên là người Hoa Liên!”

Ly hôn sau, cô đã đem hộ tịch chuyển đến hoa liên ? Xem ra bọn họ không chỉ không liên lạc, cô ngay cả Đài Bắc cũng muốn đoạn tuyệt, có thể hay không muốn cắt đứt với hần hoàn toàn ?

Hần cứng ngắc phản bác nói: “Tôi nghĩ hộ tịch của cô vẫn còn tại Đài Bắc?”

Cô hừ lạnh, nhún nhún vai: “ Đúng vậy ở Đài Bắc, thì sao?”

Biết của cuộc sống của cô còn cùng Đài Bắc có điểm liên hệ, hần nhất thời nhẹ nhàng thở ra... Uy uy uy, hần đang suy nghĩ gì a? Rất kì quái ...“Kia tốt lắm, ít nhất quay về Đài Bắc trước mắt cô không cần lãng phí thời gian đi hộ chính sự vụ sở làm việc chuyển ra chuyển vào.”

Chồng trước giọng điệu xoi mói khiến cho cô dấy lên một phen đại hỏa, cô trợn to mắt, ra vẻ ngạc nhiên nói: “Cái gì? Chuyển về còn muốn chuyển cả hộ khẩu? ! Tôi nghĩ đến hộ chính sự vụ sở chỉ có công việc kết hôn ly hôn và đăng ký thôi!”

“Hóa ra cô vẫn còn nhớ chuyện đó lâu như vậy?” Hần lạnh lùng giễu cợt nói.

Cô nghiêng đầu thưởng cho hần một cái ánh mắt khiêu khích.“Chẳng lẽ anh đã quên?”

Hần không lại đáp lời, hần nghiêm mặt buồn buồn hướng về con đường phía trước, sáu năm trước phát sinh chuyện, hần làm sao có thể quên? Khi hần cố gắng muốn cho người con gái mà hần quý trọng nhất có một cuộc sống đầy đủ nhất, cô không những không muốn, còn lấy cái chết ra uy hiếp hần , kiên trì muốn rời khỏi, cái loại đau đớn khi bị phản bội này(QQ: Phản bội gì do anh từ gánh lấy chứ ai), hần nhớ rõ rành mạch, không có khả năng quên!

“Bà ~~ ba cùng với mẹ đang cãi nhau sao?” Tiểu Vũ vẻ mặt nghi hoặc, nhỏ giọng hỏi.

“Không có, này không gọi cãi nhau, mà là ‘ câu thông ’” Ha hả, bọn họ như vậy mới có thể phát tiết ý nghĩ trong lòng a, tốt lắm tốt lắm

~~Hạ Lâm thủy chung cau mày, Mikan rất lạnh tĩnh(lạnh lùng + yên tĩnh), rất lạnh tình(lạnh lùng trong chuyện tình cảm), thậm chí rất lạnh khốc, không có bất cứ chuyện gì có thể làm cho hần trợn to mắt, nhăn mi lại, như vậy một cái làm cho người ta đoán không ra tại sao nam nhân này, cư nhiên tức giận? Nhưng lại cùng vợ trước thảo luận đề tài nhảm chán như vậy?

Mikan đối vợ trước rốt cuộc là như thế nào? Hạ Lâm cảm thấy vô cùng bất an...

Mỹ Hoa cùng Minh Châu hai mặt nhìn nhau, hai người đều có cảm nhận giống nhau, Nhược Du giống như đang đùa một con báo đang ngủ say, ở trước mặt nó liều mình trêu đùa, nhần mặt, thế nào cũng phải bức

con báo quay đầu cắn cô một cái mới được. Coi hấn kia hòa bình, không tranh chấp không có gì xảy ra ,chuyện này thật sự rất kỳ quái...

Mà đương sự Lương Nhược Du cái gì cũng chưa nghĩ muốn, cô chính là cảm thấy rất bất mãn, nam nhân này xuất hiện làm rối loạn quỹ đạo cuộc sống của cô, bức cô buông tay tất cả ép mình về Đài Bắc bây giờ lại cùng cô chơi trò mất to đầu mất nhỏ . Vì Tiểu Vũ, quay về Đài Bắc đương nhiên OK, nhưng vừa nghĩ tới phải thời gian dài phải cùng hấn ở chung, cô đã cảm thấy vô cùng phiền muộn!

Chiếc xe mang mỗi người đang có một suy nghĩ xấu tiến vào đầm Thất Tinh, Lương Nhược Du đem xe đi đỗ, tắt máy xong , ánh mắt khiêu khích nhìn hấn.“Kỹ thuật lái xe như thế nào?”

Hấn không lộ vẻ gì, chỉ nói câu: “Quay về tôi sẽ lái.”

Kỳ Mai Khải xuống xe, Lương Nhược Du ngồi ở ghế lái sinh hờn dỗi. Từ hấn lái? Xe là của cô vì cái gì cô phải để hấn lái? ! Vương bát đản...

“Da da da! Kiểm tăng đá, kiểm tăng đá!”

Tiểu Vũ vui vẻ nhảy ra khỏi xe kêu to, bộ dáng khả ái làm cho mẹ nó cũng phải mở miệng cười, sinh cái gì hờn dỗi a, cô là tới bồi Tiểu Vũ, còn Nam nhân kia muốn thế nào thì tùy hấn!

Về phần bà bà của Tiểu Vũ... Bà đã an bày hết thấy mong muốn sẽ có kì tích xảy ra, lão nhân gia chưa nói gì thì cô gái trẻ tuổi kia, mới chút đã xuống xe, Hạ Lâm liền lôi kéo của Mikan của cô đi ngắm biển, giống như sợ bạn trai của cô sẽ bị đoạt đi!

Bà của Tiểu Vũ trong bụng nổi giận, cắn giận nói: “Ngắm cái gì mà ngắm, cô không biết cái này gọi là family time (thời gian dành cho gia đình)sao? Cô cũng không phải người nhà ta, cũng không biết điều mà tránh xa một chút, thật sự là không hiểu chuyện!”

Bà vốn có kế hoạch để Tiểu Vũ một tay nắm ba ba, một tay nắm tay mẹ, người một nhà vui vẻ ở Thất Tinh Đầm đón gió biển , nhàn nhã đi kiểm tăng đá, nhìn lại bức tranh cảnh gia đình ấm áp này thật đẹp a! Hai đứa là cha mẹ của đứa nhỏ, bà cũng không tin tại như vậy mà không khí lại không ấm áp, cha mẹ đứa nhỏ dù cẩu kính thế nào cũng phải cảm động!

Mỹ Hoa cùng Minh Châu luyến tiếc nhìn lão nhân gia sinh khí, ôm lấy tay của bà Tiểu Vũ bắt đầu làm nũng.“Bà của Tiểu Vũ người nói chúng con là ngoại nhân ác? Hứa, thật đau lòng ~ ”

Minh Châu đi theo nói: “Đúng vậy, bà của Tiểu Vũ chúng ta không phải ngoại nhân ác, cùng nhau chúng ta là đại liên minh , Vương Kiến* giúp dân cũng có thể là bạn tốt ác!”

* Vương Kiến , tự Quang Đồ (), gọi theo Thụy hiệu là (Tiền) Thục Cao Tổ (()), là hoàng đế khai quốc của nước Tiền Thục thời Ngũ Đại Thập Quốc. Ban đầu, ông là một sĩ quan dưới quyền các tướng thái giám Dương Phục Quang và Điền Lệnh Tư của triều Đường, sau đó cát cứ khu vực này là Tứ Xuyên và Trùng Khánh, lập quốc sau khi triều Đường sụp đổ.

“Các con mới không phải ngoại nhân! Có thể làm cho nhà của tiểu vũ cười a a sao có thể là ngoại nhân (người ngoài), các con nhìn Tiểu Vũ một cái na thời điểm nhìn thấy cái cô Hạ Lâm kia khuôn mặt đáng yêu cũng không có tươi cười nha?” Bà trên mặt lộ vẻ cứng chiu sùng nịch tươi cười.

Tiểu Vũ vui vẻ cười ha ha, hấn còn nhỏ tuổi đầu hiểu thế nào là bạn trai, bạn gái, hấn chỉ biết là ba ba là ba ba, ma ma là ma ma, Hạ Lâm tỷ tỷ là bằng hữu của ba ba.

“Tiểu Vũ, Mỹ Hoa a đi cùng con đi kiểm tăng đá được không?”

“Hảo!”

Lương Nhược Du trên mặt lộ vẻ mỉm cười, nhìn Mỹ Hoa cùng Minh Châu cùng đứa con ở phía trước vui cười kiểm tăng đá, cảm thấy thực vui mừng, bọn họ cùng cô kết làm bằng hữu, trải qua mấy năm nay, tuy rằng bọn họ tính cách khác biệt nhưng không vì vậy mà họ trở nên bất hòa mà kì thật càng ngày càng thân hơn (đoạn này chém gió đây tại nó khó hiểu quá hi hi ^^), các cô là những người vui vẻ, cũng là những người mưu trí, rồi đi họ, nhất định sẽ rất tịch mịch...

Cô cúi đầu, nhẹ đá tảng đá, gió biển thổi khẽ lay động mái tóc của cô, cô vòng hai tay lại, cảm thấy được có chút lạnh, trước khi ra cửa chỉ lo tới già trẻ hai bọn họ nhắc họ không quên mặc nhiều áo hơn, chính mình lại đã quên phải mặc nhiều, Thất Tinh Đầm vào tháng một, cho dù dòng nước lạnh vừa qua khỏi, nhiệt độ không khí tăng trở lại, nhưng gió biển vẫn không thay đổi thổi vào vẫn khiến lạnh thấu xương.

Bất quá, trừ bỏ chuyện gió lạnh thôi, còn có hình ảnh chói mắt—— ai nha, nguyên lai xem chồng trước nói chuyện yêu đương như vậy thật chứng mất chuyện a!(Có dấm nha ^^)

Kỳ Mai Khải cùng bạn gái trẻ tuổi ở bờ biển tay nắm tay (dấm), ân ái bước chậm (dấm), ngẫu nhiên còn có thể vui đùa một chút cái loại trong phim thần tượng mới xuất hiện ghê tởm trò chơi(dấm), như là người đuổi tôi chạy(dấm), hắt nước tung tóe...(Mỗi câu chữ đều có dấm trong đó, eo chua quá, để Quân mang về nấu vài bát chua ngọt cho mà ăn hí hí)

Kỳ quái, tình nhân trên bờ biển tại sao đều phải chơi cái loại trò chơi như vậy chứ? Nhớ năm đó, cô cùng Kỳ Mai Khải lúc tình yêu vẫn còn cuồng nhiệt, cũng đến nước ngọt chơi trò này, hừ, cô thật muốn lấy microphone hảo hảo phỏng vấn chồng trước, cùng hai người phụ nữ khác nhau đập cát có cảm giác gì?

“Hạ Lâm là trợ lý của Mai Khải, mới vừa thi đậu giấy phép luật sư, đi theo bên cạnh Mai Khải học tập kinh nghiệm, cũng giống như hai người trước kia, coi như là học muối ác!”

Cũng là học muối?

Đồng dạng đón gió đập cát?

Hậu, nam nhân này nói chuyện yêu đương thật chẳng có gì mới mẻ! Luật sư không phải đều thực thông minh sao? Hừ, nói không chừng hẳn đậu chỉ vì học thuộc được lục pháp toàn thư, cứng nhắc đần độn muốn chết, cho nên kết giao bạn gái tìm học muối, nói chuyện yêu đương đi ra bờ biển, vĩnh viễn đều giống nhau, hô, cô thật muốn hỏi hỏi Hạ tiểu thư, có thể hay không cảm thấy được bị bạn trai vắng vẻ? Có thể hay không cảm thấy được hẳn chỉ lo công tác không để ý đến cô? Có thể hay không cảm thấy không đoán được tâm nam nhân này?

“Ưu tú như vậy sao? A, thật sự là rất xứng! Chẳng hiểu tại sao lại thích xuống tay với học muối như vậy a?” Là trong lòng không thoải mái? Vẫn là chính mình cô độc đến nỗi mất đi lý trí? Mặc kệ là cái gì nguyên nhân, Lương Nhược Du cảm thấy nói vậy không lịch sự nhưng vẫn từ đại nào nói hết ra.

Nếu hiện tại có đón người mới đến vũ hội, hẳn có phải hay không cũng cùng cô ta khiêu vũ? Sau đó ở trắng tròn cùng cô ta thông báo? Dùng nụ cười nhiệt tình, thẳng thắn thành khẩn nhìn hai mắt cô ta nói cho cô ta biết —— anh thích em?

Lương Nhược Du trừng mắt với nam nhân ở phía xa kia, quả muốn mắt trợn trắng.

Bà bà nghe vậy, nhếch miệng cười to, ai nói chia tay sẽ không quan tâm đến nhau? Bà đang thấy, không phải chỉ có đứa con bà mới để ý, ngay cả con dâu trước cũng thực để ý!

“Ôi, bất kể cô ta ưu tú đến mức nào a? Trong nhà có một luật sư tài giỏi là đủ rồi, ta bây giờ chỉ thích ăn đồ ăn tự trồng của con thôi, nhưng mà có điều,ta chỉ mong có thể mang con trở lại Kỳ gia thôi ngày nào cũng có thể ăn nha, a, chuyện kia thật sự là không thể tốt hơn! Cho dù có đến một trăm học muối ta cũng có thể hỗ trợ đuổi đi!”

Lương Nhược Du nhìn bà bà, trừng lớn mắt, bà nói gì đó sao? Vẫn là biểu hiện thật sự để ý cái chuyện ly hôn rời khỏi cuộc sống của cô cùng với chồng trước? Bằng không bà bà như thế nào lại dùng ánh mắt nóng bỏng như vậy nhìn mình?!

Cô vội vàng chuyển ánh mắt quét đến đường phố: “Mẹ, mẹ hiểu lầm rồi, ý của con là nói, ba của Tiểu Vũ thật không có gì mới mẻ, tìm bạn gái đều là học muối, con không có ý tứ khác, hoàn toàn không có ý tứ khác...” Đây cách nói này ngay cả mình nghe tới đều cảm thấy được không có sức thuyết phục.

Để ý sao?

Sách, nằng để ý đến cuộc sống của nam nhân kia làm cái gì! Đúng là nhàn rồi không có việc gì lại để ý đến chuyện ngu ngốc này!

Bà bà không nhin được khoe miệng giương nụ cười, có cùng nhau hay không? Đáp án đã muốn thực rõ ràng , a, vậy đừng bức quá đi, dù sao quay về Đài Bắc lại có cơ hội! ‘Con dâu trước, đừng khấn trương như thế, lão nhân gia ăn nói không được, lại tùy tiện giảng lâu như vậy ~ ”

Bà bà giống con chuột nhỏ thích chọc phá đại miêu (con mèo), tùy tiện nói một câu cũng có thể làm cho cô dọa ra một thân mồ hôi lạnh...

“Mẹ, cơm trưa muốn ăn cái gì? Cà chua sao? Chúng ta buổi sáng thu thập mấy trái cà chua trông rất ngon.” Lương Nhược Du lắng nhanh nói sang chuyện khác.

“Tốt, luộc cà chua , sẽ đem cả mấy con tôm ta mang đến ra luộc nữa, tủ lạnh kia một đồng hải sản có thể kêu Mỹ Hoa cùng Minh Châu mang đi, dù sao con ngày mai sẽ theo chúng ta quay về Đài Bắc .” Trong giọng nói dấu không được vui vẻ.

Vừa nghĩ tới phải rời khỏi Hoa Liên, Lương Nhược Du đích về mặt nổi lên niềm ưu thương.

Rời đi Hoa Liên trước mắt vẫn còn một đồng việc mà cô vẫn chưa xử lý được, cô trước mắt vẫn thực hiện việc mình đã hứa với Kỳ Mai Khải, theo chân bọn họ cùng nhau quay về Đài Bắc, Tiểu Vũ là vẫn là quan trọng nhất, về phần chuyện công tác, trước mắt phải nhanh chóng bàn giao cho người khác đã, những thứ khác chờ sau khi quay về Hoa Liên thì xử lý.

Sáu năm không quay về Kỳ gia , cho dù quay về Đài Bắc, trừ bỏ công tác, cũng chỉ là cùng anh chị em ha ha ăn cơm, cha mẹ mất sớm, anh chị cũng có cảm tình, anh chị có khi cũng tới hoa liên nghỉ phép, nói thực ra, cô thực vừa lòng cuộc sống bây giờ...

Bà bà không phải không biết nội tâm của con dâu đang dày vò, cô đầu tư vào kinh doanh lại làm tốt như vậy , hiện tại lại phải bỏ lại hết thảy để trở lại Đài Bắc, Nhược Du đương nhiên sẽ khó có thể buông tay.

“Buổi tối mẹ giúp consửa sang lại hành lý?” Bà bà đề nghị.

Lương Nhược Du khẽ cười, nổi buồn ly biệt che dấu không được. “Không cần, chỉ có hai, ba kiện quần áo, y phục của con nguyên bản sẽ không nhiều.”

Nói đến đây cái, bà bà nhin không được oán hận nói: “Cái gì không nhiều lắm, ta xem là căn bản không tới nửa tá kiện quần áo đã phải đóng gói rồi phải hay không? Mặc đến mặc đi không phải quần bò chính là quần thường, không phải áo sơ mi chính là T sơ mi, nữ nhân có phải hay không không hiểu gu ăn mặc của chính mình, váy rộng hay chật dù sao cũng phải mặc vho ta , cách ăn mặc hiện tại của con thật giống như một đại nam hài , thật sự là...”

Lương nhược Du cười to, bà bà luôn oán giận chuyện ấy, dù sao ngay cả bộ đồ lao động bà bà cũng muốn phải là bộ thật đẹp, so với bộ đồ giản dị của cô hoàn toàn bất đồng. “Con cả ngày ở bên ngoài làm việc, phải làm công trình, còn muốn đi hoa điền tìm hoa tốt, không thích hợp mặc những bộ váy như vậy! Ác, đúng rồi, Lý Trường Bá cứ ít hôm lại hỏi con, bà bà xinh đẹp khi nào về tới Hoa Liên !” Cô lại nhan lắng sang chuyện khác.

“Ai nha, thật là, lão già đó tìm ta làm cái gì...” Bà bà muốn cười cũng không dám cười, về mặt ngượng ngùng.

“Pha trà lâu!” Lương Nhược Du cười ái muội. “Hai người không phải là trà hữu sao?”

*Trà hữu :Bạn thưởng trà

“Nào có, mẹ cùng ai mà chả nói đến a...”

Ba của Kỳ Mai Khải quốc trung (Ặc , ai biết chỉ với) đã qua đời, a, mùa xuân của bà bà có phải hay không sẽ ở Hoa Liên kết quả?

“Chúng ta quay về Đài Bắc, Lý Trường Bá nhất định sẽ cảm thấy mất mát...” Lương Nhược Du thở dài.

Đúng vậy a...” Bà bà dấu không được cảm giác cô đơn.

“Không quan hệ, trong vòng vài ngày nhất định sẽ quay lại Hoa Liên, mẹ người lại theo con quay trở về đi, như vậy lại có thể tìm Lý Trường Bá uống trà !” (AAAAA!!!!!!Bà chị Nhược Du có âm mưu nha)

“Được!”

Bà bà vui vẻ đáp, tươi cười sáng lạn giống cô gái thanh xuân...

Quả nhiên, tình yêu là trên đời này là có ma lực nhất, nó có thể biến nữ nhân thành trẻ lại, thật mỹ lệ, thật có sức sống, bởi vì tình yêu, nhân sinh rực rỡ phần khích!

Mà tình yêu của cô...

Cô nhìn về phía người chồng trước không còn duyên phận kia, hẳn là mối tình đầu của cô, mà hiện tại, đôi tay kia lại đang cầm tay của một cô gái khác ——

“Từ sinh khế khoán, dữ tử tương duyệt, chấp tử chi tử, dữ tử giai lão.”(Quên mất câu này rồi thôi để nguyên văn . Có bạn nào không đồng ýthìsau này tính tiếp --.)

Đây là khi hai người kết hôn, hẳn đã cùng nàng thê (lãng mạn ghê , sau này mình cũng muốn), Lương Nhược Du nhìn xuống bàn tay mình đã từng được đôi tay kia nắm chặt, giờ lại trống trơn, ông trời, cô thậm chí đã quên hơi ấm khi mười ngón tay hai người đan vào nhau ...

Hô, phiền phiền , xem ra việc cấp bách, chính là chính mình phải rất rõ ràng hiểu được, người nam nhân này đã hoàn toàn không còn ý nghĩa gì đối với nàng nữa, hẳn là ba của Tiểu Vũ, như thế mà thôi.(Dối lòng quá)

Đồng thời, cô phải chấp nhận sự thực này, hẳn hiện tại đã có bạn gái, cô quay về Đài Bắc, có khi lại ở cùng hẳn và Hạ tiểu thư, cô hiểu được nhất định phải nhớ kỹ, nàng là người ngoài, bọn họ mới là tình lữ, cứ như vậy.

“Tiểu Du!”

Nghe vậy, Lương Nhược Du quay đầu lại, nhìn đến nam nhân phía sau, trên mặt tươi cười.“Hắc, Sơn ca, anh đã về rồi! Làm sao biết em ở thất tinh đàm?”

“Anh vừa mới đi tìm em, hàng xóm nói cho anh biết đấy.”

“Bá mẫu người quay lại rồi! Đầu gối có tốt lên chút nào không ạ?”

“Cảm ơn sự quan tâm của anh, tôi tốt lắm.” Bà bà chỉ lạnh lung trả lời.

Lâm Dân Sơn, xem như đồng ngành, hẳn làm nghề này so với Nhược Du có quy mô hơn, nhiều người biết tới hơn, người này cũng được coi như là nhân tài kiệt xuất, có khi có quá nhiều công trình thì cũng nhờ Nhược Du tới hỗ trợ, thuận đường giúp cô có thêm danh tiếng, bọn họ trong lúc kẻ vai chiến đấu cũng coi như là có tình cảm!

“Anh lúc nào trở về vậy?” Lương Nhược Du vui vẻ cười nói, Sơn ca cùng Kinh Mậu tham gia cùng phóng đoàn (Đoàn đi điều tra , tìm hiểu) đi Hà Lan khảo sát hai mươi một ngày, khiến cô vô cùng hâm mộ đó!

“Đêm qua, anh vừa mới về Hoa Liên liền đi tìm em ngay, nhưng thời gian chậm, cho nên hiện tại mới xuất hiện, anh rời đi hơn nửa tháng, em có nhớ anh không(woa, thật thẳng thắn)?” Lâm Dân Sơn nháy mắt trên đùa.

Lương Nhược Du cười ha ha.“Có, đang đến vụ cà chua, anh giúp em khiêng về nhà em đi, nhà nhà anh chỉ có một mình ăn không hết đâu.”

Lâm Dân Sơn sau khi nghe được nhú mày. Đúng vậy em nhớ anh? Cũng là chỉ có em nhớ cà chua của anh?”

Lương Nhược Du vỗ vỗ đôi tay bạn tốt.“Anh cứ nói đi? Đương nhiên chỉ có nhớ cà chua của anh rồi.”

“Em khiến anh bị tổn thương rồi đấy .” Lâm Dân Sơn ra vẻ bị thương.

Lương Nhược Du cười nói: “Em mới không có đâu! Đúng rồi, lần này đi Hà Lan khảo sát như thế nào?”

Lâm Dân Sơn lộ ra nụ cười tỏa nắng, nhiều năm ở hoa điền công tác làn da bị đen đi, ở thái dương lộ ra tỏa sáng.“rất tốt , lần sau có cơ hội anh nhất định phải mang em đi Hà Lan nhìn một cái, bọn họ mang hao cổ bản đấu giá thị trường thật sự rất phần khích !”

“Sớm có nghe thấy a, nhưng vẫn không có cơ hội đi xem.” Cô mím môi, vẻ mặt tiếc hận.

“A, cuối năm có chuyến đi nữa, em liền đi theo đi, vé máy bay không cần mua, khách sạn không cần đặt, anh xem ngay cả ngoại tệ cũng không cần thay đổi, chỉ cần mang hành đi theo anh là được rồi, tất cả anh sẽ giúp em an bài!”

“Trời ạ, tốt như vậy sao, em nhất định sẽ lên kế hoạch cẩn thận.”

“Kế hoạch phải cẩn thận một chút a! Ở nơi này, Lâm mỗ tôi chỉ đối với em mới hào phóng như vậy thôi!”

“Biết, đã biết rồi ~~” Lương Nhược Du cười khua khua tay.

Hai người trò chuyện với nhau thật vui, chỉ có bà bà một chút cũng không vui hậm hực đứng dậy.

Bà bà đối với ai đều tốt, đồng nghiệp của con dâu, nông dân chuyên trồng hoa, bá buôn bán lẻ hoa hoặc cả công nhân công trình, bà cùng ai cũng đều tán gẫu vui vẻ, mọi người đều biết “Sân nghề làm vườn phòng làm việc” Lương tiểu thư có một bà bà siêu hay nói, siêu dễ thân, nhưng bà chính là cùng cái vị Lâm tiên sinh kia chán ghét mọi bề, bởi vì hắn mặc kệ là sự nghiệp hoặc cái gì gì đều rất vĩ đại, theo đuổi con dâu cũng biểu lộ vô cùng rõ ràng, hắn đem Tiểu Vũ trở thành tiểu hài tử của chính mình, Tiểu Vũ thích hắn, cô dâu bà cũng không ghét hắn...

“Tiểu Vũ đâu? Nhìn thấy mẹ chồng em, Tiểu Vũ nhất định có trở về đi?”

“Đó là đương nhiên, Tiểu Vũ ở phía trước.”

Vừa mới nói xong, còn đang kiểm tâng đá Tiểu Vũ liền phát hiện bên cạnh mẹ chính là A Sơn thúc thúc, hắn đứng lên, vừa chạy vừa kêu: “A Sơn thúc thúc!”

Lâm Dân Sơn mở rộng hai tay để Tiểu Vũ chạy đến ôm cổ mình, đưa hắn bé lên cao, tại chỗ quay tới bốn vòng lớn vòng: “Tiểu Lão Hổ! Đã lâu không gặp rồi! Có hay không nhớ A Sơn thúc thúc?”

“Oa!” Tiểu Vũ rộng mở hai tay, cảm thấy được chính mình giống như một tiểu phi cơ! “Có, tiểu Lão Hổ nhớ... a sơn thúc thúc!”

“Đó là nhớ A Sơn thúc thúc nhiều một chút, chứ không phải là nhớ cà chua của thúc nha?” Lâm Dân Sơn đối với mẹ Tiểu Vũ nháy mắt trêu tức.

Tiểu Vũ nghe không hiểu thúc thúc đang nói đùa, chỉ có thể nói ra ý nghĩ của chính mình: “Cháu sẽ không nhớ cà chua của thúc đâu, cháu chỉ thích cà chua của mẹ cháu thôi, nhưng là Tiểu Vũ thật nhớ A Sơn thúc thúc!”

“Oa, Tiểu Lão Hổ thật sự quá thông minh! Mẹ cháu nếu có thể suy nghĩ được như cháu thì thật quá tốt!”

Tiểu Vũ cười to, Lâm Dân Sơn cũng cười to, ngay cả con dâu cũng ở một bên cười, làm bà bà chỉ có thể liếc mình lắc đầu, một chút đều cười không nổi, đây là trò chơi nguy hiểm a...(Chả hiểu sao ai cũng cười mà mình cũng như bà bà vậy cười không nổi.)

May mắn không phải chỉ có bà bà là cười không nổi, Kỳ Mai Khai nghe thất tiếng cười to của con sau quay đầu lại, nhưng lại nhìn đến một cái hình ảnh làm hắn khiếp sợ không thôi!

Hạ Lâm thấy thế, rất vui vẻ nói: “Vị tiên sinh kia là bạn trai của mẹ Tiểu Vũ sao?”

“Em nghĩ thế sao?” Kỳ Mai Khải lông mày nhíu lại giống như ngọn núi nhỏ.

Hạ Lâm cười a a, ôm lấy cánh tay của bạn trai, dịu dàng nói: “Anh không thấy hình ảnh kia rất hòa hợp sao? Huống hồ anh có em(nằm mơ bắt con tướng bở), Lương tiểu thư kết giao bạn trai cũng thực bình thường a!”

Đúng vậy, ly hôn sáu năm, cô kết giao bạn trai bạn trai là chuyện rất bình thường, nhưng trong lòng hắn kia quỹ dị cảm giác có chuyện khó chịu?

Mất hân hướng lên chỗ họ, chính mình tự giải thích chuyện này không liên quan đến cô, trọng điểm ở Tiểu Vũ, hắn không thích nam nhân khác ôm con của hắn, lại làm cho đứa con ha hả cười, ăn, chuyện này tuyệt đối không thích hợp.

Kỳ Mai Khải mặt không chút thay đổi, mang theo Hạ Lâm đi tới chỗ đứa con.

Lâm Dân Sơn thấy thế, đặt Tiểu Vũ xuống đất, hàn ý như trước một tháng hần chỉ mặc ngắn tay T sơ mi, cánh tay cơ thể sôi sục, khỏe miệng tự tin tươi cười.

Mỹ Hoa gặp hai người đứng chung một chỗ, nhìn không được phát ra tán thưởng, chồng trước của Nhược Du cùng Lâm Dân Sơn hai người thân cao xấp xỉ, tuổi xấp xỉ, so với nhau đều suât, nhưng là bất đồng loại hình, chồng trước của Nhược Du ngày nào cũng tập thể hình cho nên thân hình rắn chắc hơn, bất quá Lâm Dân Sơn cơ thể cường tráng giống như một kiện tướng thể thao vậy, hần da tay ngăm đen đem cả người sần đặc càng ánh mặt trời sáng sủa(???)a, bất đồng với Kỳ Mai Khải âm trầm lạnh lùng.

Lâm Dân Sơn liếc mắt một cái liền nhận ra trước mắt vị đại soái ca này chính là ba ba của Tiểu Vũ, tuy rằng chưa từng đã gặp mặt, nhưng Tiểu Vũ chính là bộ dạng thu nhỏ của hần, quan hệ của hai người liếc mắt một cái liền nhìn ra được.

Hần một tay ôm Tiểu Vũ một tay vươn ra.“Kỳ luật sư, hoan nghênh đến Hoa Liên.”

Kỳ Mai Khải nhìn nam nhân tự tin trước mắt, khí thế của hai người sần sần như nhau trong lúc đó, không ai nhường ai, người nam nhân này ôm con của hần, đứng bên cạnh vợ trước của hần(Chua quá), như là họ mới là người một nhà? Hần là cha đẻ của Tiểu Vũ, bây giờ chỉ thành một người qua đường thôi sao? Loại cảm giác này hần cũng không để lộ, ở toà án dù gặp được bất cứ chuyện gì sắc mặt hần cũng không hề thay đổi, duy độc hiện tại, hần phát hiện mình có bao nhiêu bình tĩnh, bao nhiêu tự hào kiêu ngạo nhưng lại bắt đầu sụp đổ!

“Cám ơn.” Hần lễ phép cầm tay hần.

Hai người buông tay, Lâm Dân Sơn sử dụng chiêu bài tươi cười.“Tôi nên tự giới thiệu, tôi họ Lâm, gọi ta A Sơn là được rồi.” Hần thân mật nắm lấy bắp vai của Tiểu Du.(Chiêu khích tướng mới đúng)

Bà bà thấy thế, cả người mau phát hỏa! A Sơn đây là cái gì hành động? Không được, không được a!

Lương Nhược Du thực không được tự nhiên, trên mặt hần tuy rằng còn lộ vẻ cười, nhưng trong lòng thập phần không yên, cảm thấy được không khí có phần quỷ dị...

Mỹ Hoa cùng Minh Châu ngây người đứng ở một bên, không biết như thế nào cho phải, toàn trường vui vẻ nhất chỉ có Hạ Lâm, suy nghĩ của cô rất đơn giản, vì bảo vệ tình yêu của chính mình, vợ trước của bạn trai có người yêu là tốt nhất, như vậy Mikan trong lòng có ý kiến gì không cũng không trọng yếu!

Cô đi tới phía trước, vui vẻ tự giới thiệu.“Lâm tiên sinh xin chào, anh nhất định là bạn trai của Nhược Du tỷ tỷ, tôi là Hạ Lâm, là bạn gái của Mikan.”

Lâm Dân Sơn không có phủ nhận, nếu Tiểu Du nguyện ý để hần theo đuổi, cô đương nhiên là bạn gái của hần.

Lương Nhược Du lắc lắc đầu, phải cô phủ nhận sao? Trước mặt chồng trước và bạn gái hần? Ác, không không không, cô có lòng tự trọng mãnh liệt, mà nhìn mặt chồng trước hần hình như có điểm hiểu lầm.

Cho nên sự tình lại đơn giản bất quá, bọn họ hiện tại đều có đối tượng mới, chuyện của tiểu hài tử nhất định phải giải quyết tốt đẹp, lý do hai người căn bản không có gì cùng xuất hiện, thế giới thái bình, vạn tuế vạn tuế...

“Tôi không nghĩ anh chính là bạn trai của vợ trước của tôi.”

Coi như Hạ Lâm thả một trăm vạn trái tim, Lương Nhược Du vui mừng nhìn mặt cô hình như hiểu sai ý tứ của hần khi, nam nhân này làm cho cô sáu năm trước biến thành ngu ngốc giờ lại nói những lời này.

Bây giờ là như thế nào...

4. Chương 4

“Em nghĩ em là nữ sinh hạnh phúc nhất thế giới này.”

“Sao lại nói như vậy?”

Ánh mắt thâm tình của cô rơi trên khuôn mặt hần, khoé miệng xinh đẹp nở nụ cười. “Bởi vì em có anh a, em nghĩ cái này có thể là hạnh phúc đi!”

Hần cười, cúi xuống người cô, môi giống cánh chim nhẹ đáp xuống môi mỏng của cô, ôn nhu nói: “Đúng vậy, đây là cảm giác hạnh phúc.”

Dưới ánh trăng, nụ hôn đầu tiên của hai người ngọt ngào như đường vậy, vị ngọt trực tiếp ngấm vào trong lòng.

Cô ngượng ngùng nhắm mắt, lông mi cô run rẩy giống như đôi bướm đen đang muốn cất cánh bay lên ——

Diễn đàn Lê Quý Đôn Phongtinhtuyet.wordpress.com

Kỳ Mai Khải lời này vừa nói ra, mọi người toàn bộ ngây ngẩn cả người, Không khí quỷ dị không ngừng lan tràn.

Lâm Dân Sơn trên mặt không còn cười, hần nghi hoặc nói: “Tôi không hiểu ý của KỖ luật sư?”

Kỳ Mai Khải thần nhiên cười. “Chính là ý tứ mà anh nghe được.”

Lâm Dân Sơn biết miệng, Tiểu Du không phải bạn gái hần đúng vậy, nhưng nghe cách nói của kẻ trước mặt thật như bã, hần nghĩ muốn làm sao để phản bác vị đại luật sư này.

Lương Nhược Du sau khi nghe được, nháy mắt lử giận dâng lên đầy mắt, hỗn trưởng nam nhân này, ăn nói lung tung, tự tin cao ngạo, nam nhân chết tiệt này dựa vào cái gì mà nói như vậy! Cái gì mà không nghĩ Sơn ca là bạn trai cô? Hần có thể kết giao bạn gái xinh đẹp, chẳng lẽ cô không thể kết giao bạn trai sao? Là cô điều kiện rất kém cỏi, hoa tàn ít bướm, là một người đã có đứa nhỏ, cho nên không có nam nhân nào yêu thương cô? !

“Anh —— ”

“Ta nói Nhược Du a!” Bà bà phát hiện trong mắt con dâu trước toàn là lửa giận, lập tức đánh gãy tiếng của cô, hai người nếu mà cãi nhau, vui vẻ chỉ có cái cô Hạ Lâm và Lâm tiên sinh kia thôi a! “Tốt rồi tốt rồi, khoi nói nữa, hôm nay thời tiết thật tốt, thực thích hợp ở bờ biển tản bộ kiếm tảng đá, mọi người liền tự đi chơi thôi, giữa trưa về nhà sau, mẹ sẽ chuẩn bị một bữa tiệc thật lớn để các con thưởng thức!”

Bà bà muốn toàn thể giải tán, nhưng Lâm Dân Sơn sẽ không dễ dàng như vậy buông tha cho, hần tiếp tục hỏi: “Tôi nghe hiểu được ý của KỖ luật sư, chính là không hiểu KỖ luật sư tại sao lại nói như vậy?”

Tiểu vũ mẹ tức giận đến nghiến răng, như thế nào rồi, Lâm tiên sinh này muốn thấy hai vợ chồng bọn họ cãi nhau phải không? “Ta nói Lâm tiên sinh, ngài không phải tối hôm qua mới từ Hà Lan trở về sao? Hần là còn có sai giờ đi? Không quan hệ, ngài có thể đi về trước nghỉ ngơi, chúng ta không sao cả ~~ ”

Lâm Dân Sơn biết bây giờ tỏ thái độ trọng yếu thời khắc, hần quay đầu, đối bà bà nói: “Bá mẫu, con đi công tác đã hơn nửa tháng, ngày đêm đều nghĩ muốn gặp mọi người, thật vất vả mới gặp mặt, cảm giác không khỏe đã biến mất từ lâu rồi .”

Hần thổ lộ làm cho người ta động dung, Mỹ Hoa cùng Minh Châu nhìn xuống không vỗ tay, Bà bà trong lòng cảnh giác, Lâm tiên sinh hiện tại theo như mỗi chữ trong lời nói, mỗi một câu lời ngon tiếng ngọt đều rất nguy hiểm a! Tính bà tư tâm tốt lắm, Mai Khải kết giao với bạn gái bà không lo lắng, nhưng con dâu trước nếu thật sự có đối tượng, có thể hay không liền như vậy một đi không trở lại ? (Đọc đoạn này QQ thật có cảm giác bà bà thật ích kỉ .Tại sao con trai bà ta có bạn gái mà lại không cho con dâu trước có bạn trai)

Kỳ Mai Khải nhìn vợ trước, cô toàn than cứng ngắt, nghiến răng nghiến lợi, giống như núi lửa sắp bùng nổ vậy, nhưng sau khi nghe bạn trai ngọt ngào nói, gò má cô liền lập tức hồng lên như một đóa hoa đào, về ngưỡng ngưỡng kia thật giống thiếu nữ vừa mới nếm cảm giác yêu, năm đó, khi hần cùng cô thông báo, ở dưới ánh trăng, hần đã từng nhìn thấy nụ cười ngọt ngào như vậy...

Hần híp mắt, tự nói với mình cần thức thời, hiện tại không nên ở hỏa lý sái du (bùng bùng lửa giận), cũng không quina tam đến cô cùng bạn trai! Trong đầu tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng hần cũng không cách nào

thu tay lại, chính là muốn làm cho cô biết, cô hiện tại ở trước mặt con trai giới thiệu bạn trai thật không phải là một cử chỉ khôn ngoan !

“Nhược Du là vợ tôi, cho dù là quá khứ đi, suy nghĩ của cô ấy, nhất cử nhất động của cô ấy, tôi đương nhiên so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, cảm giác hiện tại của cô ấy đối với anh đâu phải thương yêu.” Hắc nói.

Lương Nhược Du trừng mắt lớn, trực tiếp quay sang: “anh nghĩ tôi cùng anh ấy sẽ nói chuyện yêu đương như thế nào? ! anh cùng tôi đã mấy trăm năm không liên lạc , anh làm sao biết được bây giờ tôi yêu đương theo cái gì?”

“Đương nhiên, tuyệt đối không phải bộ dạng hiện tại.” Kỳ Mại Khải khóa miệng trào phúng nói.

“Tôi hiện tại là dạng gì hả? !” Cô nghĩ muốn ném đá vào mặt hắc.

“Thực hung, không có ai tin cô là người đang rơi vào bể tình.”

“Anh, anh, anh ——” Lương Nhược Du tức giận đến đỉnh điểm, cô trở tay ở giữa không trung khu loạn, nửa câu muốn mắng cũng không nói ra được, sớm biết rằng cái vị luật sư này cô cãi không được hắc, nhưng cô sẽ không bỏ qua cho hắc!(Nguyên văn :nàng tuyệt đối sẽ không đi niệm thực vật hệ :Chẳng hiểu gì luôn , mình thay đổi chút không sao chứ?)

“Có lẽ người mà Kỳ luật sư quen biết chính là Tiểu Du của quá khứ, Tiểu Du hiện tại ở nơi đẹp như Hoa Liên đương nhiên sẽ thay đổi?” Lâm Dân Sơn cười cười, đứng ra nói.

Tiểu du? Tay của hắc vòng lên vai cô như che chở còn xưng hô ngọt ngào như vậy!(Chém)

Năm đó kết giao, Hắc gọi cô là Nhược Du, kết hôn sau là lão bà, cãi nhau còn lại là Lương Nhược Du, hắc chưa gọi cô là Tiểu Du bao giờ.

“Tôi không nhìn ra cô ấy có thay đổi gì.” Con người Kỳ Mại Khải đen lại lạnh giống như Bắc Cực vậy, làm cho người ta nhìn không được đành rùng mình.

“Có lẽ là Kỳ luật sư không quan sát cẩn thận?”

“Dù qua sáu năm nhưng chỉ cần nhìn qua ánh mắt là tôi đã hiểu rõ,thưa Lâm tiên sinh.”

Đủ rồi...

Đủ rồi!

Lương Nhược Du hai tay chống ở thất lưng, ngọn lửa phẫn nộ thiêu đốt trong mắt.“Tôi quả anh có nhìn đến hay không nhìn đến, quả suy nghĩ của anh! Sáu năm trôi qua rồi, chúng ta chưa từng gặp mặt, chưa nói quá một câu, là người xa lạ cũng không có khác biệt, anh ít giả bộ như hiểu tôi đi! Tôi chúc phúc cho tình yêu mới của anh, nhưng cuộc sống của tôi, bằng hữu của ôi, chỉ cần là việc liên quan đến tôi ,tôi không cần anh phải lo lắng, anh đã hiểu chưa hả?”

Cô rốt cuộc cũng không khống chế được lửa giận của chính mình, toàn bộ những gì cô giữ ở trong đầu toàn bộ bị nói ra hết, thở phì phì trừng mắt với chồng trước, sau đó nhìn thấy bà bà vẫn còn đang che lỗ tai của Tiểu Vũ, nhìn đến tiểu vũ tròn to mắt, tò mò nhìn mẹ tức giận ——

Ác, không...

Tại sao lại tức đến sung huyết não, cô đâu có thể ở trước mắt đứa nhỏ nặng giọng như vậy! Cô vẫn thường dạy Tiểu Vũ cãi nhau mà phát giận cũng là vô dụng, cũng không phải là cách giải quyết vấn đề, kết quả đâu? Chính mình phá vỡ hình mẫu người mẹ lí tưởng?

Sáu năm qua ,tuy rằng cô cùng Kỳ Mại Khải ly hôn , nhưng cũng không có nói cho Tiểu Vũ biết, thứ nhất Tiểu Vũ còn nhỏ, đâu có biết cái gì gọi là ly hôn; thứ hai cô hy vọng khi Tiểu Vũ biết chuyện này, đã thành thực để có thể chấp nhận, huống hồ những năm gần đây, cô ở Hoa Liên làm việc, chồng trước ở Đài Bắc làm việc, Tiểu Vũ từ nhỏ nhìn đến chính là như vậy, thực tự nhiên chấp nhận tình huống hiện tại của cha mẹ, mẹ cũng cùng tiểu vũ nói, ba so với, mẹ công tác thực sự rất nhiều việc, ba không rảnh tới Hoa Liên, mẹ cũng không rảnh lên đài bắc, cho nên tiểu vũ chỉ có thể đi may bay từ Đài Bắc đến Hoa Liên gặp mẹ.

Cô đã khiến cho Tiểu Vũ thua thiệt nhiều thứ, hiện tại tới phương thức dạy con cũng xảy ra vấn đề, thật là một người mẹ thất bại...

Lương Nhược Du mau khóc, uể oải cảm thấy trời đất quay cuồng, Lâm Dân Sơn vỗ vỗ bả vai của cô, cô giương đôi mắt đầm lệ nhìn hắn, khóe môi mang theo nụ cười, thực cảm tạ a sơn ca ca an ủi.

Nhưng này “Ánh mắt thâm tình này” hiển nhiên đã chọc đến ba đứa nhỏ ——

Hắn ra vẻ khiếp sợ nói: “Cô có cần tôi nhắc nhở việc cô quay trở lại Đài Bắc không, hóa ra bây giờ cô có thói quen vừa mới nói chuyện đã mắng người như vậy?”

Nghe vậy, Lâm Dân Sơn sửng sốt. “Tiểu Du em phải về Đài Bắc?”

“Đúng, a sơn thúc thúc, mama sẽ cùng con ngày mai quay về Đài Bắc đó!” Tiểu Vũ vui vẻ báo tin tốt tới.

“Sơn ca, sự tình là như vậy...” Lương Nhược Du muốn giải thích rõ ràng, nhưng cái tên nam nhân lòng dạ hẹp hòi này lại một lần nữa đánh gãy lời cô——

“Mẹ đứa nhỏ, cô lại không nói chuyện quay về Đài Bắc này với bạn trai sao?”

Nam nhân này có ý định gây sóng gió! Lương Nhược Du liền cảm thấy mình hiện tại thật bất lực, sáu năm qua ai có thể nói cho cô biết rốt cuộc có chuyện gì khiến cho tên nam nhân này ngây thơ như thế? !

“Tôi không phải không nói, mà là chưa kịp nói?”

Cô xoa huyệt Thái Dương, thật không rõ có phải là do gió biển thổi đến hay không mà hiện tại cô cực kỳ đau đầu, nhưng vẫn là do tên chồng trước này làm cho tức đến đau đầu?

“Tiểu Du em thật sự phải về Đài Bắc sao?”

Cô buông tay, nhợt nhạt cười. “Àn, ở trường học của Tiểu Vũ có chút chuyện, nên em phải quay về Đài Bắc.”

Lâm Dân Sơn nhìn xuống tiểu nam hài đang cười vui vẻ trong ngực, liền hỏi: “Khi nào thì trở về? Vẫn là anh lên Đài Bắc đón em?”

“Không —— ”

“Cô ấy sẽ không quay về Hoa Liên!”

Nam nhân này ôm con của hắn, ôn nhu cùng vợ trước của hắn nói chuyện, nhìn thế nào cũng không vừa mắt, Kỳ Mại Khải thừa nhận mình là nam nhân keo kiệt, Nhược Du có thể nói chúc phúc hắn, nhưng hắn làm không được, ngay cả một chút cũng không muốn chúc phúc họ, vẫn đều là như thế này, khi hai người mền nhau, hắn biết thật ra tình yêu của hắn nhiều hơn cô, cho nên cô mới đối với hắn nói chia tay vô tình như vậy...

“Trong khoảng thời gian ngắn Nhược Du sẽ không quay lại Hoa Liên.” Kỳ Mại Khải tay nắm chặt thành nắm, lạnh lùng nói.

Lâm Dân Sơn lại là sửng sốt.

“Anh thật đúng là nhiều chuyện...” Lương Nhược Du bất đắc dĩ địa thở dài.

Kỳ Mại Khải khóe miệng giơ lên ý khiêu khích. “Tôi nói rồi cô có thể ở lại Hoa Liên.”

Lương Nhược Du trừng mắt nhìn hắn, hắn nghĩ cô ngây thơ như hắn chắc muốn cô chấp hai tay mang quyền giám hộ Tiểu Vũ cho hắn, trơ mắt nhìn hắn đem Tiểu Vũ ra nước ngoài?

Không, cô làm không được!

“Sơn ca, trong khoảng thời gian ngắn, em sẽ không quay về hoa liên .” Lương Nhược Du phiền muộn lặp lại những lời mà chồng trước vừa nói.

Lâm Dân Sơn đôi mắt mờ đi nhưng trong mắt vẫn tỏ ra ngưỡng mộ thiên hạ trong lòng, nhẹ giọng nói: “Vì cái gì đột nhiên vội vã như vậy quay về Đài Bắc?”

Sơn ca thật quan tâm tới cô, công ty của cô ở Hoa Liên nếu không có hần hỗ trợ sao có thể đạt được thành tích như ngày hôm nay, cho nên không nhất thiết phải giấu giếm hần. “Tình hình cụ thể và tỉ mỉ em sẽ kể lại cho anh nghe sau.” Cô bần khoăn nhìn đứa nhỏ.

“Thế còn công việc ở đây của em thì sao?” Lâm Dân Sơn hiểu được ám chỉ của cô, liền nói lảng sang chuyện khác.

“Mỹ Hoa cùng Minh Châu sẽ hỗ trợ.”

Lâm Dân Sơn linh quang trong mắt chợt lóe, giống như nghĩ đến cái gì đó, liền nói: “A! Kỳ thật em quay về Đài Bắc cũng tốt, tôi sau khi xuất ngoại trở về thì cũng sẽ đến tòa thị chính ở Đài Bắc làm việc với bộ môi trường ở đó, em có muốn cùng anh đi hỗ trợ không? Gần đây mậy việc ở đó thật sự muốn làm đầu anh nổ tung mất.”

Lương Nhược Du mở mắt to, có điểm không thể tin nói: “Thật vậy chẳng? Thật tốt quá!”

Sau này ở Đài Bắc, cô vẫn có thể tiếp tục kinh doanh, chính mình phải nắm được “Phạm vi thế lực” ở Đông Nam Bộ, ở Đài Bắc thì đương nhiên càng phải cố gắng nhiều hơn nữa rồi, chẳng qua, Sơn ca thật tốt thật giống như ngọn hải đăng ngoài bờ biển, mỗi khi cô có phiền toái, luôn giúp cô chiếu sáng, cho cô hy vọng.

“Cám ơn anh.”

“Ai nha, không cần khách khí.”

Vừa nghe đến chuyện con dâu muốn đi công tác, bà bà toàn bộ chuyện không vui vừa nãy liền lập tức tiêu tan, bà hưng phấn đến gần, hỏi nhỏ: “Tôi cũng có thể đi không?” Ở Hoa Liên thường thức rất nhiều đồ ăn ngon ở đây, liền cảm thấy Đài Bắc một chút cũng không thú vị.

Lương Nhược Du cười to, vui vẻ ôm lấy cánh tay của bà bà. “Đương nhiên a, mẹ, mẹ còn là trợ thủ đắc lực của con nữa mà!”

“Thật tốt quá! Vừa có hoa lại có thể phơi nắng như vậy mới là hưởng thụ chứ!” Đây mới là điều mà bà bà muốn.

Kỳ Mai Khải tự biết, toàn bộ của cô không ở tại Đài Bắc, Lâm tiên sinh kia cũng đã lên kế hoạch tốt, bỏ đi chỉ cần Nhược Du rời Hoa Liên, hần vẫn là người ở bên cạnh cô! Trọng điểm là, một bên là mẹ hần, một bên là vợ trước, bà mẹ chồng này cư nhiên lại đứng bên phía của người ngoài, đồng ý hết kế hoạch của hần?

Kỳ Mai Khải đứng một bên im lặng không hề giận nhưng tất cả thái độ đều thu vào mắt của Hạ Lâm bên cạnh.

Không có nguyên nhân sao có thể vô cớ tức giận, nếu thật sự không cần, thì cảm xúc sẽ không có chút đã động gì, cô đã ở bên cạnh Mikan làm việc 2 năm, tuy rằng gần đây mới bắt đầu kết giao, nhưng hần đối với cô là cảm giác gì thì cô so với người nào đều hiểu hơn cả, nguyên tưởng đến Hoa Liên là có thể nắm trong tay quyền giám hộ hài tử, nhưng không nghĩ tới lần này lại cùng vợ trước của hần cùng về Hoa Liên?

Hần rốt cuộc đang nghĩ gì vậy?

Chẳng lẽ thật sự thuận theo thỉnh cầu của hài tử sao?

Vì cái gì mà toàn bộ tự tin của cô ngay bây giờ lại chuyển thành bất an như vậy?

“Mikan, chúng ta đi phía trước đi một chút được không?”

Kỳ Mai Khải nghe được trong giọng nói của Hạ Lâm còn mang theo chút thỉnh cầu, đột nhiên lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã hoàn toàn quên cô bạn gái bên cạnh, này... Lương Nhược Du cư nhiên như vậy khinh địch liền không đến quầy rầy bước đi của hần? !

Không hề do dự, Kỳ Mai Khải nắm tay Hạ LÂM xoay người rời đi.

Ác da ~~ nguy hiểm đã qua!

Lương Nhược Du nhìn bóng lưng rời đi của hần và tiểu bạn gái, đồng thời nhẹ nhàng thở ra một hơi, nhưng lúc đó trong lòng lại thần nhiên có chút ưu thương...

Lâm Dân Sơn thả Tiểu Vũ ra, Mỹ Hoa cùng Minh Châu mang Tiểu Vũ đến chỗ bà bà cùng đi kiếm đá.

Nhận thấy Tiểu Du đang trầm mặc, hắn ôn nhu hỏi: “Làm sao vậy?”

Lương Nhược Du lắc đầu: “Không có việc gì.”

Hai người vai kề vai, bước chậm dọc theo bờ biển.

“Đã sáu năm không gặp rồi?” chuyện của Tiểu Du và chồng trước hắn đã từng nghe Mỹ Hoa và Minh Châu kể qua.

“Ân.” cô gật đầu.

“Là em hẹn hắn tới Hoa Liên gặp mặt sao?”

“Đương nhiên không phải, hắn đột nhiên cùng bà của Tiểu Vũ tới đây.”

“em nhất định đã rất hoảng sợ.” Khóe miệng nở ra nụ cười ấm áp.

Cô gật gật đầu, cười đến thực mất tự nhiên. Đúng vậy a, trong nháy mắt nhìn thấy hắn ở sân bay, tôi còn tưởng mình đang hoa mắt.”

Lâm dân sơn đi phía trước từng bước, dùng chính mình ngăn trở sương gió gió ngoài biển kia, chính là sợ cô sẽ bị cảm mạo.

Lương Nhược Du nháy mắt mấy cái, khe thở dài, sự săn sóc của hắn không phải cô không thấy được, không phải không cảm nhận được, Sơn ca rất tốt, thật sự rất tốt, nhưng vấn đề chính là do bản thân cô? Sau khi rời khỏi Kỳ Mại Khải, cô lại không có khả năng khiến chính mình vì một nam nhân khác mà tìm đập thành thịch. . .

Cô thực nghĩ bây giờ cô đối với chuyện tình cảm nam nữ thật như giống với một hồ nước phẳng lặng, cho đến khi ngày hôm nay hắn đem theo tiểu bạn gái của hắn tới, lòng mới phỉếm chua, tim mới bắt đầu đập loạn, a, hóa ra lòng của cô đã. . . Cái quỷ gì a! Không nghĩ rằng sáu năm trôi qua cô lại bị hắn biến trở về thành ngu ngốc một lần nữa vì chuyện này mà lòng rối loạn!

“Gặp lại hắn, em có cảm giác vui vẻ sao?”

Vui vẻ? Lương Nhược Du thực nhụt chí: “Nói thực ra, em đối với hắn vẫn còn chưa rõ ràng.”

Lâm dân sơn ngửa mặt lên trời cười to: “Nói như vậy anh đã có tình địch rồi?”

Lương Nhược Du nhìn hắn với ánh mắt hoảng sợ: “Sơn ca, không phải như vậy! em đối với hắn không phải là loại cảm giác này, chính là hắn đột nhiên xuất hiện, làm em. . . Làm cho em có chút trở tay không kịp. . .”

Lâm dân sơn vỗ ngực bả vai cô, ôn nhu nói: “Em có cảm giác với hắn hay không anh không cần biết, dù sao anh thích em, luôn đối với em tốt, đây mới là trọng điểm.”

Ở trong lòng ngực sơn ca, cô cảm thấy được sự che chở ấm áp, nhưng liền gần như thế, sáu năm trước, ở trong lòng Kỳ mại Khải? Trừ bỏ ấm áp cùng che chở, tựa hồ còn có cả say mê trong đó. . .

“Cảm ơn anh, Sơn ca.”

“Không cần khách khí, ngày mai anh đưa em ra sân bay.”

“Ân.”

“Chúng ta gặp lại ở Đài Bắc.”

“Hảo.” Lương Nhược Du cho hắn một nụ cười ngọt ngào.

Kỳ Mại Khải ánh mắt nhìn thấy một màn nùng tình mật ý, vợ trước cùng bạn trai của cô đang gặt gao ôm nhau, ngọt ngào nói nhỏ. . .

Hắn quay đầu, con ngươi đen lóe ra tia u lãnh.

Diễn đàn Lê Quý Đôn phongtinhtuyet.wordpress.com/

Lại nói đến chuyện quay về Đài Bắc , oa, thật sự là một đoàn loạn a, ông trời.

Hành lý đa số đều đã thu dọn xong chuyển tới Đài Bắc, bộ phận này coi như đơn giản, phức tạp chính là tin tức cô về Đài Bắc bị truyền ra, rời khỏi hoa liên ngày đó, trong nhà có một đồng người, bằng hữu, hàng xóm, đồng nghiệp, tiền viện nhất thời giống cái chợ. . .

Cô vội vàng đóng gói đồ tùy thân, vội vàng tốt đẹp, vội vàng nói cho Minh Châu biết rõ công việc, vội vàng cùng mọi người nói ly biệt, quay về Đài Bắc chiếu cố đứa nhỏ lại nói một lần lại một lần, các bằng hữu nhiệt tình chỉ nàng các phương pháp dạy con, giới thiệu các vườn trẻ tốt nhất, thăm nghĩ muốn khuyên cô ở lại Hoa Liên.

Buổi chiều phải đến phi trường, mắt thấy thời gian xuất phát muộn tới , cô vẫn còn cùng bằng hữu nhiệt tình tiếp tục nói chuyện phiếm. . .

Cuối cùng cũng có một không gian riêng, Kỳ Mại Khải thấy được vợ trước của hắn bận rộn quay vòng như con quay, hỏi: “Cô bề bộn thật nhiều việc?”

Lương nếu du ngẩng đầu lên, nhìn đứng lặng ở trước mặt mình đích chồng trước, có điểm cảm giận nói: “Này còn không rõ ràng sao? !”

“Đáng nhẽ ra cô phải nói với tôi về cái hội lưu luyến này.” Hắn nhàn nhàn đề nghị.

“Anh có cho tôi thời gian sao? !” Cô cực kỳ khinh thường hắn.

Đúng vậy không có.”

“Họ cũng chỉ là không nỡ thôi mà!” Cô thưởng cho hắn một cái quét mắt.

Cô nghĩ muốn vòng qua hắn, Nhưng lại không ngờ cái tên nam nhân này lại dùng tay ngăn trở đường đi của cô.“Phải thật không nỡ, cô có thể lựa chọn ở tại chỗ này.”

Kỳ Mại Khải nhìn hai mắt đỏ hồng của cô, nguyên cả một buổi sáng cô chảy bao nhiêu là nước mắt, vì bằng hữu của cô, hàng xóm của cô, ở nhà máy hiệu buôn của cô, làm cho hắn không khỏi nghĩ đến, năm đó ly hôn, ngày cô rời khỏi Đài Bắc mọi hứa hẹn với hắn chẳng nhẽ chỉ là có lệ thôi sao? Đột nhiên, hắn thực muốn biết này đáp án.

Cô ngẩng đầu trừng hắn.“Tôi đã lựa chọn, là sẽ quay về Đài Bắc, anh cho rằng tôi chỉ là thuận miệng nói ra hay sao?”

“Có thể.”

Cô cảm tức nhìn nam nhân trước mắt thật là một tên không có lương tâm, thái độ của hắn quả thật đã bày hết lên mặt rồi : “Sự nghiệp cùng con, tôi đương nhiên sẽ lựa chọn con, huống hồ cho dù có ở Đại Bắc thì tôi vẫn sẽ tiếp tục làm việc .”

“Bởi vì bạn trai của cô sẽ giúp cô?” Trong lời nói của hắn có nồng đậm sự ghen tuông .

Trời ạ! Trên thế giới này tại sao vẫn còn nam nhân hay để ý như hắn vậy! Nhưng cô cũng hiểu chồng trước của cô không phải là đang ghen tuông, mà hắn chỉ đang bảo vệ lòng tự trọng của hắn mà thôi.“Anh thực so đo khi tôi quen bạn trai?”

“Không nên sao? Cô vẫn còn là mẹ của Tiểu Vũ, đáng nhẽ tôi nên biết cô đang quen bạn trai mới phải ? Tình nhân của cô đang làm ảnh hưởng tới con tôi.”

Cô nắm chặt tay thành hai nắm, cười lạnh nói: “Anh quen với bạn gái cũng đâu có cho tôi biết!”

“Cho nên tính huê nhau?”

“Đúng!” Cô lớn tiếng nói: “Nếu Kỳ đại luật sư không có việc gì khác , tôi đang vội !” Cô hoàn toàn không muốn cùng hắn nói chuyện!

“Vội vàng đi nói chuyện phiếm?”

“Đúng!”

Hắn nhìn chung quanh bốn phía, bạn trai cô giống như nam chủ nhân ở đây lượn vòng trong đó, cùng ai đều tốt, nhưng tất cả mọi người đều rất ăn ý coi chồng trước của cô như không thấy, đương nhiên, hắn tuyệt đối sẽ không vì chuyện này mà ghen tị, loại tình huống này bất luận là kẻ nào đều đã muốn tức giận rồi, đây là vấn đề về lễ phép. “Tôi xem cô cùng mọi người nói chuyện chia tay lưu luyến.”

“Không nên sao? Bọn họ đều là những người bạn tốt mà tôi quen biết năm qua.”

Hắn đứng ở trước mặt cô, Nghĩ đến bộ dạng kiên quyết muốn ly hôn của cô vào sáu năm trước —— khi đó cô không hề khóc, cả người bỗng lạnh như băng. “Vậy cô để tôi ở đâu? Năm đó khi cô rời đi cô đã từng khóc chưa?”

Cô trừng mắt nhìn hắn, nói cái gì đều nói không nên lời, vẻ mặt của hắn thực nghiêm túc, hoàn toàn không hề có nửa điểm muốn đùa đùa trong ánh mắt, hắn vẫn còn muốn hỏi vấn đề này.

Cô cúi đầu. “Chuyện quá khứ. . .”

“Em đã quên?”

“Kia đều là chuyện quá khứ. . .” Cô luống cuống nhìn xung quanh, chính là không dám nhìn hắn, chính là lặp lại cùng một câu.

“Cho nên em đã quên?” Hắn kiên quyết muốn hỏi đáp án.

Lương Nhược Du bị bắt buộc liền có chút luống cuống, cô không kiên nhẫn nói: “Tôi không còn là gì của anh nữa, anh cũng không cần cứ phải gây sự như vậy, huống hồ đây đều là chuyện quá khứ, có rơi lệ rồi thì sao? Không rơi lệ thì sao? Anh chỉ cần chăm sóc cho tốt bạn gái anh là được rồi, đừng tới trông nom tôi có thể chứ?”

Cô đẩy hắn ra, kiên trì rời đi.

Kỳ Mại Khải nhìn bóng dáng vợ trước rời đi, trong lòng liền thở dài, thì thào tự nói: “Anh thực sự muốn biết, năm đó em có vị anh mà rơi nước mắt hay không. . .”

Lương Nhược Du trên miệng vẫn nở nụ cười, cùng chào hỏi bạn bè xung quanh.

Mỹ Hoa vừa nãy cũng nhìn thấy cuộc nói chuyện ngắn ngủi của bạn tốt, cũng nhìn đến vẻ mặt đầy ủy khuất của Nhược Du. “Làm sao vậy?”

Lương Nhược Du làm mặt quỷ. “Bị đại luật sư chất vấn.”

“Chất vấn cái gì hả? Không phải sẽ cùng hắn quay về Đài Bắc sao, còn có chuyện gì cần nói nữa?” Mỹ Hoa rất tức giận, cho dù ba ba của Tiểu Vũ so với mấy diễn viên trong phim điện ảnh đẹp trai hơn, nhưng là hắn kiên quyết mang Nhược Du quay về Đài Bắc, cho nên bây giờ cô thật chán ghét hắn!

“Hắn hỏi mình năm đó ly hôn đến Hoa Liên, có hay không vì hắn chảy nước mắt?”

“Cái gì? !” Biểu tình của Mỹ Hoa thực khoa trương.

Lương Nhược Du nhún nhún vai. “Kì quái quá đi?”

“Cậu trả lời hắn thế nào?”

“Mình nói mình quên rồi.”

Mỹ Hoa cười to. “Cậu định làm hắn tức chết hay sao?”

“Hắn là không vui. . .” Lương Nhược Du thở dài, hai người ở Hoa Liên gặp mặt nhưng mỗi ngày lại luôn cãi nhau, chẳng lẽ quay về Đài Bắc cũng muốn vẫn muốn như vậy sao? Chuyện ly hôn trước kia vì chuyện gì mà bất đồng? Khi đó liên là bởi vì mỗi ngày hắn luôn không xuất hiện, cho nên mới ly hôn à!

“Cậu có chảy nước mắt sao?”

Lương Nhược Du trừng cô. “Rỗng!”

“Có sao?” Mỹ Hoa nhìn bạn tốt, bỏ đi cô chỉ cảm thấy nam nhân của Nhược Du thật ngốc, cô ấy đẹp như vậy, khiến ai cũng phải khen, khí chất thanh lịch, vóc người đẹp không ai phản đối, sự nghiệp có, còn là một tay trù nghệ giỏi, nữ nhân như vậy, ba ba Tiểu Vũ liền cứ như vậy mà buông tay ?

“Chuyện này đã nhiều năm như vậy . . .” Lương Nhược Du có điểm kháng cự, không muốn đáp lại.

“Tò mò rồi đó!”

Cô giãy dụa , vì cái gì mà rời xa nhau, cho dù nguyên nhân là gì, đó đều là một vết thương chưa lành miệng, hướng hồ, vết thương kia còn là một vết thương khó lành!“Rơi lệ đại biểu không tha đúng hay không. . .” Lương Nhược Du nhẹ nhàng mà nói, không chú ý tới việc khi mình nói chuyện, Kỳ Mại Khải liền đứng ở phía sau ——

“Cũng bởi vì luyện tiếu, bởi vì lưu luyện, những năm gần đây mình mới không thể tiếp nhận người khác. . . Đừng nói có hay không rơi lệ , năm đó mình khóc suốt một tuần, còn tưởng mắt có thể bị mù, cuối cùng bị ca ca ta tỷ tỷ bắt đến khoa mắt khám!”

Kỳ Mại Khải dừng bước, nhìn bóng dáng rời đi của Nhược Du và bằng hữu, khiếp sợ đến nỗi nói không ra lời!

Hắn nghĩ đến cô năm đó có thể nhẫn tâm ly hôn, tiêu sái nói chuyện ly hôn, quyết đoán nói chuyện ly hôn, là bởi vì cô đối với hắn đã không còn cảm tình .

Sáu năm trước bọn họ là có vấn đề, nhưng hắn thủy chung không hiểu được nguyên nhân Nhược Du nói ly hôn , cho nên vẫn không chịu gật đầu, thẳng đến khi cô lấy cái chết ra bức hắn, hắn mới đáp ứng ly hôn, đồng thời cũng không muốn tha thứ cho cô.

Nhưng vừa nghe những lời nói kia của cô, lòng hắn có điểm loạn, cảm thấy sự tình không đơn giản như hắn nghĩ.

“Mikan, thời gian không sai biệt lắm .” Hạ lâm đi đến bên cạnh hắn nhắc nhở nói, hôm nay những người tới đây cô đều không quen ai cả, cho nên vẫn trốn ở trong phòng, chờ đã đến giờ mới xuống lầu.

“Làm sao vậy sao?” Cô xem về khiếp sợ trên mặt bạn trai.

Kỳ Mại Khải lấy lại tinh thần, trầm giọng nói: “Không có việc gì.”

Hắn nhìn vợ trước, cô ngồi đầu cùng Lâm Dân Sơn nói chuyện, thân mật ôm lấy cánh tay hắn, đầu có điểm nghiêng, biểu tình trên mặt giống như làm nũng.

Hắn hít một hơi thật sâu.“Anh đi nhắc nhở mẹ Tiểu Vũ đã đến giờ .”

Hắn còn không xác định được rốt cuộc vợ trước của hắn đang suy nghĩ gì, không xác định chính mình muốn dùng phương thức nào cùng nàng ở chung, khắc khẩu? Lạnh lùng?

Điều duy nhất có thể xác định chính là,sau khi trở lại Đài Bắc, quy luật sống của hắn sẽ vô cùng phần khích.

5. Chương 5

“Học trưởng ước mơ của anh là gì?”

Hắn không hề nghĩ ngợi, trực tiếp đáp: “Làm một đại luật sư, hơn nữa còn muốn đem cô gái đang nắm tay tôi đem về nhà.”

Cô cúi đầu, nhìn bàn tay to của hắn đang bao lấy bàn tay nhỏ bé của cô, cảm thấy được thật hạnh phúc, hóa ra dẫu tay thô cũng có thể đem tim của người ta mang đi, tay của học trưởng giống như có ma lực vậy, làm cho cô cảm thấy trong lòng thật ấm áp.

“Vậy còn em?” Hấn dừng lại đứng bên cạnh cô, con người đen ngập tràn ánh mắt thâm tình.

Cô ngửa đầu nhìn trời xanh, đôi chân để trần liên tục đá cát.“Em nghĩ muốn làm một người thiết kế vườn, Có phong làm việc riêng dành cho chính mình, còn có phải có bức tượng xây ngôi hồng bên trên còn phải ghi đủ ngày tháng chôn, trước cửa phải có một cây đa cổ thụ, trên đường đi còn phải có một cái ao nhỏ, sau đó còn được ăn quả do chính mình trồng, không khí còn phải sạch sẽ...”

“Giống cái nông phu?”

Cô cười to, tiếng cười như chuông bạc tung bay ở gió biển trung.” Em học khoa thực vật đương nhiên giấc mơ là trở thành một cái nông phu rồi, giống nhau khoa luật của các anh ai ai đều muốn làm luật sư mà.”

“Hắc, kia giấc mộng của em không cảm thấy là quá nhiều rồi sao?”

“Cái gì?” Cô ngửa đầu nhìn hấn, khóe miệng mỉm cười ngọt ngào.

Hấn nâng tay cô lên, nhẹ nhàng hôn vào đôi bàn tay.“Gả cho anh đi, trở thành vợ của anh.”

Diễn đàn Lê Quý Đôn phongtinhtuyet.com

Sau khi đến Đài Bắc, một gã to béo chừng 40 tuổi, tươi cười vác đồ, trong mắt của cô đáng nhẽ ra phải là một người phụ nữ xinh đẹp , lại phải có trí tuệ, theo bà bà nói đây là thư kí của Kỳ Mại Khải, thoát nhìn thật không tốt nhạ, cùng các đại lão bản có nhiều mỹ nhân chân dài bên cạnh thật không giống nhau.

“Kỳ phu nhân người khỏe, tiểu đệ họ Chu, gọi tôi là Chu thư kí là được rồi .”

Chu thư ký thấy cô liền xúm lên tiếp đón, còn mang hành lý của họ đẩy đi, được đãi ngộ như vậy thật sự đã làm Lương Nhược Du phải phát hoảng, cô nghĩ đến Chu bí thư ở cùng chồng trước, bà bà thì luôn luôn thích đối đầu với Hạ Lâm đang nhẽ hấn phải ra đón Hạ Lâm trước mới đúng?

Kỳ phu nhân? Trời ạ, thể loại xưng hô này thật lâu cô mới nghe thấy lại nha

~~Lương Nhược Du lắc đầu, vội vàng phủ nhận.“Tôi không phải Kỳ thái thái, tôi họ Lương.”

Chu thư ký không cho rằng xưng hô của mình có gì không đúng.“Từng đã là Kỳ phu nhân thì bây giờ vẫn là Kỳ phu nhân, không có gì khác nhau cả.”(Chu bí thư đại thúc , cháu like câu này của chú) Mẫu thân của lão bản ngày nào cũng nhắc đến con dâu trước, cho nên hấn đối với Nhược Du cũng không mấy xa lạ, rất rõ ràng mẫu thân của lão bản ngày nào cũng mong con dâu trước có thể lại quay về với lão bản.

Lão bản (cho ai không biết , mình nghĩ chắc chẳng ai là không biết đâu):Ông chủ

Lương Nhược Du vẻ mặt xấu hổ, mà phản ứng của Hạ Lâm cũng rất trực tiếp, cô phải tự mình lái xe nên tự mang hành lý lên xe, sau đó thở phì phì trừng mắt xem thường, cô là bạn gái đương nhiệm của mikan, chức vụ Kỳ phu nhân nên là cô đảm nhận mới đúng (nằm mơ hử), mà Chu bí thư kia lại không để cho cô chút mặt mũi nào, bạn trai cũng không giúp cô lên tiếng, thực khiến cho người ta tức giận!

Lương Nhược Du nhìn thấy ánh mắt phẫn nộ của Hạ Lâm, trừng mắt nhìn đầu xỏ Kỳ Mại Khải, nam nhân này có chuyện gì vậy chứ? Nhìn thấy bạn gái mình bị vắng vẻ, lại cả một câu cũng không nói?

Cô thở sâu, giữ chặt cánh tay của Chu thư kí, nói: “Chu thư kí, không cần gọi ta là Kỳ phu nhân, không thuận tiện, tôi họ Lương, nếu ông không ngại, thì cứ kêu tôi là Nhược Du đi!”

Chu thư kí nhún nhún vai.“Tôi thấy xưng hô thể này cũng ok (nguyên văn), chẳng phải cô vẫn kêu mẫu thân của Kỳ luật sư là mẹ sao , sẽ không bởi vì lý hôn , liền biến thành bá mẫu đấy chứ?”

Đang chuẩn bị lên xe thì bà bà bên cạnh liền cười to phụ họa: Đúng vậy a, nếu con dâu tôi thật sự sẽ gọi tôi là bá mẫu, tôi có thể sẽ thương tâm mà khóc lên mất á!”

Lương Nhược Du há hốc mồm, nhìn Chu bí thư tiến lên giúp sửa sang hành lý, bộ dạng kia thật hợp tình hợp lý, trời ạ, thật không chỉ có mỗi luật sư biết cãi nhau, ngay cả đến thư kí bên cạnh cũng lợi hại như vậy, ài, năm đó cô thật không nên đi khoa thực vật!

Tiểu Vũ sôi nổi chạy đến bên mẹ, hưng phấn mà nói: “Mẹ, con muốn ngồi cùng với mẹ!”

Lương Nhược Du nắm bàn tay nhỏ bé của Tiểu Vũ, ôn nhu trả lời: “Được, mẹ cùng tiểu vũ cùng nhau ngồi.”

Tiểu Vũ sau khi nghe được liền vui vẻ chạy xung quanh.“Da da da! Mẹ ta đã quay về Đài Bắc , ta thật vui vẻ á!”

Cô thấy con của mình vui vẻ trong lòng cũng muốn nhảy lên vui sướng, thật sự không thể tưởng tượng, khi hân hạnh người ta, tâm hồn bé nhỏ có bao nhiêu đau!

Phát hiện trong hốc mắt của Lương Nhược Du đang ngập tràn đầy nước mắt, Kỳ Mại Khải chế nhạo nói chế nhạo nói: “Sáu năm qua cô cái gì cũng thay đổi, chỉ có một việc không đổi chính là thực yêu khóc.”

Cô ngẩng đầu liếc mắt qua hân một cái, đứa nhỏ vẫn giữ trong người, cô không muốn cùng hân khắc khẩu, đành phải vội vàng đem nước mắt lau đi.“Như thế nào? Anh lại có ý kiến ?”

Kỳ Mại Khải ôm lấy cười, Đài Bắc tuy rằng không sạch sẽ như ở Hoa Liên, nhưng hân cảm thấy bây giờ thật tự tại, tâm tình hiện tại thật là tốt, hóa ra cùng vợ trước đấu khẩu cũng thấy thú vị.

Ngày hôm qua nghe thấy lời nói thành khẩn của cô, biết năm đó cô rời đi cũng không phải hoàn toàn không cần hân, tâm tình đã được khai thông cho nên bây giờ cảm thấy vô cùng thoải mái, thậm chí còn muốn dò xét suy nghĩ chân chính của cô, cảm giác của cô đối với hân, ý nghĩ của cô về hân, còn để ý hân hay không? ‘Không dám.’

“Tốt nhất là không dám.” Lương Nhược Du quay đầu, không muốn để ý đến hân nữa.“Tiểu vũ, chúng ta lên xe .”

Cô nắm tay con trai, ngẩng đầu, tình trạng trước mắt thật khiến cô sửng sốt, lái xe cùng chu thư kí cùng hành lý đã chật đầy xe rồi, cô nên ngồi đâu mới tốt?

Lúc này Hạ Lâm ngồi trên màu đen bmw745, chu thư kí cũng đem chìa khóa xe giao cho lão bản.“Kỳ luật sư, xe của ngài.”

Ác á, kia là được rồi, nếu xe của hân là bmw màu đen, cô chỉ cần bảo lái xe mang ít đồ sang đó là có thể được rồi.

“A, tiểu vũ, chúng ta lên xe .” Cô liền hoàn toàn trầm tĩnh lại.

Tiểu vũ tuổi còn nhỏ, tự nhiên không hiểu tâm tư của mẫu thân đang muốn lẩn tránh, hân nắm tay mẹ, làm nũng.“Mẹ ~~ con muốn ngồi cùng xe với ba! Không cần đi đi cùng xe với thúc thúc!”

Không thể nào! Lương Nhược Du trừng lớn mắt, ấp úng nói: “A, tiểu vũ, mẹ, chúng ta ngồi ở xe của đại thúc là tốt rồi, ba còn phải đưa bà, và chu a đi...”

“Không sao, chúng ta có thể ngồi xe của Tiểu lý về mà !” Mẹ cùng chu a đi sau khi nghe được lập tức biểu đạt lập trường, đồng thời cũng hỏa tốc ngồi lên xe của Tiểu Lý.

Lương Nhược Du há hốc mồm, trừng mắt nhìn vào chiếc xe bmw màu đen, bên trong xe còn có Hạ Lâm, cô ta lạnh lùng ngồi ở vị trí phó lái, không nói một câu.

Kỳ Mại Khải tiên phát chế nhân, xoay người ôm lấy đứa con.“Lên xe , đứa con.”

tiên phát chế nhân : hành động trước để kiềm chế đối phương

Tiểu vũ vươn tay, oa oa kêu: “Mẹ, chẳng phải mẹ hứa sẽ cùng con ngồi sao!”

Lương Nhược Du trong mắt hơi u tối nhìn bầu trời, đứng vậy đứng vậy, cô là có đáp ứng rồi, nhưng là không nghĩ là sẽ cùng ngồi xe của cha Tiểu Vũ a!

Đột nhiên, cô nhớ...tối bầu trời xanh ở Hoa Liên cùng không khí trong lành tại núi Bạch Vân ...

“Mời lên xe, mẹ Tiểu Vũ.”

Kỳ Mại Khải biểu tình tựa tiểu phi tiểu, giống như đang xem kịch , làm cho lương Nhược Du lâm vào chán nản, cô cảm giận lên xe, dùng sức đóng cửa xe, nhìn tiểu vũ vui vẻ đầu gối lên ngực của mình.“Mẹ!”

Lương Nhược Du một hơi hờn dỗi cũng còn không nhớ ra, bên trong xe Hạ Lâm đã muốn mở miệng trước nói: “Hoan nghênh trở lại Đài Bắc, Lương tiểu thư.”

Ngữ khí không có chút thiện ý nào của Hạ Lâm ai nghe vào chắc cũng hiểu được, ác ~ Lương Nhược Du chán nản che mặt, vừa mới bước trên đất Đài Bắc, chiến hỏa liền triển khai, ông trời a, cô nên đối mặt như thế nào với mỗi phân mỗi giây kế tiếp đây? !

“Mẹ, người làm sao vậy?” Tiểu Vũ ngửa đầu hỏi.

Lương Nhược Du đưa tay xuống, cứng rắn nở nụ cười. “Mẹ không có việc gì, đến, mẹ ôm.”

“Lương tiểu thư, tôi hoan nghênh cô!” Hạ Lâm không thích bị vắng vẻ, cho dù là địch nhân cũng như vậy.

Lương Nhược Du ám thở dài. “Cám ơn của cô hoan nghênh, Hạ tiểu thư.” Hô

~Tiểu vũ leo lên đùi của mẫu thân, hai tay vòng qua cổ mẹ, làm nũng cọ cọ vào, vẻ mặt thỏa mãn.

Lương nếu du hôn lên trán của con trai. “Mẹ phải gọi ba là cái gì?” Kỳ Mại Khải hỏi.

Hắn đang mong thế giới đại loạn sao? Hắn mong cô tức giận đến mức đầu bốc hỏa sao?

Tiểu vũ oai đầu nghĩ nghĩ, chậm rãi nói: “Có thể giống mẹ giống nhau a (Câu này không hiểu cho lắm), kêu ba là Mại Khải, hoặc giống mẹ bạn học thường kêu là... Kêu lão công!”

Nói xong Tiểu Vũ cả người cười ghé vào lòng mẹ, ngực, làm mẹ ôi thật sự siêu vô lực, biểu tình thật khổ.

Vẻ mặt buồn cười của cô khiến cho Kỳ Mại Khải cười to, Kỳ Mại Khải là con người rất lạnh lùng, rất ít việc khiến cho hắn có thể khiến hắn cười to như vậy.

“Mẹ đứa nhỏ, tôi không ngại khi cô gọi tôi vậy đâu.” Hắn vút cho cô một cái nhìn mê hoặc đến ghê tởm, chế nhạo nói.

Mẹ đứa nhỏ trừng mắt, trong mắt có hỗn hển, cũng có thẹn thùng. “Anh nói cái gì a, chúng ta là quan hệ gì vậy —— ”

Đúng vậy, Mại Khải, cái cách xưng hô thân mật đó từ lâu đã không còn dành để cho cô gọi nữa, mặc dù những người khác có thể coi chồng trước thành bạn tốt được, nhưng cô làm không được, chính là sợ lòng lẫn thứ hai trầm luân...

Lương Nhược Du thở sâu, cô phải thừa nhận, cho dù không thể cùng nam nhân này đầu bạc đến già, nhưng Kỳ Mại Khải vẫn còn gây ra ảnh hưởng đối với cô ——

“Tiểu vũ, gọi ba sao tôn kính bằng gọi là Kỳ luật sư, cho nên mẹ kêu kỳ luật sư là OK.”

“Mẹ thực tôn kính ba sao?”

“Đương nhiên a, cho nên Tiểu Vũ cũng phải giống ba nha!”

Ánh mắt của cô và chồng trước giao nhau qua kính chiếu hậu, cô tinh tường nhìn thấy ánh mắt hắn động đậy, có lẽ là bởi vì sự tôn trọng của cô? Có lẽ bởi vì câu khẳng định của cô, đứa nhỏ phải giống hắn? Vô luận như thế nào, hoang mang trong mắt hắn khiến cô dâng lên một nỗi chua xót...

Sáu năm, không chỉ cô có nhiều chuyện xảy ra, mà hắn cũng có.

“Kia nếu người khác đối với con không lễ phép thì phải làm sao?” Tiểu vũ thực nghiêm túc hỏi.

Cô nhìn Tiểu Vũ, biết ắn miếng trả miếng không phải cách giáo dục tốt cho đứa nhỏ ” Nghiêm dĩ luật kỷ, khoan dĩ đãi nhân“(*), Lương Nhược Du ôm chặt đứa nhỏ, nhẹ nhàng mà nói: “Tiểu vũ nghe mẹ nói, nếu người khác đối với con không lễ phép lúc đó con rất không thoải mái phải không nào, vậy con đem chuyện này nhớ kỹ, sau đó nói lại cho thầy giáo nghe, nói cho ba hay mẹ nghe, như vậy mọi nguwoif mới giúp con xử lý được, nhưng mà, chờ tiểu vũ lớn lên thì những chuyện đó con có thể tự mình xử lý được!”

(*) Nghiêm lấy kiềm chế bản thân, khoan lấy người ngoài

“Nhưng Tiểu Vũ đã lớn rồi mà, Tiểu Vũ đã lên năm nhất rồi !”

“Tiểu vũ là trưởng thành, nhưng tiểu vũ phải biết rằng, trưởng thành sẽ giúp con càng hiểu biết, cho dù người khác đối với con không lễ phép, con cũng không thể lập tức tức giận, giải quyết một sự việc thực sự có rất là nhiều cách, con hiểu không?” Lương Nhược Du nghiêm túc nhìn con trai.

Tiểu vũ oa oa kháng nghị nói: “Lớn lên thật là phiền phức!”

Cô hôn lên khuôn mặt non mịn của con trai. Đúng vậy a, cho nên Tiểu Vũ vẫn nên là Tiểu Baby của ba mẹ thôi, ôm ọp quái vật có thể ăn bụng Tiểu Vũ sao? Oa, ôm ọp quái vật thích ăn nhất là bụng của Tiểu Baby !”

Cô xốc áo con trai lên, hóa thân thành ôm ọp quái thú ăn bụng của bảo bảo, nhẹ nhàng cắn lên bụng Tiểu Vũ, khiến hắn cười ha ha, liều mình né tránh, baba đang lái xe thấy cảnh tượng này nhìn không được cũng muốn cười(đoạn này chém bởi mình không hiểu liệt miệng là gì), tầm mắt bị cuốn hút trước hình ảnh vui đùa của hai mẹ con.

BMW vững vàng đỗ trong hoa viên của căn nhà lớn duy nhất trong sườn núi.“Mẹ, chúng ta đến rồi ~ ”

Tới rồi? Cũng quá xa hoa đi... Lương Nhược Du trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn nói không ra lời.

Tiểu Vũ nhanh nhẩu lao xuống xe trước, đứng trước cửa nhìn mẹ hô: “Mẹ!” Tiểu Vũ vọt tới ngực mẹ.

“Ba mang mẹ cùng đi tản bộ sao? Mẹ chờ đã lâu rồi!”

“Ba phải đưa Hạ Lâm tỷ tỷ về nhà trước a ~ ”

Bà Bà nở nụ cười, tính bà thông minh, nếu bây giờ bà ra làm nháo nhất định không hề có lợi.

Con dâu xuống xe, bà bà mỉm cười tới chần kinh con dâu, bà ôm lấy cánh tay con dâu, nhẹ nhàng mà nói: “Mại Khải thật sự thực cố gắng, hắn kiệt lực làm cho người nhà có được cuộc sống tốt nhất.”

Lương Nhược Du đương nhiên hiểu, nhớ năm đó hắn vì thi đậu giấy phép luật sư, cơ hồ đem toàn bộ thời gian dành cho thư viện trường, nhưng mà, chu dù là chuyện gì cũng có hai mặt của nó, hắn cố gắng cấp cho người nhà cuộc sống tốt nhất, lại lạnh nhạt đối với cô, nói thực ra, cô chỉ cần một người chồng luôn luôn ở bên cạnh bầu bạn với cô, cô ghét cảm giác cô độc, cho nên, dù thế nào cô cũng không chịu nổi sự dày vò như thế, chỉ có thể lựa chọn chia tay...

“Mẹ, con mang mẹ đi xem phòng!” Mụ mụ có thể chuyển về thật sự rất vui! Tiểu vũ vẻ mặt hưng phấn mà nói.

“Tiểu vũ chờ mẹ lấy hành lý —— ”

“Lên lầu đi, hành lý cứ để Mại Khải lấy, đúng rồi, hành lý vừa mới đưa gấp đến đây!” Bà bà trên mặt lộ vẻ mỉm cười.

Lương Nhược Du quay đầu lại, tầm mắt dời đến hắn, hơi thở cứng lại, cúi đầu lảng tránh, xoay người chạy đi.

Tiểu vũ vui vẻ lời mẹ chạy qua lầu một, lầu một là chọn cao thiết kế, màu vàng nhạt khiến cho cô cảm thấy, ấm áp lại thoải mái, đi hết cầu thang gỗ là tới lầu 2, tiểu vũ dùng sức mở ra một cánh cửa màu lam ——

“Mẹ, đây là phòng của con!”

Tiểu vũ vui vẻ gọi tới gọi lui, phòng trừ bỏ vách tường chỉ là thang mã sĩ tiểu xe lửa ngoại, sàng đan, đồ chơi, rồi tất cả đều là thang mã sĩ, cả phòng có đủ loại xe lửa.

“Oa, phòng Tiểu Vũ chính là Thang Mã Sĩ vương quốc .”

“Đúng vậy, phòng mẹ ở ngay cách vách!”

Tiểu vũ lôi kéo mẹ chạy đến cách vách, mở ra là một phòng lát sàn nhà bằng gỗ, dùng âm thanh đáng yêu lớn tiếng giới thiệu nói: “Đằng đằng đằng! Đây là phòng của ba mẹ!”

Cái phòng ngủ này lấy màu gỉ sét làm chủ đạo, toàn bộ đều là phong cách của nam nhân, còn có cái giường lớn này đều là do ý tưởng thiết kế của Kỳ Mại Khải, trời ạ... Cô thật sự muốn té xỉu ...

“Đây là phòng của mẹ?”

“Đúng vậy!” Tiểu vũ dùng sức gật gật đầu.

Lão thiên gia a... Cùng chồng trước ở chung đã là cực hạn của cô rồi , cùng giường? ! Không, cô thật sự làm không được!

Lương Nhược Du vỗ về huyết thái dương đang đau, vô lực nhìn nam nhân phía sau.“Tôi không thể, anh hiểu không...”

“Mẹ, nếu mẹ thích ga giường màu phấn hồng, mẹ có thể bảo giang a đi giúp mẹ đổi!”

Cô biết nhà chồng cũ có thuê một a đi giúp việc.

Chính là, làm ba chẵn những không giải quyết vấn đề, còn để cánh tay chống khung cửa, khiến cho giống như thân hình nhỏ xinh của vợ trước đang chống lên người hẳn vậy.“Hắc, mẹ không thích phấn hồng màu , ga trải giường mà màu phấn hồng ba con sẽ không ngủ được đâu.”

“Nhưng mẹ thích màu phấn hồng nhất mà!” Tiểu vũ khó hiểu nói.

“Tiểu vũ không thể chỉ quan tâm một mình mẹ đâu, kia một nửa màu xám một nửa phấn hồng có thể chứ? Ba thích màu xám.”

“Không được rồi, như vậy xấu xấu!” Tiểu vũ kháng nghị.

Lương Nhược Du búng trán, hiện tại không phải thời điểm cò kè mặc cả.“Tôi không nghĩ ——” cô xoay người, muốn cùng chồng trước nói rõ ràng, lại ngoài ý muốn tiến trong lòng ngực của hắn.

Cảm giác này rất quen thuộc, làm cho cô đại não trống rỗng, cứng ngắc nhìn ngực hắn cứng ngắc...

Qua năm giây sau, Lương Nhược Du giống như bị thiên lôi đánh trúng , rất nhanh bắn ra phía sau.“Anh nhất định cứ phải đứng đằng sau tôi sao? Cứ phải đứng gần như vậy sao? !” Cô nổi giận.

“Đây là phòng của tôi a, hướng hồ tôi vừa rồi không có ôm cô.” Kỳ Mại Khải vẻ mặt vô tội.

Đúng rồi Đúng rồi ~~ này là phòng của hắn! Là cô “Yêu thương nhưng nhớ” được rồi đi!

Lương Nhược Du một bụng giận dữ mà không có nơi nào phát tiết, chỉ có thể bất đắc dĩ ngậm miệng.

Bà bà hảo tâm nhìn ra con dâu đang nóng giận, biết nên để con trai cùng con dâu hảo hảo tâm sự .“Tiểu vũ, cùng bà bà xuống ăn điểm tâm? Giang a đi có chuẩn bị cho con bánh pút-đing mà con thích ăn nhất đó!”

“Da, bánh nướng pút-đing, bà, con muốn ăn bánh nướng pút-đing!” Tiểu vũ vừa nghe đến bánh nướng pút-đing, cái gì mà ga giường đều quên sạch.

“Hảo ~~ chúng ta đây xuống lầu ăn bánh nướng pút-đing.” Bà bà nắm tay nho nhỏ Cupid cùng nhau xuống lầu.

Nho nhỏ Cupid đích ái thần chi tiền có thể hay không đem kia hai cái yêu cãi nhau đích đại nhân khiến cho long trời lở đất? Ha hả a, tiểu vũ mẹ hảo chờ mong.

Tiểu vũ vừa đi, lương nếu du toàn bộ hỏa toàn bộ vọt lên, nàng song chưởng hoàn, bắt đầu ở trong phòng đi tới đi lui.“Chúng ta không thể ở tại cùng một đang lúc! Chúng ta như thế nào có thể ở cùng đang lúc đâu? Đây giường ——” nàng chỉ vào giường lớn, đột nhiên nghĩ đến hai người qua đi thân mật đích hình ảnh, ly hôn sau, thân thể của hắn ngẫu nhiên còn có thể bởi vì kia hết thấy mà lẫn lộn khó ngủ...

Nàng ngạnh thanh, vỗ về nóng bỏng đích hai gò má.“Trời ạ, tôi không ngại ở tiểu vũ ngủ sau đến phòng khách ngã ra đất nghỉ, hướng hồ trong nhà lớn như vậy, hẳn là có khách phòng đi...”

Kỳ mại khăng đem cửa nàng lo âu toàn bộ thu vào trong mắt, lại ý xấu mắt địa tới gần.“Người đang suy nghĩ gì?”

Thình lình xảy ra nếu như nỉ non bàn đích nói nhỏ ở nàng bên tai hơi thở, lương nếu du giống đuôi hỏa bàn chạy nhanh nhảy ra, xoa cái lỗ tai kháng nghị nói: “Người rất cuộc muốn như thế nào a? Người có tật xấu a? ! Đùa giỡn tôi tốt lắm ngoạn sao? !”

Kỳ mại khăng nhìn vợ trước giống chỉ phần nộ cánh cung dựng thẳng mao đích con mèo nhỏ, ở trong lòng tuyên cáo trò chơi thời gian chấm dứt, tái nháo đi xuống nếu du có lẽ thật sự sẽ đi phòng khách ngã ra đất nghỉ cũng nói không chừng.

Chính là... Mặt nàng hồng địch bộ dáng như nhau năm đó.

Kỳ mại khăng đi vào cùng phòng tương liên địch cửa nhỏ, đẩy ra sau dĩ nhiên là khác một đang lúc, bình sở tuy nhỏ nhưng lấy ánh sáng đồng dạng tốt bụng.“Năm đó nạp lại hoàng khi, tôi lựa chọn giữ lại tiền ốc chúa như vậy đích thiết kế, người có thể ngủ nơi này.”

Lương nếu du thiếu chút nữa chân nhuễn.

“Nếu cô không muốn cho Tiểu Vũ biết truyện chúng ta ly hôn , vậy không thể ở phòng khách ở, và cũng không có lựa chọn ở phòng khách.”

Cô huy phát tay.“Như vậy là tốt rồi, tôi thực vừa lòng, thật sự.”

Cô giống du hồn bay vào phòng nhỏ, cảm thấy được chính mình giống như đánh một hồi trận đánh ác liệt, thật mệt muốn chết, ai, như thế nào mới ngày đầu tiên liên mệt như vậy? Ứng phó với Tiểu Vũ, ứng phó với chồng trước, còn bạn gái của chồng trước cũng muốn cô phải ứng phó, cô dừng bước, đột nhiên nghĩ đến

Lương Nhược Du xoay người, hoảng sợ trừng mắt với kẻ đang dựa người trên cửa kia, vươn ngón trỏ chỉ vào hần giường mắt nhìn lên chiếc giường lớn.“anh , anh , anh...” Cô cau mày nghĩ rất cuộc nên mở miệng như thế nào.

“Tôi?” Kỳ Mại Khải tự chỉ vào chính mình, khoe miệng nở nụ cười xấu xa.“Ác, không sao chỉ là tôi với cô ngủ cùng giường thôi mà, tôi hoàn toàn không ngại.”

Lương Nhược Du giống như con mèo nhỏ bị đập vào đuôi, reo lên: “Tôi mới không cần ngủ với anh! Ý của tôi là anh có thể mang bạn gái về nhà qua đêm? Tôi mỗi tuần có nên ra ngoài ở để tránh? Nếu chúng ta phải dùng chung một cái phòng, tôi đương nhiên phải tôn trọng hành trình của anh!”

Kỳ Mại Khải híp mắt nhìn cô.“Tôi không ngại —— ”

“Nhưng tôi để ý!” Cô lớn tiếng đánh gãy lời của hần.

Hần dất cười, nhún nhún vai.“Tôi cũng chưa từng mang hạ lâm đến phòng này.”

“Anh đang nói bách lạp đồ chi mền sao?” Cô ngượng ngùng nhìn hần.

Hần cười to, ánh mắt hảo ám muội.“Vậy cô cho rằng cái gì?”

Cô cho rằng? Tình yêu cuồng nhiệt khi đương nhiên là phải có giao giống, khó khăn chia lìa, cô có thể hiểu vì cái gì? ! Đây đề tài rất ám vị , không tiện nói chuyện nhiều.“Tùy anh, ý của ta là ta sẽ tôn trọng người cùng Hạ tiểu thư cần một không gian riêng tư, cứ như vậy.”

Tiếng nhạc điện thoại lần thứ hai vang lên, cô tìm trong bao lấy điện thoại cầm tay ra, mắt nhìn điện báo biểu hiện, nháy mắt nổi lên ý cười.“Uy, sơn ca, tôi về đến nhà .”

Cô xoay người nói chuyện, cười nói vui vẻ, cuộc điện thoại như mưa đúng lúc, cô đương nhiên sẽ cười.

Cô nói cô có thể tôn trọng hần dành cho hần và Hạ Lâm không gian riêng tư, vậy hần thì sao? Có phải hay không cũng có thể giống vợ trước tôn trọng cô cùng Lâm Dân Sơn , dành cho họ một không gian riêng tư?

Kỳ Mại Khải cau mày, hàn khí lạnh lẽo lại một lần nữa chiếm lấy khuôn mặt, toàn bộ tâm tình thoải mái vừa rồi liền biến mất, hần giận dữ xoay người ——

Hần xác định chính mình hoàn toàn làm không được!

Sau đó rời đi.

6. Chương 6

“Anh nguyện ý dùng tính mạng cả đời mình để che chở cho em, chăm sóc em, ngoài em ra anh sẽ không nhìn bất cứ người con gái nào khác, cả đời chỉ đối tốt với mình em.”

Hắn cười khê nói ra lời thề.

“Em nguyện ý dùng tính mạng mình hứa cả đời này sẽ yêu anh, cả đời cũng chỉ đối tốt với mình anh, nhưng mà ngẫu nhiên nhìn thấy trai đẹp thì chuyện này không liên quan...”

Đây là lời thề của tân nương, cô xảo tiểu thiện hề, ngửa đầu nhìn của chú rể của mình. “Hắc, em có thể ngắm trai đẹp!”

“Em dám!” Hắn nhe răng trợn mắt, giả bộ ác độc.

Cô lui thân thể, học con chó nhỏ ô ô kêu. “Hung dữ quá, hung dữ quá, nam chủ nhân nhà ta hung dữ quá ~”

Hắn tiêu sái vén tóc. “nam chủ nhân nhà em vừa đẹp vừa thông minh, trừ phi ,đầu óc em có vấn đề thì mới nhìn len người con trai khác.”

Cô mím môi thần, vẻ mặt không dám tin nói: “Ác, thực xin lỗi, trời ạ, em hiện tại mới biết hóa ra nam chủ nhân nhà ta tự kỷ như vậy ~”

“Biết là tốt rồi!” Hắn hai tay chống nạnh, bộ dạng cuồng ngạo tựa như công thành chiếm đất đích thổ phỉ.

Trên đài đích công chứng viên nghe hai người nói chuyện yêu đương, nhin không được nói: “Uy uy uy, vị chú rể cao cao kia, thỉnh không cần kiêu ngạo, cưới được cô vợ xinh đẹp như vậy là công đức ba đời tổ tiên anh để lại đấy, tuyệt đối không là bởi vì anh bộ dạng đẹp trai đâu.”

Toàn trường cười to, cô vẻ mặt then thùng chui vào trong lồng ngực hắn.

Hắn cảm thấy thật đắc ý, cảm thấy được thật hạnh phúc, hảo thỏa mãn...

“Tử sinh khê rộng rãi, cùng tử cùng vui vẻ, chấp tử tay, cùng tử giai lão.”

Bọn họ cùng nhau nói lời thề, công chứng viên xác nhận quan hệ của hai con người .

Từ giờ khắc này, cô chính là Kỳ phu nhân , vợ của Kỳ Mại Khải.

Diễn Đàn Lê Quý Đôn PhongTinhTuyet

Một đêm lặn lộn khó ngủ, chồng trước liền ngủ ở ngay cách vách, cửa phòng lại không có biện pháp khóa lại, trước tiên là nói về mặc kệ là hắn xông tới hoặc là nàng lao ra đi, dưới loại tình huống này, người nào còn có thể ngủ ngon?

Cô ngủ cảm thấy nặng nề, cho dù mặt trời đã muốn ló dạng , hay là đang nửa ngủ nửa tỉnh trong lúc đó, nghe đến tiếng ồn ào của Tiểu Vũ. “Ba cùng với! Mẹ! Ba cùng với! Mẹ!”

Sau đó chồng trước mở cửa vọt tiến vào ——

Sau đó cô bản năng che chắn bông bắt đầu thét chói tai ——

Sau đó chồng trước đem cô cả người từ trên giường ôm lấy đến, cô liều mình giãy dụa, nhưng không được, không có biện pháp, chính mình chính là con gái!

Kỳ Mại Khải đem vợ trước ném vào trong giường lớn của hắn, cô bây giờ chỉ giống một con mèo nhỏ đang giơ nanh múa vuốt, hắn xoa bóp cánh tay bị chập đau, mở cửa phòng, lại hướng quay về giường lớn, ôm vợ trước, đồng thời thay hai người đắp chăn lên.

“Kỳ Mại Khải, anh rốt cuộc muốn như thế nào a!” Lương Nhược Du vừa sợ vừa tức, quả muốn nhảy xuống giường.

“Mẹ!”

Tiểu vũ giống thang mã sĩ tiểu xe lửa bàn vọt tiến vào.

Cô dừng lại động tác, nhìn đến chồng trước liếc một cái.“Con trai đến đây.”

Cô tức giận trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái.“Anh có thể nói, không cần khiêng tôi giống khiêng bột mì đi như vậy.”

Kỳ Mai Khải đắp chăn lên bà vai vợ trước, vì mình biện giải nói: “Cô rất nhẹ .”

“Chẳng lẽ tôi mỗi ngày đều bị anh khiêng đi như vậy?” Cô lấy tay vuốt tóc, bất đắc dĩ lắc đầu.

Hấn cười lên vô cùng đẹp trai, vỗ vỗ giường.“Cô có thể chủ động nằm lên trên giường của tôi.”

Lương Nhược Du không nghĩ sáng sớm liền cùng chồng trước đầu võ mồm, cô ôm con trai nằm trên giường, nhẹ nhàng nói: “Chào, bảo bối tiểu vũ, sớm an, hiện tại mấy giờ rồi ?”

Tiểu vũ ôm bà vai mẹ.“Đã là bảy giờ rồi , con còn tưởng nằm mộng, mộng mẹ đã trở lại! Nguyên lai là thật sự, mẹ thật sự đã trở lại! Da ~~ ”

Lời nói của con trai khiến hốc mắt cô đỏ bừng, cúi đầu hôn lên mái tóc của con trai.“Tiểu vũ không nằm mộng, mẹ thật sự đã trở lại!”

Tiểu vũ ngửa đầu nhìn mẹ, trong mắt lờ lờ sáng lên.“Kia mẹ hôm nay có thể đưa con đi đến trường sao? Con muốn khoe mẹ với các bạn học da ~~ ”

“Đương nhiên không thành vấn đề, mẹ hôm nay sẽ đưa tiểu vũ đi học.” Cô vốn dĩ đã có kế hoạch hôm nay muốn đưa tiểu vũ tới trường học cùng thầy giáo nói chuyện.

Tiểu vũ vui vẻ vô cùng, vội vàng nhảy xuống giường lớn, hoa chân múa tay vui sướng.“Con muốn đi thay quần áo , da da da! Hôm nay mẹ sẽ đưa con đi đến trường!”

Đứa nhỏ này tới vội vàng đi vội vàng, vừa mới nói xong liền thùng thùng đông địa chạy trốn, lưu lại mẫu thân xấu hổ dựa vào lòng phụ thân.

Trình diễn xong rồi...

Lương Nhược Du nhanh chóng rời khỏi lồng ngực, hai mắt nhìn chăm chăm phía trước, hoàn toàn không dám loạn ngắt, nam nhân này luôn có thói quen lơ đãng thân khi đi ngủ, ô, mắc cỡ chết người !

Kỳ Mai Khải thấy vợ trước kích động lôi kéo vạt áo, động tác của cô không quá hấp dẫn người, nhưng theo động tác của cô khiến lộ ra bắp đùi trắng nõn,mông tinh xảo, còn có eo nhỏ của cô.

Đối với việc muốn khảo nghiệm độ nhẫn nại của một người đàn ông bình thường, kỳ MẠI Khải chỉ có thể bất đắc dĩ ngẩng đầu, ánh mắt lại không khống chế được nhìn người phía trước, may mắn cô không thấy con người đang nóng rực của hấn, nếu không nhất định sẽ lên tiếng thét chói tai ——

“Ba cùng đi!” Tiểu vũ lại vọt tiến vào.

Lương Nhược Du tâm nhất nhéo, xoay lại tới chỗ chồng trước,chui vào ngực hấn, kỳ Mai Khải ôm lấy cô, hai người tứ chi giao triền, tư thế ấm vị vô cùng.

Tiểu vũ vui vẻ nói: “Mẹ hỏi ba có thể lái xe đưa chúng ta tới trường không?”

Lương Nhược Du mau khóc, cửa này có thể hay không khóa lại a?

“Hảo, không thành vấn đề.” Kỳ Mai Khải gỡ tóc vợ trước, tóc của cô tuy rối tung ,nhưng còn phỉm mùi hoa ngọt ngào.

“Ba phải đi họp sao?”

“Không cần.”

Tiểu vũ, đi mau... Lương Nhược Du dùng hết sức chống đỡ thân thể, không để cho mình dựa vào hấn, nhưng theo thời gian một giây một giây qua đi, thất lung của cô đều đã tê rần, tiểu vũ như thế nào còn không lý khai a! Ô

~~“Kia muốn gọi điện thoại cho chu a đi sao? Chu a đi có thể hay không giúp ba an bài công việc?”

“Không cần, tiểu vũ, chu a di thực thông minh, nhất định đoán được ba hôm nay muốn đưa con cùng mẹ đi đến trường, cho nên sẽ không an bài công việc.”

“Kia nếu chu a di đoán không được thì sao?” Tiểu vũ khờ dại oai đầu nói.

Tiểu vũ, đi mau!

“Tiểu vũ yên tâm, chu a di nhất định biết được.” Kỳ Mai Khải thanh thoi nhìn bộ dạng chật vật của vợ trước.

Tốt lắm, quên đi, lương Nhược Du không còn có khí lực, chỉ có thể rầu rĩ ở trong lòng chồng trước, cái này không chỉ nói là tứ chi giao triền, cô và hắn toàn thân cao thấp đều không hề có khe hở chỉ có thể cùng chồng trước “Dính” cùng một chỗ...

Cô ngửa đầu nhìn thấy hắn tựa tiểu phi tiểu (cười như không cười), nhìn hắn thần nhiên, khắc sâu trong mắt toàn bộ đều là một bộ dạng xấu xa, cảm thấy được người này thật là muốn làm ô nhiễm môi trường, gì cái nữ nhân này đều đã dâng chính mình lên cho hắn —— nhưng bây giờ lại.

Mặc kệ đứa con nghĩ như thế nào, cô bắt đầu giãy dụa, nhưng chồng trước lại gắt gao ôm lấy cô, cô còn cảm thấy bụng mình chạm vào nơi nam tính nóng bỏng, này, này, này... Lương Nhược Du mặt đỏ tai hồng, oa, cô nghĩ muốn thét chói tai rồi!

“Buông!” Cô nghiêng răng nghiêng lợi.

Hắn cố ý thực ảo não nói: “Xin tha thứ cho tôi, này là phản ứng sinh lý bình thường của nam nhân.”

“Buông!” Cô bất chấp tiểu hài tử ở đây, cắn giận gầm nhẹ.

Tiểu vũ oai đầu hỏi: “Ba với mẹ ở cãi nhau sao?”

Nghe vậy, Lương Nhược Du lập tức hai tay lại thân mật ôm lấy chồng trước, cứng rắn nở nụ cười ngọt ngào: “Tiểu vũ, ba với, mẹ không có cãi nhau ác!”

Chồng trước vòng qua hông của cô, gắt gao ôm cô vào trong ngực.

Thứ mềm mại của cô dán chặt vào lồng ngực của hắn, trời ạ cô đi ngủ luôn không mặc áo lót, cái này, cái này, ô Chương 6(2)

Sau khi lên xe, cô phát hiện ra chồng trước đang nhìn chăm chăm vào váy của cô, theo tầm mắt của hắn vừa thấy, mới phát hiện ra cái váy xê của mình cùng với dáng ngồi đã vô ý lộ ra bắp đùi, cô cả giận liếc tên đại sắc lang mà trừng mắt một cái, lấy tay che khuất đùi, không thấy là quá chân sao? Cô không tin bắp đùi mình đẹp bằng cô gái trẻ Hạ Lâm!

“Nữ nhân ba mươi tuổi, có gì hay mà xem.”

Hắn cười lạnh, lái xe BMW màu đen ra khỏi gara. “Tôi cũng cho là như thế.”

“Sao anh cứ muốn chọc tức tôi vậy?!” Nàng tức giận địa trừng hắn.

Hắn vô lại nhún nhún vai. “Không có, tôi chỉ là theo lời của cô.” Kỳ thật hắn vẫn đang giận giữ chính mình, không nghĩ tới vợ trước chỉ làm lộ ra cái chân có thể làm cho hắn đã quên hô hấp...

Lương Nhược Du xoay người không để ý tới hắn, nhìn cây anh đào ngoài cửa sổ, mới một tháng, đa sao hoa anh đào đều đã sớm rụng bay đầy trời, cô thích cây anh đào, ngày mai cô có thể sáng sớm ngắm cây anh đào, cũng có thể thoát khỏi vở kịch không cần đến kia.

“Nếu tôi nhớ không lầm, cô thích cây anh đào.” Hắn nhớ lại nói.

Cô không nghĩ quay đầu lại, phản kháng nói: “Hoa gì tôi đều thích, không phải chỉ có mỗi cây anh đào.”

Kỳ thật trong tất cả các loài hoa cô thích nhất là hoa anh đào, trước kia mỗi lần cây anh đào nở, hắn vẫn luôn mang cô đi xem, a lý sơn, vô lăng nông trường, dương minh sơn đều có dấu chân của hai người, đó là mùa đẹp nhất, cây anh đào đồng thời cũng chứng kiến tình yêu của bọn họ...

“Có lẽ các con có thể mang tiểu vũ cùng đi a lý sơn xem cây anh đào?” Bà Bà đề nghị.

“Mẹ, không cần, bọn con đã đáp ứng phải bồi tiểu vũ xem phim.” Cô không muốn ở lại nhiều với chồng trước.

Tiểu vũ vừa nghe, vui vẻ nhìn mẹ. “Đúng vậy, ba và mẹ nói sẽ mang con đi xem tuần long cao thủ!”

“Vậy xem xong phim lại đi xem hoa anh đào!” Bà bà không muốn buông tha cho.

Lúc này di động của Kỳ Mai Khải vang lên, hắn mang tai nghe nhận điện thoại. “Uy?”

“mikan, sớm(câu chào buổi sáng của người Trung Quốc), Anh đã đi làm rồi sao?”

“Anh trước đưa tiểu vũ đi học.” Hắn nhìn sang vợ trước đang ngồi bên cạnh, thản nhiên nói: “Ngày hôm qua ngủ có ngon không? Hạ lâm?”

Hạ lâm sững sốt, mikan chưa từng hỏi qua vấn đề này. “Ách, ngủ rất ngon...”

“Nhớ anh sao?” Hắn hỏi, nhìn chằm chằm phản ứng vợ trước.

“Em nhớ anh, mikan anh cũng nhớ em sao?” Hạ lâm vui vẻ cực kỳ, mikan hôm nay thật nhiệt tình á!

“Đương nhiên, buổi tối muốn đi đâu ăn cơm?”

Vợ trước ngoáy ngoáy lỗ tai, giống như là muốn che, này động tác đó là vô ý thức? Vẫn là đại biểu cô không muốn nghe?

“Chúng ta ăn đồ Pháp được không? Ở khu Đông —— ”

Toàn bộ lực chú ý của Kỳ Mai Khải đều không nằm trên người bạn gái, hạ lâm nói gì đó, hắn căn bản không thèm để ý, thậm chí quan sát phản ứng vợ trước, khả năng tình chính là trùng hợp như thế, lúc hắn cùng bạn gái trò chuyện, di động của vợ trước cũng vang lên ——

“Sơn ca, sao anh ra nhà ga sớm vậy? Em biết, anh nhất định lại là đi tìm Lâm muội muội nói chuyện phiếm ~” Lâm tiểu thư bán vé ở sân ga chính là hang xóm của Lâm Dân Sơn, cô ấy ái mộ Sơn ca là chuyện toàn thôn ai cũng biết.

“Lại nói lung tung, em vừa rời khỏi hoa liên, anh liền lập tức lập đền thờ trình tiết, không cùng bất cứ nữ nhân nào khác nói chuyện phiếm, trong lòng nghĩ muốn vĩnh viễn chỉ có em!”

Lương Nhược Du bưng miệng cười, cô rất có lễ phép đè thấp âm lượng, không đi quấy rầy chồng trước cùng tình nhân nói chuyện yêu đương, nhìn đến không, lúc này mới gọi là khí độ của vợ trước, cô nên tự thưởng chính mình một chút.

“Chúng ta hẹn gặp mặt nhau tại cửa ga Đài Bắc, em đưa tiểu vũ đi học xong, sẽ đi tới công ty của Lương đại tỷ, chị ấy còn chưa biết chuyện em đến Đài Bắc, không nói cho chị ấy biết thì chị ấy sẽ làm ra những chuyện rất dọa người!”

Lâm Dân Sơn cười to, Lương đại tỷ là một người rất dễ dàng chán kinh, muội muội chỉ cần có cái gì thì gió thổi cỏ lay mấy nhất định sẽ vọt tới hoa liên biểu đạt quan tâm. “Lương tỷ tỷ vốn không phải người nhất gan, chính em nên cẩn thận bị mắng!”

“Tiệc ăn đồ pháp tại khu Đông, tùy em đâu cũng được.” Kỳ Mai Khải nói.

Hai điểm bán? Đông tam cánh cửa?

Kỳ Mai Khải nheo lại mắt, nếu vợ trước không hẹn được, cô sẽ như thế nào?

“Hạ lâm, anh gọi lại cho em sau.”

SAu một tiếng hô to, sau một khắc lại lạnh như băng, hạ lâm còn không biết rốt cuộc phát sinh chuyện gì, bạn trai đã ngắt điện thoại.

Đương nhiên Lương Nhược Du là không thể nói “Có nhớ em không?” Dùng loại trò chơi ghê tởm để thị uy, dù sao sơn ca thật không phải là bạn trai của cô, cô chỉ có thể tán gẫu một cách vui vẻ với Sơn ca, hừ, ít nhất muốn cho chồng trước biết, cho dù cô đẹp không bằng Hạ Lâm, nhưng giá thị trường của cô tuyệt đối không giảm.

“Buổi tối phải cùng nhau ăn cơm sao? Sơn ca?” Âm lượng của cô không lớn cũng không nhỏ, vừa vặn làm cho chồng trước nghe được, Tiểu Vũ lại nghe không được.

Kỳ Mai Khải nắm chặt tay lại tới nỗi trắng bệch.

“Sơn ca, tôi nghe nói nhà hàng Pháp ở khu Đông không tồi, chờ em tìm trên điện thoại, xem như thế nào sẽ nói cho anh biết sau!” Đúng vậy, cô chính là cố ý muốn chồng trước tức chết.

Đại nam nhân đầu heo này có chủ ý quấy phá, không có một người nam nhân nào thấy được vợ trước cùng nam nhân khác ở trước mặt mình nói chuyện yêu đương!

Bà bà lo lắng, Tiểu Vũ không hiểu gì hỏi : “Ba cùng với mẹ làm sao vậy? Bọn họ như thế nào luôn luôn nói chuyện điện thoại a?”

“Ba ba ma ma đang vội a, bọn họ có thật nhiều công việc phải xử lý...” Bà vỗ về tóc cháu trai nói.

Lương Nhược Du nghe thanh âm trấn an của bà bà liền lấy lại tinh thần, cô vừa rồi hồ đồ rồi, cô sao có thể quên mất là phải tránh nói chuyện chia tay trước mặt Tiểu Vũ rồi, tiểu vũ trưởng thành, dần dần lúc còn nhỏ, cô không muốn thằng bé biết chuyện của mình sớm như vậy, nên càng thêm chú ý.

“Sắp tới trường rồi, sơn ca, em gọi cho anh sau.”

Tìm cái lý do, cô vội vàng chấm dứt trò chuyện.

“Bỏ được?” Kỳ Mai Khải lạnh lùng nhìn cô.

Lương Nhược Du không nghĩ muốn chiến tranh trước mặt con, quyết định trầm mặc không phản ứng.

Đối thủ không âm ỉ, Kỳ Mai Khải tự nhiên thu hồi chiến hỏa, trường học tới rồi, bên cạnh cửa trường học đỗ rất nhiều xe, hần nhìn đến có xe sắp đi, liền thuận lợi tìm được nơi tốt đỗ xe.

“Anh không đi công ty trước sao?” Cô đem câu nói “Hạ lâm còn đang chờ anh” cứng rắn nuốt lại vào trong bụng.

“Tôi sợ cô sẽ trực tiếp tìm đối phương cãi nhau.”

Hai người xuống xe, Lương Nhược Du tức giận, đáp: “Tôi có làm gì anh sao? !”

Kỳ Mai Khải khiêu mi.“Có.”

“Con đó.” Mẹ cũng giúp đó.“Con trai tốt nhất là con phải cổ vũ mẹ Tiểu Vũ.”

“Con biết rồi.”

“Uh, kia ta đi trước.” Bà bà tạm biệt một nhà ba người này rồi đi tới chợ.

Tiểu vũ một tay nắm ba ba, một tay nắm ma ma, Kỳ luật sư cao lớn anh tuấn ngồi lại phải chịu cảnh này nhưng thay vào đó về mặt ma ma lại vô cùng rạng rỡ, tiếp đón thanh âm ùn ùn kéo đến ——

“Kỳ luật sư sớm an!”

“Kỳ luật sư hảo may mắn ác, có chỗ để xe a!”

Sau đó các cô phát hiện ra mỹ nhân đứng bên cạnh Tiểu Vũ...

“Vị này chính là?”

“Các vị sớm, tôi là mẹ của Tiểu Vũ.” Lương nếu du chính thức tuyên bố chính mình “Tồn tại” .

Tin tức kinh động này liền lập tức chuyển ra khắp trường, Kỳ Lập Vũ hóa ra có mẹ, hần không phải không có mẹ, hơn nữa mẹ hần cũng thật khá, giống một nữ cường nhân...

Bọn họ đi vào lớp của Tiểu Vũ, Tiểu Vũ nắm tay mẹ, thần khí về phía mọi người nói: “Đây là mẹ mình, lúc trước đều công tác tại Hoa Liên, nhưng mà bây giờ đã trở về Đài Bắc, mỗi ngày đều sẽ đưa mình đến trường!”

Đối với Tiểu Vũ mà nói đây là một khắc khắc nghiệt nhất của hần, Lương Nhược Du khóe mắt có lệ, chồng trước ôm bả vai cô, cô không có cự tuyệt, giờ khắc này nên để Tiểu Vũ nhìn thấy khoảnh khắc thân thiết của họ mới phải, nội tâm của cô chỉ có ba của Tiểu Vũ mới hiểu...

“Cám ơn cô nguyện ý trở về giúp tiểu vũ.” Kỳ Mại Khải thiết tình nói.

Hai người bọn họ thiết tình nhìn nhau, trong mắt dấy lên nhiều cảm xúc .

7. Chương 7

Tình yêu có điểm gì chung?

Nếu là trước khi kết hôn, cô sẽ trả lời: “Tình yêu không có chung điểm, chỉ biết thăng hoa cùng âu yếm cùng với nam nhân yêu mình thành một gia đình.”

Còn hiện tại? Sau khi trải qua lễ thành hôn, cô sẽ trả lời như thế nào?

Hóa ra, sau khi cùng tình yêu tiến tới hôn nhân, nữ nhân sẽ ngày càng ngày càng yêu một nửa kia của mình , mà nam nhân chính là đem vợ chỉ là một phần của cuộc sống, hoặc là chỉ là vật trang trí...

Dần dần, tình yêu của hai người sẽ bắt đầu không có cái nhìn chung nữa.

Dần dần, sẽ cảm thấy đối phương có phải hay không không còn yêu mình nữa ?

Dần dần, rồi sinh ra oán hận lẫn nhau.

Tình yêu ngọt ngào , lãng mạn đều là quá khứ .

Dần dần sẽ không còn tình yêu nữa...

Không có yêu, chỉ có đau, vậy hôn nhân còn lại cái gì?

Quả nhiên, là giống như hần từng suy nghĩ, quy luật cuộc sống của hần vì có thêm vợ trước mà trở nên thập phần não nề.

Đầu tiên, có lẽ vợ trước cũng không nghĩ rằng bgay sáng sớm đã có tiết mục ôm nhau trên giường, cho nên ngày hôm sau liền dậy thật sớm, đi ngắm hoa.

“Tôi nhớ rõ là cô thích cây anh đào.” Kỳ Mại Khải chạy đến bên cô, cười nói.

“Anh tại sao lại ở chỗ này? !” Lương Nhược Du mắt trừng lớn, chẳng lẽ cô một chút tự do đều không có sao? Nam nhân này thật giống kẻ mạo phạm, muốn dứt ra đều dứt không xong.

Thấy cô bộ dạng phồng mồm trợn mắt đáng yêu, hần thật muốn nhắc nhở cô, cẩn thận muỗi bay vào mồm.

Vốn là hần có thói quen chạy bộ , chính là muốn sửa con đường chạy bộ để tới đây.

“Tôi đang chạy bộ, đừng ngạc nhiên , mẹ Tiểu Vũ.” Nụ cười chói mắt của hần tỏa ra như mặt trời.

Lương Nhược Du biết miệng, là như thế nào...

Ngày hôm qua muốn cùng Sơn ca nói chuyện, hần lấy lý do muốn nói chuyện về Tiểu Vũ mà quần quýt lấy cô, hại cô quên mất thời gian đã hẹn với Sơn ca, muộn thì thôi, hần còn chủ động đề nghị muốn đưa cô đi, sơn ca nhìn cô đang bên cạnh chồng trước, biểu tình kinh ngạc.

“Kỳ luật sư? Sao anh lại ở đây?”

Đây là nghi vấn của Sơn ca, đồng thời cũng là nghi vấn của cô.

Tại sao có thể như vậy? ! Hần không phải nên đi hẹn hò với bạn gái sao? Hần không phải là đại luật sư oanh động võ lâm sao? Như thế nào có rảnh đưa cô đi?

“Tiện đường, nên đưa Nhược Du tới.”

Đương nhiên, đây chính là lý do, hấn muốn nửa đời sau cô vẫn ở bên cạnh hấn, nên hấn phải diệt trừ tình nhân bên cạnh cô.

Hấn nghĩ muốn cho đứa con một gia đình hoàn chỉnh, hưởng hồ, mặc kệ tâm trí Tiểu Vũ đã quen hay chưa, cha mẹ ly dị đều sẽ tạo cho Tiểu Vũ thương tổn, cho nên hấn quyết định , cùng với vợ trước khôi phục quan hệ hôn nhân.

Hấn không muốn nhìn thấy biểu tình của đứa con khi biết được chân tướng.

Kỳ Mai Khải rất nhanh liền quyết định, lợi dụng tình thế như chẻ tre fungf khí thế mạnh mẽ xông vào cuộc sống của vợ trước, đầu tiên, hấn có thể làm lái xe, chở vợ cùng bạn trai ——

“Các người không có xe, đi đâu đều không có phương tiện, hưởng hồ tôi vừa vặn có rãnh.”

Quyết định xong, hờn dỗi toàn bộ không có, không khí cũng trở nên tươi mát trong vắt, cảm giác thật tốt.

Mặc kệ lòng tự trọng của nam nhân, hấn muốn tự mình kiểm soát cuộc sống tình cảm của vợ trước.

Có rãnh?

Một cái đại luật sư có rãnh? ! Lương Nhược Du mở to mắt, nghi hoặc nói: “Anh mà cũng có thời gian rãnh sao? !”

Kỳ Mai Khải hai tay nhất quán.“Tôi đương nhiên là có rãnh, chẳng lẽ ngươi cho là luật sư phải giống cái máy tiện lợi không bao giờ nghỉ?”

Ông trời, cô thực sự không hiểu mục đích thực sự của hấn là gì, hấn rốt cuộc muốn như thế nào?

Giám sát đâu chỉ có mỗi đưa đón, còn có buổi hẹn hò ăn tối của Lâm Dân Sơn cùng Tiểu Du, hấn hiểu khách mời thêm luôn vài người nữa, chính là hạ lâm cùng chu bí thư, đoàn người vô cùng - náo nhiệt ngồi nghiêm chỉnh trên bàn.

Đến Pháp quốc nhà ăn , ăn bữa tối lãng mạn, ‘Sơn ca’ tốt nhất nên đánh mất này ý niệm này trong đầu.

Đó là một chút làm cho người ta nơm nớp lo sợ, thực ra đó chỉ là bữa tối bình thường, Hạ Lâm thì cảm tức, chống trước chăm chú nhìn, Sơn ca luôn tỏ vẻ khó hiểu, hại cô hoàn toàn không để tâm đến chuyện ăn cơm, đáng tiếc với chiêu bài thịt kho đầu sư tử của bà bà, ai

~~Lương Nhược Du lắc lắc đầu, không nghĩ còn muốn , cô hung tợn trừng mắt liếc nam nhân bên cạnh một cái hừ, hấn đem tất cả khiến cho không hiểu ra sao, mặc kệ là cô, sơn ca, Hạ Lâm bị bỏ quên cũng cảm thấy khó hiểu.

Hấn rốt cuộc muốn như thế nào? Luôn nhìn cô, ánh mắt kia làm cô thấy phiền toái...

“Anh rốt cuộc muốn như thế nào? !” Cô nói.

Kỳ Mai Khải nhún nhún vai, thoải mái mà đuổi bước chân của vợ trước.“Chạy bộ rất tốt đối với cơ thể.”

Đương nhiên, cái kế hoạch này phải từ từ, nếu không khó bảo toàn vợ trước sẽ không chấn kinh mà chạy về hoa liên.

Lương Nhược Du nhìn hoa anh đào nở rộ, trong lòng cảm thấy được lộn xộn.

“Tại sao hồi đó muốn ly hôn cùng tôi?” Hấn đột nhiên hỏi.

Lương Nhược Du nháy mắt như bị ai đó nhéo, nhưng rất nhanh liền khôi phục trấn định, trầm giọng nói: “sao bỗng nhiên lại hỏi chuyện này?”

“Sau năm trước tôi đã hỏi rồi.”

“Đáp án , không hài lòng sao?”

“Đúng.”

Cô nhún nhún vai, nhớ lại sáu năm trước, mỗi khi nhớ tới hần, tự thuyết phục chính mình là ly hôn là cách tốt nhất, cô chịu đựng không nổi những ngày tháng tình yêu bất hòa này, một gia đình mà lại không mang đến cho cô cảm giác sung sướng chẳng bằng giết chết cô cho xong, cho nên hần lựa chọn rời đi, cho dù vẫn còn yêu, vẫn quyết định đem phần tình cảm này dấu vào trong lòng...

“Tôi cảm thấy chúng ta chia tay đối với ai cũng có lợi.”

“Lợi thế nào?”

“Không có một người phiền toái cãi nhau có gì không tốt?”

“Cãi nhau giống chạy bộ vậy, có thể tiêu hao ca-lo-ri.”

“Hừ, đừng nói cho tôi biết là cãi nhau cũng là một chuyện vui.”

“Tôi không có ý kiến gì, hơn nữa người nói chia tay là cô, đến cả cãi nhau cô cũng không muốn.”

Cô trừng hần. “Tôi nói Kỳ đại luật sư, anh cũng phải thừa nhận là chia tay cũng là chuyện tốt đi!”

Nhưng đối với Nhược Du mà nói, chia tay thật sự có điều, so sánh không được?

Hần là luật sư, từ trước đến nay thực sự cầu thị, căn cứ vào tình huống mà nói, hần có lẽ có thể lớn mật đoán, vợ trước đối với hần vẫn còn tình cảm, nếu không sau khi ly hôn cô còn khóc làm gì, nếu không cứ mỗi lần nói tới ly hôn, trong mắt liền che kín đau xót, giống con nhím trực tiếp đánh trả...

Bây giờ mọi chuyện đã sáng tỏ rồi.

Còn lại vẫn nên là chạy bộ trước đã!

Tiểu Vũ cuối cùng cũng trong thời gian nhanh nhất mà chuyển qua trường khác, một tuần qua đi, hần thích ứng cũng không tệ lắm, luôn hưng phấn mà chia sẻ chuyện ở trường.

Mỗi ngày bữa sáng qua đi, tuy không khí có chút quái dị nhưng hai người vẫn sẽ cùng đưa con đi học, được cha mẹ quan tâm làm cho tiểu vũ mỗi ngày đều rất vui vẻ, mà chuyện đánh người cũng đã được Kỳ đại luật sư thu xếp tốt, cuộc sống của Tiểu Vũ khôi phục về bình tĩnh, vui vẻ.

Lương Nhược Du cuối cùng cũng yên tâm, quả nhiên, quay về Đài Bắc là đúng, cho dù cô mỗi ngày đều ngủ không ngon, ngày ngày đều nghĩ xem chồng trước đang làm cái gì? Nghĩ tới quan hệ của cô và hần, sau đó nhẹ nhàng thở dài...

Trở lại Đài Bắc, nhưng cô vẫn cần làm việc, sơn ca đã thuận lợi nhận được công trình, đem toàn bộ đề án ủy thác cho cô, cô lại bắt đầu làm công việc quen thuộc của mình, nó là công trình xanh hóa nội thành Lý quốc.

Một giờ sau, Kỳ Mai Khải trở lại phòng ngủ, Lương Nhược Du xoay người muốn rời đi, nhưng tốc độ của hần nhanh hơn, trực tiếp đem cô ôm vào trong lòng, cô nhắm hai mắt lại, dựa vào trong lòng của hần, ngay cả cái cảm giác tưởng như là hạnh phúc này cũng có chút chua xót, cô vòng qua thắt lưng hần, lần đầu tiên phóng túng chính mình trầm luân...

Trong phòng không có ánh sáng, chỉ có ánh trăng ả ả theo cửa sổ chiếu vào.

“Em vì sao lại rời khỏi anh?” Hần hỏi, thanh âm khàn khàn, lay động.

Lương Nhược Du biết hần nói chuyện năm đó, cô hút hút cái mũi nói: “Em từng nghĩ đến chia tay là lựa chọn tốt nhất.”

“Còn hiện tại?” Hần âm lãnh.

Cô ngẩng đầu nhìn vào hần, hần và Tiểu Vũ có ánh mắt thật giống nhau, vừa nghĩ tới tiểu vũ tương lai sẽ trở thành một soái ca như ba ba của hần khiến nhiều nữ nhân vì hần mà chảy nước miếng, cô cảm thấy rất đặc ý.

“Anh làm cho tôi thật muốn vỗ tay.” Cô cố ý tránh nặng tìm nhẹ.

“Sáu năm qua, không nhớ anh sao?”

Cô rút cuộc không nhịn được , nước mắt chậm rãi chảy xuống.“Học trưởng, quan hệ của chúng ta cũng chỉ có thể như vậy, anh cũng đã có người mới rồi, còn tôi chỉ là quá khứ thôi .”

Học trưởng, xưng hô thật ngọt ngào, khi bọn hắn bắt đầu nói chuyện yêu đương , cô đã gọi hắn học trưởng, nhưng lại kéo thật dài âm cuối, đó là lời tâm tình, chỉ có tình nhân mới hiểu thế nào là ngọt ngào.

“Nếu anh chưa từng nghĩ rằng đó không phải quá khứ? Nếu anh vẫn cứ muốn vẫn hồi thì sao?”

Vẫn hồi? Cô nghĩ đến biểu tình bi thương của Hạ Lâm, Lương Nhược Du nhẹ nhàng đẩy hắn ra.“Tôi đi xem tiểu vũ.”

Cô rời khỏi ngực hắn, ra khỏi phòng.

Lúc cô rời đi, làm cho hắn cảm giác ánh trăng không hề sáng ngời, Kỳ Mại Khải nhìn hai tay của mình, trống trơn, tựa như tâm trạng của hắn ——

Thật sự chỉ là bởi vì đứa nhỏ mà nghĩ muốn vẫn hồi đoạn hôn nhân này ?

Thật sự chỉ là bởi vì đứa nhỏ hắn mới dùng dằng với cô mãi?

Cô tươi cười ngọt ngào, bộ dạng cô tức giận, nước mắt của cô, nếu thực không cần, căn bản không có nước mắt...

Thật sự chỉ là bởi vì đứa nhỏ sao?

Kỳ Mại Khải kéo nhẹ miệng, buộc chặt nắm tay, về sau hắn phải bảo vệ cái nắm tay của hắn và cô .

Thứ bảy này, vườn trẻ của Tiểu Vũ hợp phụ huynh, mục đích chủ yếu là muốn thông báo việc học trọng điểm thế nào, lịch âm đã nhanh đến , các bạn học ở trường nhỏ cùng viết câu đối xuân, toàn bộ mèo thần tài đều được sắp xếp tại đình viện.

Nói thực ra, Lương Nhược Du đối diện năm hai chữ này là ngũ vị tạp trần, sáu năm qua, dù có thích ở cùng cô thế nào, gù có thích Hoa Liên thế nào, nhưng bà cũng sẽ đưa Tiểu Vũ quay về Đài Bắc để cả nhà đoàn viên, cho nên mỗi năm mới đến, cô luôn ở lại hoa liên xem tv, đồ tết cũng ăn rất đơn giản.

Dần dần cô rất ghét năm mới, hàng năm rong lúc này cô sẽ đi du lịch nước ngoài, không muốn ở lại Đài Loan nghĩ đông nghĩ Tây, thấy cảnh thương tình.

Nhưng năm nay , đây là lần đầu tiên cả nhà họ đoàn viên, cho nên bà bà vô cùng cao hứng, đã sớm chọn mua một đồng hàng tết, trước cửa còn treo hai quả pháo rất to, hưng phấn loại tình cảm không lời nào có thể tả nổi!

Lương Nhược Du nhìn con mèo thần tài, khóe miệng bất giác gợi lên một nụ cười hoàn mỹ.

Kỳ Mại Khải đứng một bên thấy được, bốn cọt trêu tức nói: “Nếu thần tài có thể làm cho cô vui vẻ như vậy, tôi mua cho cô một cái để ở nhà tốt lắm.”

Lương Nhược Du hoàn hồn, cô xoay người, hai gò má ửng hồng.“Cái gì vậy, anh không thấy thần tài rất đáng yêu sao?”

Kỳ Mại Khải dừng trước mắt vợ trước, cô mặc áo mà ngày đó cả nhà ba người họ cùng chọn mua, cổ áo gọn gàng, ôn nhu với màu lam đơn giản, còn đeo thêm dây lung màu đen, trông cô thế này thật là đáng yêu, Kỳ Mại Khải trong mắt có nồng đậm ý tán thưởng.

Mặt của cô lại hồng, tầm mắt của hắn, gần đây đều là như thế, hắn thường thường không nói một câu chỉ nhìn cô, mà cô vội vã tránh né ánh mắt của hắn.

“Anh không trở về công ty sao?” Cô liền cho hắn một cái án tử, hắn có nội hôm nay có về công ty hợp với đối tác .

Kỳ Mại Khải nhìn đồng hồ.“Thời gian vẫn còn sớm , tôi đưa cô về nhà trước đã?”

Lương Nhược Du lắc đầu.“Khó có được một ngày ba ba của con trai không nhìn mình chăm chăm, tôi muốn hảo hảo đi ra ngoài hít thở không khí!” Cô đáng yêu nháy mắt.

Hắn trừng mắt, làm bộ dạng như ông xã đang ghen: “Cô không phải là lợi dụng thời cơ tôi bận tối mày tối mắt, trộm đi quay về hoa liên cùng ‘sơn ca’ nói chuyện yêu đương đi?!”

Cô trừng mắt liếc hắn một cái: “Sơn Ca không phải là bị anh chọc giận sao, anh còn dám nói...”

“Cô để ý sao?”

Sơn ca nói bằng giác quan thứ sáu của hắn, hắn cho rằng chồng trước của cô đang có kế hoạch gì đó, hắn cho rằng Kỳ Mai Khải muốn theo đuổi cô, nghĩ muốn vẫn hồi đoạn hôn nhân này.

Cô đương nhiên biết cái ys nghĩ trong đầu chồng trước, nhưng thì tính sao? Tình huống trước mắt giằng co, cô chỉ có thể để cái cảm giác ám muội này cứ vậy mà lan tràn...

Cho nên Sơn ca tức giận mà quay về Hoa Liên, hắn cho rằng cô ngấm ngầm muốn chồng trước theo đuổi, cho là mình trận này đã chưa vào đã thua khiến mọi chuyện rối tinh rối mù.

“Cô để ý hắn sao?” Kỳ Mai Khải lặp lại nói.

Cô không nghĩ muốn trả lời vấn đề của hắn, bởi vì không cần thiết, cho dù hắn thật sự theo đuổi cô, nhưng còn hạ lâm a, cô cùng chồng trước đã không có tương lai rồi.

Lương Nhược Du ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt của hắn sâu không lường được, cảm giác sẽ đem cả người cô hút vào đi...

”Anh nên tới công ty đi, tôi giữa trưa phải cùng tỷ tỷ ăn cơm, sau khi kết thúc sẽ tự mình về nhà

“Có hay không muốn tôi đón cô ở nhà tỷ tỷ? Hay là cô cùng tỷ tỷ hẹn ở nhà ăn đi, tôi sẽ đi nhà ăn đón cô?” Từ phát động thể công sau, Kỳ Mai Khải liền vô cùng tích cực, hắn muốn vẫn hội lại cuộc hôn nhân của họ.

Lương Nhược Du gật gật đầu: “Uh, tôi sẽ gọi lại cho anh.”

“Kia... Hay là tôi đưa cô đi?” Cô chấp nhận như vậy khiến hắn vui vẻ.

“Không được, ta muốn cùng lão sư tâm sự, đợi lát nữa tôi sẽ dùng taxi tới nhà tỷ tỷ.”

Chính là không nghĩ tới, Kỳ Mai Khải rời xe đi chưa bao lâu, lão sư liền vọt ra: “Mẹ Tiểu Vũ, đây có phải là hồ sơ của b aba Tiểu Vũ sao?”

Cái gì? Ngay cả hồ sơ như thế này cũng quên? Bên trong nhất định đều là văn kiện quan trọng đi, nhìn hắn hôm nay cứ loay hoay tìm văn kiện có phải là mang sai hay không...

Lương Nhược Du vội vàng cùng lão sư cáo từ, ngồi trên tắc xi, quyết định đem tài liệu đến công ti của hắn.

Công ti của hắn ở vùng phía nam nơi đô thị hóa có rất nhiều nhà cao tầng, nàng cùng cảnh vệ thông báo sau, đi vào lầu chín, công ti vẫn còn đang đóng chặt, cô bấm chuông cửa, đến quầy môn chính thấy Kỳ Mai Khải đang cùng một nam tử trẻ, bộ dạng giỏi giang, chắc cũng là luật sư.

“Tiểu thư tìm vị nào?” Hắn nhìn tiểu thư xinh đẹp trước mắt, ánh mắt đều sáng.

“Tôi tìm Kỳ luật sư —— ”

“Nhược Du?”

Kỳ Mai Khải đang muốn quay về nhà trẻ lấy văn kiện, liền nhìn đến Nhược Du đang ở trước cửa công ti.

“Anh quên đồ.” Cô nâng cao văn kiện trong tay.

Hắn đi lên phía trước, tiếp nhận văn kiện, khuôn mặt tràn ngập vui sướng, không phải cao hứng vì cô đem văn kiện trọng yếu tới, mà là bởi vì tới người tới là cô: “Cảm ơn.”

Một bên tất cả các luật sư rất ngạc nhiên, khó được nhìn đến phía đối tác cười, hắn đẩy mình nghi vấn.

“Mai Khải, vị mỹ nhân này là ai a?”

Cuộc sống của Mai Khải rất thần bí, mọi người chỉ biết hắn đã từng kết hôn, cũng biết hắn rất gần gũi với trợ lý, nhưng sự thật lại không phải vậy!

Kỳ Mai Khải bắt đầu dể dặt đầu, Nhược Du giống đóa hoa, mặc cho ai đều đã nghe thấy hương mà đến. “Cô ấy là mẹ của Tiểu Vũ.”

Luật sư oa oa reo lên: “Cô ấy là vợ trước của cậu? !”

Kỳ Mai Khải nhả lại mi, không thích nghe đến chữ “trước” này. “Nên đi họp rồi, tôi chút nữa sẽ qua đó.”

“Mai Khải, vợ trước của anh rất được đấy! Bây giờ bọn ta biết vì sao lại giấu người ở Hoa Liên rồi, các người thật sự ly hôn sao? Nếu mà vợ trước của anh thật sự chưa có người theo đuổi? Ta đây sẽ báo danh đầu tiên, tiểu đệ họ Trình, chữ Trình trong Công Trình, vợ trước tiểu thư họ gì? Có thể cho ta số điện thoại không?” Vị này hình như không hiểu là đuổi khách.

Kỳ Mai Khải liền tức giận, hẳn không thích những nam nhân khác nhìn cô!

Hắn đem kháng nghị của Trình luật sư coi như gió bên tai, tự mình nắm tay Nhược Du bước đến cửa.

“Hóa ra làm luật sư không nghiêm túc như tôi tưởng.” Lương Nhược Du cảm thấy rất thú vị.

“Bọn tôi là luật sư chuyên nghiệp, là người chuyên nghiệp, nguyên bản sẽ không nên vui đùa chơi đùa, bắt quá cũng có kẻ điên làm luật sư, cô không cần để ý đến hắn.” Kỳ Mai Khải cũng không thích Nhược Du khen ngợi hắn.

Cô ngửa đầu nhìn hắn. “Ai, làm chi tức giận như vậy?”

Cô ngửa đầu, khóe miệng cười, con ngươi trong mắt giống như đang nói chuyện, làm cho hắn nhìn đến mê mẩn, xúc động cúi xuống, ở phần trên môi nhẹ nhàng ấn tiếp theo hôn ——

Hắn vẫn còn ở trên môi cô nói: “Còn không đều bởi vì em.”

Ông trời...

Lương Nhược Du như cả người đang đóng băng, cả người ngây ngốc, hẳn hôn cô? Tuy rằng chính là nhẹ nhàng đụng chạm, nhưng hẳn hôn cô?

Đột nhiên, nhạc chuông vang lên, cô mở di động, mở màn nói: “Xin chào, tôi là Lương Nhược Du...”

Là từ chỗ người trồng hoa gọi đến, nói địa chủ không quan tâm tới đời sống bọn họ, ở hoa điền còn không có thu phía trước, cảm hợp đồng nói muốn thu hồi ruộng, nông dân chuyên trồng hoa không biết nên làm cái gì bây giờ, chỉ có thể gọi cho cô, xem cô có thể hay không giúp đỡ.

Nông dân trồng hoa nói vừa nhanh vừa vội, giọng lớn đến nỗi Kỳ Mai Khải cũng nghe thấy.

“Được, tôi hôm nay sẽ đi gặp mọi người, mọi người trước không cần cấp, mọi người gặp nhau rồi cùng nghĩ biện pháp.”

Bọn họ đều là trường kỳ phối hợp đích nông dân chuyên trồng hoa, họ đều có tình cảm sâu đậm với nhau, “Phòng làm việc làm vườn” ngay từ lúc đầu đã cùng nhân dân trồng hoa bọn họ hợp tác duy trì, bằng sự giúp đỡ từ họ mà cô mới có được tới ngày hôm nay.

Lương Nhược Du chấm dứt trò chuyện, liền lo lắng nhìn hắn. “Tôi hôm nay phải đi Chương Hóa một chuyến, đi xem có thể giúp đỡ cái gì không.”

“Em có thể giúp đỡ sao.” Kỳ Mai Khải cười, lại gần cô. “Có lẽ em sẽ cần anh giúp.”

“A?” Lương Nhược Du không hiểu ra sao.

“Anh là luật sư, em đương nhiên trước tiên phải tìm giúp mấy nông dân kia một người luật sư rồi.”

Sau giây lo lắng, giây tiếp theo liền hiểu ra, đúng vậy, có luật sư ở cô còn lo lắng cái gì? Có Mai Khải xuất mã, cô còn sợ gì nữa?

Cô cười vui vẻ, đối với chồng trước có tràn đầy tin tưởng.

8. Chương 8

Ngồi chờ Mạì Khải họp xong, cô liền gọi điện cho tỷ tỷ báo tin buổi liên hoan dời ngày, hơn nữa phải gọi cho bà bà, nhờ bà bà chăm sóc cho Tiểu Vũ, cô cùng Mạì Khải đi Chương Hóa giải quyết chuyện của nông dân, buổi tối sẽ trở về.

Bà bà vừa nghe, vui vẻ vô cùng, liền bảo hai người đi thêm vài ngày không cần phải quay về, bà sẽ chăm sóc cho Tiểu Vũ, liền bảo Giang a đi mang quần áo của hai người tới công ty của Mạì Khải...

Bà bà đang nghĩ gì vậy? Bọn họ đâu có ngủ lại!

Lương Nhược Du thật muốn té xỉu, mà Kỳ Mạì Khải đứng một bên thì cười không dứt, không nói một câu.

Bọn họ lấy tốc độ nhanh nhất xuất phát đến chương hóa, dọc theo đường đi Kỳ Mạì Khải có điện thoại không ngừng, hần vẫn còn đang giải quyết vụ án, khiến cho cô có chút đứng ngồi không yên ——

“Hay chúng ta hôm khác lại đến?” Khi hần đang cất điện thoại, cô liền hỏi.

“Không cần, ngày mai vừa vặn là cuối tuần, chúng ta xử lí chuyện của bạn em trước.”

“VẬY anh sẽ mệt chết đó, đến cả ngày cuối tuần cũng phải đến tòa án?”

“Có em bên cạnh anh một chút cũng không mệt.” Kỳ Mạì Khải nháy mắt bốn cọt

Cô là mẹ Tiểu Vũ, nhưng cũng đã là một thực nữ, một câu tùy tiện trong lời nói của nam nhân đâu có dễ gì đánh động cô như vậy? Cô thưởng cho hần một cái ánh mắt cảnh cáo, rồi quay đầu không để ý tới hần, nhưng khoe miệng lại khiến cô lộ tẩy tất cả...

Ở Tam hợp viện này Trương tiên sinh vừa là nông dân trồng hoa vừa là cổ đông, năm nay đã gần sáu mươi, tóc đã hoa râm, còn là một người thành thật, địa chủ lại quá cường thế khiến ông không biết phải làm thế nào cho phải, vừa nghe Lương tiểu thư dẫn bạn bè là luật sư đến, ông liền vui vẻ kêu to, tổ tiên phù hộ, mẹ tổ nường nường đưa phúc tinh đến nhà hần !

“Lương tiểu thư, cảm ơn cô rồi! Cô thật là đã giúp chúng tôi một việc lớn!”

Trương tiên sinh cùng người nhà nhiệt tình khoản đãi bọn họ, đồng thời cũng nói cho Kỳ luật sư chuyện phát sinh, hóa ra là địa chủ muốn trở mặt lấy lại mảnh đất, hoàn toàn không bận tâm tới hoa sắp thu hoạch, cũng không hề nghĩ đến sự khó khăn của nhân dân trồng hoa khi mà hoa có cũng đã sắp thu hoạch được .

Kỳ Mạì Khải sau khi nghe xong liền đề nghị, đưa ra giải pháp.

Lương Nhược Du ngồi nghe một bên, hần phân tích có trật tự, giải thích sự việc một cách đơn giản dễ hiểu cho Trương tiên sinh, hần thật sự chuyên nghiệp, tự tin của hần, mọi thứ của hần đều cho Lương Nhược Du cảm thấy kiêu ngạo.

Giấc mơ của hần là có thể làm một luật sư lợi hại, hần cố gắng dụng tâm trong công việc của hần, thực lực của hần khiến cho đối thủ phải e ngại, càng làm cho những người mà hần giúp đỡ an tâm.

“Kỳ luật sư là bạn trai của Lương tiểu thư sao?” Trương thái thái đem Nhược Du kéo đến một bên, vặn hỏi.

Đây quả thực là một vấn đề xấu hổ, bọn họ cũng đều biết cô đã ly hôn, nhưng mấy lão nhân gia suy nghĩ cổ hủ, nếu biết hai người đã ly hôn mà còn qua lại thân thiết như vậy thực khiến họ không đáng tin, cũng sẽ đưa ra một trăm vấn đề, ần, cô tốt nhất là lảng tránh vấn đề này.“Ách, chính là bạn bè...”

Trương thái thái nghiêng đầu, vẻ mặt khó hiểu.“Không đúng a, tôi là người già cả rồi nhưng nhìn thoáng qua cũng biết hai người đối xử với nhau thân thiết như vậy, làm sao có thể chỉ là bạn bè? Lương tiểu thư, không cần ngượng ngùng rồi, hần là người bạn trai của cô đúng không?”

Trương thái thái nghĩ đến Lương Nhược Du đã tìm được mùa xuân mới cho mình.

“Không phải rồi, thật sự chỉ là bạn bè thôi...” Lương Nhược Du cười đến thực xấu hổ.

Trương thái thái vẻ mặt tiếc hận nói: “Ác, kia rất đáng tiếc, vị Kỳ luật sư này cũng thật tốt, bộ dạng vừa mắt, ý nghĩ lại rất rõ ràng, còn là một luật sư! Cơ hội thật sự khó được, Lương tiểu thư cô phải nắm thật chắc vào!”

“Ách, thật sự chỉ là bạn bè thôi...” Lương Nhược Du một thân mồ hôi lạnh.

Ở đây có quy tắc chỉ có con trai mới thảo luận việc vườn tược, cho nên nữ nhân nhà Trương gia mới có cơ hội tìm nàng hỏi về quan hệ giữa cô và Kỳ luật sư, các bà rất nhiệt tình, cảm thấy cô thật phúc khí tìm được một nam nhân mà các cô gái ở đây dù đốt đèn lồng cũng chưa chắc đã tìm được, đây là mẹ tổ ban ân, cô phải biết quý trọng.

“Nếu cô không cần, tôi sẽ giới thiệu chắt nữ của tôi cho Kỳ luật sư quen biết!”

Giới thiệu? Ách... Cô có thể nói cái gì?

“Ách, tôi không ý kiến...”

Nhưng mà bà bà thật quá lợi hại đi, cư nhiên biết rằng họ sẽ ngủ lại Chương Hóa?

Đúng vậy, bởi vì địa chủ đang ở Hongkong ngày mai mới quay về nước, vì giúp Trương tiên sinh cùng địa chủ hiệp thương, Kỳ Mai Khải phải ở lại đây, Trương tiên sinh liền để họ ngủ ở đây, nhưng vấn đề đến đây, bọn họ rốt cuộc là quan hệ như thế nào? Là muốn một gian khách phòng? Hay là hai?

“Bằng hữu quan hệ.”

“Vợ chồng quan hệ.”

Hai người đồng thanh bất đồng điều, Lương Nhược Du mắt hạnh trừng trừng, đỏ mặt trừng hấn. “Kỳ Mai Khải, ai là vợ chồng với anh...”

Kỳ Mai Khải từ trước đến nay tự tin, mặc kệ là sự nghiệp của hấn hay cảm tình, cùng Nhược Du là vợ chồng tuy trước kia có chuyện, nhưng ai nói không thể nặng đến một lần? Nếu dựa theo kế hoạch của anh, chúng ta sẽ tái kết hôn.”

Trương tiên sinh cùng người nhà vừa nghe, lập tức hiểu được kỳ luật sư chính là chồng trước của Nhược Du! Chuyện này thật giống trong phim truyền hình khiến họ ai cũng muốn vỗ tay khen ngợi, thậm chí khuyên Lương Nhược Du đừng nữa do dự, duyên phận đến đây rồi thì trốn cũng trốn không xong, còn phải giúp họ đi cầu với mẹ tổ nương nương cầu phúc cho họ tái hôn có thể hạnh phúc khoái hoạt.

Ý nghĩ của hấn làm cho cô áy náy tim đập, cô nghĩ đến những ngày vừa qua, cái loại này tim liền tim thật giống như những ngày mới kết hôn tràn ngập hy vọng...

Khi đó thật sự thật hạnh phúc, cho dù có bà bà không cố ý làm khó dễ, nhưng kết hôn xong ngày nào cũng cảm thấy vui vẻ.

Cả nhà Trương tiên sinh ai cũng nhiệt tình, Trương thái thái lại càng cho rằng họ thật sự có quan hệ vợ chồng, dù cho Lương Nhược Du giải thích thế nào cũng vô dụng, bọn họ chuẩn bị một gian khách phòng, cả nệm cũng thay bộ mới, phấn hồng, gối còn thêm cả một đôi uyên ương cùng với hai chữ song hỷ...

Lương Nhược Du liền phát ngốc, cái này, chỉ có tân hôn mới dùng thôi, nhưng cô cùng Kỳ Mai Khải không phải...

“Đây là đồ mới mua, vốn dùng cho con tôi, nhưng hai người dùng trước cũng không sao đâu!”

“Trương thái thái, dùng loại bình thường là được rồi ...”

“Ai nha, không sao, như vậy mới nhiều không khí vui mừng a, để may mắn, để may mắn thôi!”

Có thể cự tuyệt sao? Lương Nhược Du sợ hãi, lại ngượng ngùng cự tuyệt người khác thật là không tốt...

Cho nên, hai cái cứ như vậy bị “Đưa vào động phòng” .

Trời ạ, có ai lại đi ngủ cùng chồng trước không, nhưng lại bảo trì trấn định?

Lương Nhược Du ở phòng tắm đợi đã lâu, cuối cùng mới cố lấy dũng khí đi ra, chòng trườc ngồi ở giữa giường, dựa tú đầu giường nhìn tài liệu trong tay, hần mặc nội y, bắp tay lộ ra lực lưỡng, thật là muốn nữ nhân vì hần mà chảy nước miếng... Hô, ít nhất không có lỏa nửa người trên, cô cứ như vậy an ủi mình.

“Muốn ngủ?” Hần hỏi.

“Uh, có chút mệt mỏi.” Cô rón ra rón rén, thật cẩn thận nằm lên giường, đưa lưng về phía hần nằm xuống, lúc này ngủ là an toàn nhất...

Kỳ Mại Khẩ bỏ tư liệu xuống, mỉm cười nhìn mái tóc nhược Du bung ra trên gối.“Không tâm sự?”

Cô lắc đầu, có cái gì vui đâu...

“Không được, tôi mệt mỏi quá.”

“Vậy ngủ đi.”

Kỳ Mại Khẩ cười cười, đem văn kiện cất kỹ, xuống giường tắt đèn, chỉ để lại ngọn đèn ngủ.

Sau đó hần trở lại trên giường, thuận tay chụp tới, đem ôm Nhược Du vào lòng.

Cô đưa lưng về phía hần, toàn thân cứng ngắc như tượng, sừng sốt vài giây sau bắt đầu giãy dụa.“Buông...”

“Không.”

“Anh muốn làm cái gì?”

Lương Nhược Du giãy dụa thực không có lực, giọng điệu cũng không đủ kiên định, kỳ thật cô có thể một cước đem hần đạp xuống giường, nhưng như thế nào cũng làm không được...

“Chúng ta tâm sự.”

Hần thực kinh ngạc không ngờ lại không chế được mình

Ngày hôm sau địa chủ từ Hongkong đã trở lại, hần mang theo luật sư, tràn đầy tự tin mà chuẩn bị đến giải ước, không nghĩ tới đối phương luật sư vừa nhìn thấy luật sư thay mặt cho Trương tiên sinh, mặt liền tái đi

Kỳ Mại Khẩ? !

Địa chủ và luật sư đương nhiên đều biết rõ về Kỳ luật sư nổi tiếng giới tư pháp, hiệp thương còn chưa có bắt đầu, quan tòa đã không có dung khí đầu võ, địa chủ và luật sư đã nhanh muốn giải hòa, nếu không địa chủ sẽ bị tổn thất càng nhiều.

Cuối cùng song phương đạt hiệp nghị, địa chủ không cam lòng mà đồng ý , nguyên bản nghĩ rằng thừa dịp giá đất đang tang cao mà muốn bán quách mảnh đất này cho xưởng xí nghiệp nào đó, sao biết nửa đường lại nhảy ra một tên Trình Giảo Kim, là Kỳ Mại Khẩ!

Cáo biệt Trương gia nhiệt tình, hai người khởi hành quay về Đài Bắc, buổi chiều Chủ Nhật người lên Đài Bắc rất đông , BMW đi trên đường cao tốc cũng có chút chậm chạp, tốc độ xe thông thả.

“Cám ơn anh đã giúp đỡ .”

“Em có thể hôn anh để báo đáp.” Kỳ Mại Khẩ chỉ chỉ vào má mình.

Lương Nhược Du thưởng cho hần một cái lườm, tối hôm qua hôn đôi vẫn chưa có tiêu, trong lòng vẫn có thật nhiều nghi vấn.

Đột nhiên di động vang lên, tai nghe hần đã lỡ cho vào hành lý , mà hiện tại bởi vì ở lái xe,an toàn.., hần đưa điện thoại di động mở to.

“Hello, Mikan~~ ”

Âm thanh ngọt ngào của Hạ Lâm từ điện thoại truyền ra.

“Hắc, em nghe Trình luật sư nói anh bỗng nhiên đi Thanh Hóa ? Như thế nào đột nhiên tới Chương Hóa vậy?” Cô là trợ lý của hần, đương nhiên biết rõ lịch trình công tác của hần.

Kỳ Mai Khải nhìn sang Nhược Du bên cạnh, cô cả người hướng bên cửa xe, cũng không nhìn hấn cái nào, biểu tình nghiêm túc.

“Hạ lâm, tôi đang lái xe, chờ tôi trở về bàn lại.”

Hạ lâm cũng không biết bên cạnh hấn còn có người khác, Trình luật sư chỉ nói Chương Hóa có vụ án gì đó, về phần án đó là án gì, có người đi cùng hay không, Trình luật sư đều chưa nói.

“Em mới không cần đâu, chỉ cần tới Đài Bắc anh sẽ quên em mất, trong lòng sẽ chẳng có em đâu.”

Hạ Lâm nói giọng điệu oán hận nghe thật quen thuộc ——

“Anh chẳng quan tâm tới gia đình, trong lòng chỉ nghĩ đến cái giấy phép luật sư kia!”

Ngữ khí kia, nén giận như mình sáu năm trước, Lương Nhược Du rùng mình một cái, hai tay ôm lấy chính mình.

Phản ứng của Nhược Du khiến Kỳ Mai Khải nhẩn mi. “Chờ tôi trở về nói sau, tôi đang lái xe, Hạ Lâm.”

“Mikan, anh conf thichs em khoong? Anh có thể thích Tiểu Vũ, có thể bởi vì quan hệ giữa Tiểu Vũ và người vợ trước mà quan tâm cô ta , nhưng anh không thể để ý đến cô ấy! Em phát hiện anh còn để ý vợ cũ , Mikan, van cầu anh, đừng cho kẻ thứ ba đó phá hoại tình cảm của chúng ta...” Hạ Lâm cũng muốn hỏi cho rõ ràng.

Kẻ thứ ba? !

Thật là muốn cho cô một cái án tử!

Từ người vợ trước danh chính ngôn thuận bị đẩy sang làm kẻ thứ ba? !

Đúng vậy, cô nhưng lại quên, Hạ Lâm là bạn gái của Kỳ Mai Khải, cô đương nhiên trở thành kẻ thứ ba.

Lương Nhược Du lau đi nước mắt yếu đuối, loại tình huống này do bên nào rơi nước mắt, còn cô thì không thể chịu nổi, nếu có thể đổi ý, một giây hấn ôm cô vào hôm qua, cô nên đem hấn đạp xuống giường.

Kỳ Mai Khải nhìn tới nước mắt của Nhược Du, tâm hấn quýnh lên, nghĩ muốn ẩn tất, nhưng Lương Nhược Du lại ra tay ngăn cản.

Cô muốn nghe Hạ Lâm muốn nói gì nữa, như vậy mới có thể hết hy vọng, mới có thể nhận rõ sự thật!

“Nhược Du ——” Kỳ Mai Khải cầm tay vợ.

Hạ Lâm ở đầu máy bên kia nghe bạn trại gọi tên, cô không thể tin được trùng lớn mắt.

“Mikan, vợ trước của anh sao lại ở trong xe? ! Vì cái gì lại như vậy? !”

Khi Hạ Lâm đang cao giọng kháng nghị, đồng thời hai người họ đang tranh đoạt di động, phía sau đột nhiên có xe vượt qua, mắt liền thấy sắp bị đụng ——

“A!” Lương Nhược Du ôm đầu thét chói tai.

Ngàn cân treo sợi tóc, Kỳ Mai Khải mau chóng khởi động tay lái, xe tránh đi trực tiếp va chạm, liền bị tạt vào lề đường có vòng bảo hộ, hấn một tay nắm chặt tay lái, một tay ôm cô, bảo vệ cô khỏi lực lớn của xe, rốt cục, xe cũng tạt vào vòng bảo hộ rồi ngừng lại.

“Nhược Du, em không sao chứ? !” Kỳ Mai Khải vội vàng hỏi.

Lương Nhược Du sắc mặt trắng bệch, suýt chết khiến cô toàn thân run rẩy.

“Đừng sợ, không có việc gì , đừng sợ...” Kỳ Mai Khải cởi bỏ dây an toàn của hấn, đem cô ôm vào trong lòng.

Lương Nhược Du giơ tay ôm cổ hấn. “Đáng sợ quá ...”

“Không sợ, không có việc gì .”

“Trời ạ, Mai Khải, thật sự thật là đáng sợ!” Cô khóc đến thê thảm.

Đầu xe BMW bị bóp méo, thoát nhìn vô cùng thê thảm...

“Không có việc gì .”

Bọn họ nói rất đúng, bọn họ dựa vào cảm giác của đối phương, toàn bộ đều được Hạ Lâm nghe được.

Hạ Lâm nắm chặt nắm tay, chấm dứt trò chuyện.

XE cảnh sát lập tức liền xuất hiện ở hiện trường, BMW bị kéo đi sửa chữa ,còn bọn họ được đưa đến bệnh viện kiểm tra, cô được Mai Khải bảo vệ nên chỉ bị trầy da, ngược lại là kỳ Mai Khải bị nặng hơn, bác sĩ liền đưa hân đi chụp X quang.

Trong bệnh viện người đến người đi, bọn họ nói rất ít, cô gắt gao nắm chặt lấy hai tay, khi sinh mệnh tưởng như sắp mất đi, cô nghĩ tới điều gì?

Cãi nhau vào sáu năm trước?

Lý do chia tay?

Cảm giác khi ở bên hân?

Toàn bộ đều không phải, nàng nghĩ đến chính là, nếu sẽ không còn được gặp lại hân, cô phải làm sao bây giờ?

Cô nhẹ nhàng dựa vào cánh tay của hân, cảm giác bây giờ dù có bao nhiêu lời cũng không nói hết ra được

—
Còn sống, thật tốt.

Vì không muốn kinh động người nhà, bọn họ quyết định không nói cho bà bà chuyện này.

Khi Mai Khải đang đi chụp X quang, lại có người đến khiến cô giật mình —— hạ lâm.

Cô làm sao biết được mình và Mai Khải ở bệnh viện?

Hạ Lâm dường như nhìn thấu nghi vấn của cô, lạnh lùng nói: “Mikan đâm xe là chuyện lớn, cảnh sát đương nhiên phải thông báo, hiện tại toàn bộ luật sư chắc đều biết tin tức , muốn tôi tìm được các người cũng không phải điều khó.”

Cô ta ngồi xuống bên cạnh Nhược Du.

“Mikan không có việc gì đi?”

“Sauk hi chiếu X quang , bác sĩ mới chẩn đoán được.”

Hạ lâm hừ lạnh một tiếng.“Tôi là hiện tại, cô chỉ là quá khứ , tôi là bạn gái hiện giờ của anh ấy lại phải đi hỏi tình hình của bạn trai, cô có cảm thấy thực châm chọc không?”

Lương Nhược Du không nói câu nói, cô mím môi, không có phản ứng.

“Cô đừng có làm quyết tâm của Mikan bị lay động nữa, mặc kệ tương lai tôi và anh ấy có thể nào, ít nhất trước khi cô xuất hiện, tôi cùng anh ấy cũng vô cùng vui vẻ.”

Cô không nói lời nào.

Hạ lâm nói tiếp: “Sao cô không nói?”

Cô vẫn trầm mặc.

Hạ lâm thở dài, nhẹ nhàng mà nói: “Cầu người đưa anh ấy trả lại cho tôi.”

Còn?

Lương Nhược Du nắm chặt nắm tay, nhìn xuống hốc mắt đầy lệ, cô đứng dậy, không nói một câu, cũng không quay đầu lại rời đi bệnh viện.

Hạ Lâm lau bỏ nước mắt, tình yêu khiến cô bị thương, đồng thời cũng khiến vợ trước của hân bị thương, nếu Mikan biết vợ trước của hân không cần hân, cô sẽ không cần phải đau khổ như vậy...

Kỳ Mai Khải chụp X quang xong , tới khu chờ, hân nhìn đến Hạ Lâm, lại không thấy vợ trước của hân.

“Nhược Du đâu?”

Hạ Lâm nhếch miệng. “Người đang đứng trước mặt anh là em, anh không thấy sao? Trước mặt em anh lại hỏi vợ trước, lẽ nào không sợ em sẽ đau lòng sao?”

Kỳ Mai Khải đẩy tay mà Hạ Lâm đang ôm lấy ra. “Hạ lâm, tôi —— ”

Hạ lâm lắc đầu, không muốn nghe hắn nói, ngày đó ở nhà hắn cô đã nghe thấy lời hắn cự tuyệt.

“Em không muốn nghe, dù sao mẹ Tiểu Vũ cũng đã quyết định rời đi, quan hệ của em và Tiểu Vũ nhất định sẽ tốt hơn.”

“Rời khỏi?” Kỳ Mai Khải sững sốt.

Hạ lâm hỏi: “Cô ta không nên rời đi sao? Các người đã ly hôn rồi!”

Kỳ Mai Khải không nói hai lời, trực tiếp đi đến chỗ y tá đang đứng. “Y tá, tôi có việc gấp trước hết rời đi, tôi sẽ xem báo cáo khám bệnh sau, giúp tôi tính tiền trước.”

Sau khi hoàn thành thủ tục, Kỳ Mai Khải không để ý tới Hạ Lâm mà tự mình rời khỏi bệnh viện.

Hạ lâm nhìn bóng lưng của hắn, nghĩ đến hai người ngày đó ở nhà Mikan nói chuyện ——

“Xin lỗi đã khiến em không thoải mái.”

“Anh có ý gì?”

“Tôi và mẹ Tiểu Vũ đang muốn quay lại.”

“Anh không cần em?”

“Hạ Lâm —— ”

“Em hỏi anh, nếu Lương Nhược Du chưa có trở về Đài Bắc, anh có yêu em không?”

Ngày đó, vấn đề của cô hắn không trả lời, mấy ngày này, cô luôn suy nghĩ, có lẽ từ trước tới nay cô không có ở trong tim hắn, từ đầu đến cuối đều là cô chủ động, chủ động hẹn ăn cơm, chủ động làm bữa tối lãng mạn, hắn chưa từng vì cô mà làm bất cứ chuyện gì, giữa hắn và cô thậm chí có tình yêu cuồng nhiệt...

Nếu hắn rời đi, cô và hắn có cái gì để nhớ lại?

Không có, cái gì cũng đều không có.

9. Chương 9

Đi khỏi bệnh viện, cô có thể đi đâu?

Về nhà sao? Nhớ à bà hỏi cô sao lại khóc, cô phải trả lời thế nào? Nhớ bà bà hỏi ba ba của Tiểu Vũ đâu? Cô lại phải trả lời như thế nào?

Không được, cô không thể về nhà... Bây giờ chắc cô chỉ có thể tới công trường mà thôi...

Đi làm việc cũng tốt, cô cần phải làm việc gì đó để dời đi lực chú ý ——

“cầu xin cô trả lại anh ấy cho tôi.”

“Em muốn biết trong lòng anh có hay không có ... em, suốt thời gian qua có hay không yêu em? Nếu như còn thiếu cảm giác yêu, em sẽ cố gắng để anh yêu em.”

Những lời nói của Hạ Lâm và Mai Khải từng lời hiện lên trong đầu cô, Lương Nhược Du tâm tính thiện lương, cô xoay người, nhìn cửa vào bệnh viện, nếu đã không có cảm giác với hắn, nếu không cảm động vì lời thề của hắn, nếu không như vậy, nếu chẳng nhiều dạng, cô tuyệt đối sẽ còn, tuyệt đối sẽ còn trốn hắn.

Người mà sau sáu năm đều không thấy mặt, người mà sau sáu năm nữa, vô số sáu năm nữa không cần thấy mặt, như vậy lòng của cô sẽ không rung động nữa, sẽ không vì hấn mà đau đớn nữa?

Cô ngồi trên tắc xi đi vào công trường, tuy nói là đúng ngày, nhưng bởi vì công trình có bảng giờ giấc, các sư phụ không dám lơ lửng, như trước ra sức công tác, hưởng hồ bọn họ đã làm việc nhiều năm, cho dù cô có việc xin phép, cũng đều có thể tự mình.

Chính là không nghĩ tới đến công trường, lại có Sơn ca ở đó, làm cho cô hoảng sợ.

Sơn ca cho rằng Kỳ Mại Khải vẫn còn ở trong lòng cô nên mới không tiếp tục theo đuổi, cô là người mà hấn để ý, biết được suy nghĩ của cô, đồng thời lựa chọn tôn trọng cô.

“Sơn ca? Sao anh lại ở Đài Bắc?”

“Anh muốn xem tiến độ công trình một chút, đúng rồi, chuyện lão Trương anh cũng có nghe nói.” Trương tiên sinh cũng có cung cấp cây cho hấn.

“Ác.”

Sau vài giây trầm mặc, Lâm Dân Sơn nhin không được hỏi: “Chuyện của các người xác định sao?”

“Xác định chuyện gì?”

Lâm Dân Sơn gãi gãi đầu. “Lão Trương nói em phải kết hôn.”

Cô sửng sốt, tâm như bị ai đó nhéo, cảm thấy được chính mình mau không thể hô hấp, cảm giác đau lòng thật là khó chịu, đúng vậy, cô tự nghĩ có lẽ sẽ lại kết hôn, nhưng hiện tại lại...

“Tôi không có kết hôn.”

“Làm sao vậy?” Lâm Dân Sơn thấy bị thương trong mắt bạn.

“Anh ấy có bạn gái.” Cô miễn cưỡng cười.

“Hạ tiểu thư, chuyện đó hấn vẫn chưa giải quyết sao?” Lâm Dân Sơn bị dọa!

Lương Nhược Du lắc đầu, hốc mắt ánh lệ hiện lên mong manh.

“Kia ý anh là anh còn có cơ hội rồi?” Lâm Dân Sơn không đánh lòng nhìn cô đau lòng, cố ý nói một câu vui đùa.

Cô nín khóc mỉm cười. “Sơn ca, anh thật là...”

Lâm Dân Sơn rộng mở hai tay. “Cười được là tốt rồi, nếu em cảm thấy vui vẻ rồi, hấn là nên cho anh một cái ôm cảm tạ! Tuy không thể yêu mja, nhưng mà làm huynh đệ cũng được chứ!”

Lương Nhược Du nghĩ tới những việc mà Sơn ca đã làm cho cô suốt mấy năm qua, nhin không được đỏ hốc mắt, việc làm của cô nếu không nhờ Sơn ca hỗ trợ đâu có thể được như ngày hôm nay, cô tuyệt đối không có được thành tích ngày hôm nay, hơn nữa hấn lúc nào cũng giúp cô được vui vẻ, là người bạn tốt nhất của cô!

Cô hào phóng ôm hấn, ôm thật chặt, dùng sức ôm hấn. “Sơn ca, cảm ơn người!”

Đi theo Lương Nhược Du, Kỳ Mại Khải lại thấy được một màn, hấn ở ngoài phòng cấp cứu đã thấy cô lên xe rồi đi, lập tuacs gọi xe khác theo đuôi, hấn muốn hỏi cô, Hạ Lâm nói: “Dù sao mẹ Tiểu Vũ cũng đã quyết định rời khỏi.” Là có ý gì? Lại không nghĩ tới tới đây lại thấy được cảnh...

“Tiên sinh, muốn xuống xe sao?” Tắc xi lái xe hỏi.

“Không cần, phiền mang tôi tới một chỗ khác —— ”

Kỳ Mại Khải nói giọng đau buồn, nói địa chỉ văn phòng hấn cho lái xe.

Hấn cần bình tĩnh nghĩ xem rốt cuộc trong đầu Nhược Du đã có suy nghĩ gì, mà văn phòng chính là nơi thích hợp để suy nghĩ việc này.

Châm chọc chính là, hắn tuy rằng bình tĩnh, tuy rằng thông minh, có thể đoán được, có thể nhìn thấu tâm tư mọi người, nhưng lại không đoán ra được suy nghĩ của người phụ nữ trong lòng mình.

Cô thương hắn sao?

Cô để ý hắn sao?

Thế sao cô lại có thể quyết liệt chấm dứt quan hệ giữa hai người họ? Thế tại sao cô dễ dàng để người đàn ông khác ôm ấp mình như vậy?

Lương Nhược Du tuy lúc nào cũng để cảm xúc bày ra mặt, nhưng đôi khi lại giống như con diều bất không được, nhiễu loạn sự bình tĩnh của hắn, làm cho hắn trở nên không thông minh, hay là do hắn đã yêu quá nhiều mà lại có thể thua trước mặt cô?

Kỳ Mai Khảm nắm chặt nắm tay, từ trước đến nay chưa từng chịu phải cảm giác này...

Lương Nhược Du về đến nhà cảm xúc đã bình ổn lại, lại không thấy Kỳ Mai Khảm.

“Mẹ còn nghĩ hai đứa cùng về?” Bà bà hỏi, bà còn chưa biết chuyện tai nạn xe.

Điềm xấu có vẻ như sắp tới, liền vọt tới điện thoại, hỏi nữ y tá chỉ dẫn của bệnh viện, lập tức gọi tới phòng cấp cứu ——

“Hắn có việc rồi đi trước?”

Sau khi trò chuyện cùng người của bệnh viện kết thúc nói chuyện, cô gọi Kỳ Mai Khảm của di động, nhưng di động tắt máy, cô gọi tới văn phòng của hắn, văn phòng không ai nghe điện.

Mại Khảm ở đâu? Hắn chạy tới đâu rồi?

Lương Nhược Du nóng nảy, sao một người đang tốt như vậy lại biến mất cơ chứ?

“Mẹ, mẹ có số điện thoại của Hạ Lâm không?”

Bà bà sửng sốt. “Số điện thoại của Hạ Lâm? Nhược Du à, sao con lại gọi tới bệnh viện?”

Lương Nhược Du không có tâm tư trấn an bà bà, sau khi tai nạn Kỳ Mai Khảm đã đi đâu? Hắn có được bình an không?

“Mẹ, con sẽ giải thích sau, mẹ có điện thoại của Hạ Lâm không?”

Bà Bà cố gắng nghĩ. “Mẹ có điện thoại của Trình luật sư, có lẽ Trình luật sư có điện thoại của Hạ Lâm, con chờ một chút, mẹ gọi đến hỏi —— ”

Sau khi bà bà hỏi xong, Lương Nhược Du liền gọi tới ——

“Có hỏi tôi Mại Khảm ở đâu?”

Bây giờ là như thế nào? Tại sao cô ấy tìm người yêu lại hỏi cô?

Hạ Lâm về nhà, cô mới vừa thất tình, cô thực uể oải, tâm tư bỏ ra nhiều như vậy, vì cái gì mà Mại Khảm lại không cảm thấy được?

Cho nên theo bản năng phản kích, cố ý nói dối. “Thật buồn cười, tại sao tôi phải nói cho cô biết Mại Khảm đi đâu? Mại Khảm là bạn trai của tôi, cô phải tự mình hiểu lấy, mong cô hãy đúng mực được không? Hắn ở bên cạnh tôi, chúng tôi đang ở trên tắc xi, Mikan muốn tới nhà tôi, cô muốn cùng nói chuyện với hắn sao?”

Lương Nhược Du ngăn người, lời nói vừa rồi như muốn đoạt đi hô hấp của cô. “Không cần —— ”

Cô mở miệng buông điện thoại, vô lực ngã ngồi ở một bên sofa ——

“Nếu thiếu mất cảm giác yêu, em liền cố gắng khiến cho anh yêu em.”

Gạt người...

Ông trời, cô vì cái gì phải tin tưởng hắn? Cô che mặt, nước mắt chui qua kẽ tay mà chảy ra những vệt dài, sáu năm, cô thực cho rằng hắn còn yêu cô sao? Đường nhiên không có, hắn là một nam nhân có sự nghiệp,

phải mấy trăm cái, mấy ngàn cái lương Nhược Du cũng không có vấn đề gì, huống chi nếu có cô, liền không có sự tồn tại của Hạ Lâm, Hạ Lâm mới là người quan trọng nhất, cô ta càng sẽ không nói cô là người thứ ba.

“Đừng khóc, đừng khóc, ai nha, rốt cuộc là có chuyện gì ? ! Nhược Du con đừng dọa mẹ ——” bà bà thấy con dâu chảy nước mắt, cả người liền sợ hãi.

Lương Nhược Du buông tay ra, lau quệt nước mắt. “Mẹ, Mai Khải cùng Hạ Lâm ở một chỗ, không có việc gì, mẹ không cần lo lắng.”

Cô đứng dậy trở lại trên lầu, nghe được giọng nói của Tiểu Vũ ——

“Mẹ, mẹ làm sao vậy? Sao mẹ lại khóc ? Đau bụng sao?” Tiểu vũ nhớ rõ hồi trước có lần mình bị viêm dạ dày, câu cũng đã khóc đến đau lòng.

Không có việc gì? Như vậy còn gọi không có việc gì? Bà không hiểu con bà đang nghĩ gì? Không phải đối với mẹ Tiểu Vũ tốt lắm sao? Tại sao lại chạy tới chỗ của Hạ Lâm? Bà bà vuốt hai má của cháu trai: “Mẹ không phải đau bụng, mẹ chỉ là tâm tình không tốt, Tiểu Vũ không cần tới làm phiền mẹ nha!”

Bà bà hành động nhanh chóng, bà bà phải gọi điện gọi con trai về, Mai Khải phải giải thích rõ ràng với cô, suy nghĩ chân chính của hần là gì!

Bà gọi vào di động của con, không đáp lại, gọi vào di động Hạ Lâm thì tắt máy, tắt máy ——

Bà bà trừng mắt nhìn vào màn hình điện thoại. Điện thoại trong nhà rút hư rồi sao? Làm sao có thể gọi thế nào cũng không được?”

Bà bà phiền lòng thở dài...

Lương Nhược Du tới lầu hai, cô đi đến cửa sổ sát đất, bầu trời tối đen, cả ngày hôm nay thật sự náo nhiệt, buổi sáng thì đấu tranh làm việc, buổi chiều thì bị đụng xe, buổi tối...

Cô hút hút cái mũi, buổi tối thì thương tâm.

Có lẽ như vậy mới đúng, hết thấy trở lại nguyên trạng, khi đó cô mới từ Hoa Liên quay lại Đài Bắc, hần có bạn gái, cô tâm tình cũng rộng rãi, đương nhiên, nếu không bởi vì mỗi lời ngon tiếng ngọt, hư tình giả ý của Kỳ Mai Khải, cô tuyệt đối có thể càng rộng rãi...

Nếu như không có chuyện này, tâm tình của cô sẽ rất tốt.

Chính là, hiện tại đâu?

Yêu rồi thì buông bỏ thế nào bây giờ?

Cô nên làm cái gì bây giờ? Nên làm như thế nào?

Cô còn dững khì để cùng hần ở chung sao?

Kỳ Mai Khải về nhà, một thân mùi rượu, cầm trên tay văn kiện, hần không để ý tới mẹ đang chờ mình ở cửa, trực tiếp đi lên lầu hai, hơi thở lạnh lẽo, làm cho bà bà càng thêm lo lắng, đành phải đi theo cùng lên lầu, tiểu vũ theo phòng đi ra, nhìn đến ba ba đi vào phòng ——

“Tiểu vũ như thế nào còn chưa ngủ?” Bà bà hỏi.

“Ba ba đã trở lại, hần nhất định có thể an ủi mẹ!”

Tiểu tử tong đứng trước cửa phòng cha mẹ, mở ra một chút cửa phòng nhìn lên, nghĩ muốn xem một chút.

Lúc Kỳ Mai Khải tiến vào phòng ngủ, đã gặp cô đứng cạnh cửa sổ ——

“Tôi còn nghĩ tối nay cô sẽ không trở về?” Hần lạnh lùng nói.

Lương Nhược Du không hiểu ý hần, nhưng lựa chọn trực tiếp đánh trả. “Tôi mới là người nên nói câu đó đấy chứ.”

Cô tuy rằng khóc đỏ mắt, nhưng khì thể tuyệt đối không thua hần!

Kỳ Mai Khải lãnh trào nói: “Như thế nào? Nghĩ rằng tôi sẽ ở bệnh viện không về nhà nữa sao?”

Cãi nhau thì cãi nhau, nhưng cô sẽ không lôi chuyện này ra để cãi nhau. “Tôi không hề có ý như vậy, huống hồ tôi đã hỏi bác sĩ, anh đã sớm rời đi.”

Kỳ Mai Khải hừ lạnh một tiếng, không có nửa điểm cảm động, sau khi nhìn thấy cảnh tượng kia cảm động đối với cô đều đã chết sạch rồi, hần bây giờ lạnh lung như đang trên tòa, làm Kỳ luật sư khiến cho người ta e ngại.

“Như thế nào? Cô quan tâm tôi?”

Lương Nhược Du không có khả năng để quan tâm, cãi nhau không phải là như vậy, thế nào cũng phải cãi nhau tới cuối cùng mới cam nguyện!

“Tôi không cần quan tâm anh.” Có Hạ Lâm quan tâm anh là đủ rồi, nửa câu sau cô đau lòng đến nói không nên lời, chỉ có thể cật mạnh nói. “Đúng vậy mẹ hỏi tôi anh ở đâu.”

Kỳ Mai Khải tự giễu nói: Đúng vậy a, cô không cần quan tâm tôi, dù sao những người quan tâm tôi đều không kém cô một cái.” Hần có mẫu thân, có đứa con, có rất nhiều bạn tốt, một chút cũng không kém một người không yêu hần.

Lương Nhược Du nhin nước mắt đang muốn tràn bên khóe mi, cô đấu không lại hần, không thắng nổi sự thật tàn khốc kia—— hần tuyệt không để ý đến cô.

Cô xoay người, còn muốn chạy ——

“Từ từ, trước ký nó.” Hần đem hiệp ước đưa cho cô.

“Đây là cái gì?” Lương Nhược Du cảm thấy có chuyện không hay sắp xảy ra.

“Quyền giám hộ Tiểu Vũ”. Cô trước ký nó, tôi sẽ đến chính vụ sở làm thủ tục.”

Cô kinh hãi. “Tôi sẽ không từ bỏ quyền giám hộ Tiểu Vũ! Vì cái gì anh muốn tôi ký cái này? !”

Hần hừ lạnh một tiếng. “Ký không phải tốt lắm sao? Cô có thể tới với cuộc sống cô mong muốn, không cần lên lút.”

“Anh rốt cuộc đang nói cái gì, tôi nghe không hiểu, tôi sẽ không từ bỏ quyền nuôi Tiểu Vũ, tôi sẽ không ký!” Lương Nhược Du hoàn toàn nghe không hiểu Kỳ Mai Khải đang nói cái gì.

Kỳ Mai Khải nhìn đến biểu tình trên mặt cô, mấy giờ trước biểu tình của cô không phải như thế, cô nở nụ cười ngọt ngào nép vào trong ngực của Lâm Dân Sơn, bộ dạng vui vẻ, ân ái.

“Nếu không ký, tôi sẽ bắt cô cùng Tiểu Vũ rời khỏi Đài Loan, tôi không cần cô ở tại chỗ này.” Phải nói, hần tình nguyện bắt cô và hần ở cùng một chỗ, như vậy cô sẽ không cùng với nam nhân khác cười nữa, cũng sẽ không ôm nam nhân khác nữa.

“Vì cái gì? Nơi này có sự nghiệp của tôi, có bạn bè của tôi, tôi tại sao phải rời khỏi Đài Loan? !” Lương Nhược Du khẩn cấp muốn khóc, hần hoàn toàn không giống như đang nói đùa, vì cái gì đột nhiên lại như vậy?

“Bạn bè?”

Kỳ Mai Khải lạnh lung con người chứa đầy lửa giận. “Cô đang nói đến Lâm Dân Sơn sao, ký vào đây, từ nay về sau, tôi sẽ không nhúng tay vào chuyện của cô nữa, tiểu vũ cũng sẽ không tái trối buộc ngụ ở người, người tự do !”

Nước mắt của cô rơi xuống. “Chuyện liên quan gì tới Sơn ca? ! Anh không muốn ôi ở lại Đài Loan, chính là không muốn tôi phá chuyện của anh và Hạ Lâm! Tôi sẽ không đi, cho dù phải đi, tôi cũng sẽ không đi nước ngoài, tôi muốn quay về hoa liên, tôi sẽ dẫn tiểu vũ cùng tôi đi hoa liên!”

“Nói đến nói đi đều là hoa liên, là bởi vì cái tên Sơn ca đó phải không? Có phải cảm thấy quay về Đại Bắc cảm thấy rất khổ phải không? Quan hệ của chúng ta, cái gia đình này cản trở chuyện tốt của cô cùng với

tên sơn ca kia có phải hay không? !" Hấn giận không kiềm được, thương tâm phần nộ như thủy triều bàn dâng lên.

Cô cũng phát hỏa, phải cãi nhau mới có thể có lợi, phương pháp duy nhất chỉ có.“Đúng vậy, cái gia đình này không phải do tôi lựa chọn, chúng ta đã sớm ly hôn , chúng ta sớm liền không có bất cứ quan hệ nào , anh rõ ràng biết tôi sẽ quay về Đài Bắc chỉ là bởi vì tiểu vũ, nếu không bởi vì tiểu vũ tôi căn bản sẽ không quay về Đài Bắc, sẽ không cùng anh chung sống dưới một mái nhà, cũng sẽ không bị lời ngon tiếng ngọt của anh lừa! Tôi có thể đi!” Cô giận dữ xoay người ——

Kỳ Mai Khải bắt lấy tay cô, hấn thực phần nộ, hấn nhúu mày:“Cô có thể đi, có thể trở lại nơi Hoa Liên yêu thích của cô, có thể trở lại bên cạnh sơn ca của cô, nhưng là, đừng nói tôi không cảnh cáo cô, chỉ cần cô bước ra khỏi căn phòng này, tôi lập tức sẽ lấy quyền giám hộ Tiểu Vũ, cho cô cả đời đều không nhìn thấy thằng bé, lấy thực lực của tôi tuyệt đối làm được!”

Lương Nhược Du vừa buồn vừa giận nói: “Anh không thể làm như vậy!”

Hấn rống giận: “Thử hỏi, tôi vì cái gì không thể như vậy? !”

“Kỳ Mai Khải —— ”

“Tiểu vũ!”

Tiếng hét của bà bà làm cuộc cãi nhau của hai người gián đoạn, bọn họ không hện mà cùng hướng tới chỗ phát ra âm thanh, nhìn đến bà bà hấn hấn đứng ở cửa phòng.“Ầm ỉ như vậy! Tiểu hài tử đều bị các người dọa chạy rồi!”

Dọa chạy? ! Tiểu vũ?

Hai người không nói hai lời lập tức liền xông ra ngoài, tiểu vũ chạy trốn thật nhanh, hấn không phải quay về phòng của hấn, mà là hướng tới cổng trước, lao ra bên ngoài ——

Lương Nhược Du kinh hãi, lớn tiếng la hét: “Tiểu vũ con đừng chạy, tiểu vũ —— ”

Kỳ Mai chạy phía trước, lại không đuổi kịp cước bộ của đứa nhỏ, miệng hấn nhất nhéo, cảm giác đau đớn càng phát ra mãnh liệt ——

“Tiểu vũ —— ”

Hấn nghe được tiếng của Nhược Du.

“Tiểu vũ a —— ”

Hấn nghe được tiếng của mẹ hấn.

Hấn bịt miệng, dừng bước.

Bên tai là đầy tiếng gió, tầm mắt của hấn dần dần mơ hồ, suy nghĩ bay lên không, trước mắt nhìn đến chính là hình ảnh Nhược Du ôm Lâm Dân Sơn,mỗi hình ảnh đều giống nhau, rành mạch, không muốn xem cũng không được, Kỳ Mai Khải nhắm lại hai mắt, hôn mê——

Lương Nhược Du sợ hãi, cô hướng quay về bên cạnh hấn, hai đầu gối rơi xuống đất, ôm lấy kỳ Mai Khải, tại sao có thể như vậy,‘Mai Khải ! Mai Khải! Đừng dọa em...”

Bà bà vọt lại đây:“con trai a, tại sao có thể như vậy a? !”

“Mẹ, kêu xe cứu thương!” Lương Nhược Du khóc đến không thể tự khống chế.

Tiểu vũ nghe được thanh âm sau quay đầu lại, nhìn đến baba đang hôn mê nằm ở bên đường, hoảng sợ đứng sững sờ ở tại chỗ ——

Xe cứu thương khẩn cấp đến, nhân viên cấp cứuws đem người bệnh lên cáng, đưa lên xe cứu thương, lương Nhược Du đi theo lên xe, Tiểu Vũ nắm tay mẹ khóc oa oa, xe cứu thương dùng tốc độ nhanh nhất để đi.

Nhân viên cuuws hộ giúp Kỳ Mai Khải làm chẩn đoán bệnh, buông tai nghe xuống, nhúu mày nói: “Người bệnh từng gặp tai nạn sao?”

Lương Nhược Du lau nước mắt, nghĩ đến tai nạn buổi chiều.“Buổi chiều có, vì né tránh một chiếc xe, nên khoongcaanr thận bị chạm vào đường bảo hộ... Bác sĩ, hẳn làm sao vậy?”

“Người bệnh có hiện tượng xuất huyết trong, bởi bị va chạm lần nữa nên nội tạng bị thương , cần phải đưa bệnh nhân đi kiểm tra kĩ càng , cô có bệnh án lần va chạm trước của bệnh nhân không?”

Cô gật gật đầu.“Có chụp X quang, nhưng tôi không giữ kết quả kiểm tra...” Cô chỉ lo cùng hẳn cãi nhau, chỉ lo tức giận, lại quên hỏi hẳn thế nào, lương Nhược Du đột nhiên cảm thấy được rất áy náy.

Nhân viên cứu hộ đặt máy thở ô xi, đồng thời nói về tình trạng của bệnh nhân.

Hai mắt của Lương Nhược Du lại đầy lệ, cô cầm tay của Kỳ Mai Khải, hôn vào tay hẳn, nóng vội nhìn hai mắt nhắm chặt của hẳn.“Mai Khải đừng làm em sợ, anh không thể có việc, nghe thấy không, anh không thể có việc! Ông trời, van cầu ngài, đừng để anh ấy xảy ra chuyện, tôi không thể không có anh ấy...”

Cô một lần lại một lần gọi tên hẳn, hai hàng nước mắt của cô làm ướt đầm chiếc áo sơ mi...

Như là cảm ứng được của cô đang gọi, kỳ Mai Khải hơi hơi mở hai mắt ——

“Mai Khải!” Lương Nhược Du nín khóc mỉm cười.

“Đây là nơi nào...” Hẳn cảm giác được độ xóc nảy của chiếc xe, chỉ cần chấn động lớn một chút, đều đã làm cho hẳn đau đến nhúu mày.

“Chúng ta ở trên xe cứu thương, anh vừa mới té xỉu .”

Hẳn suy yếu gơ tay đẩy mặt nạ o-xi ra.“Tôi té xỉu ? Thế tiểu vũ đâu?”

Cô giúp hẳn đeo lại cái mặt nạ o-xi.“Tiểu vũ không có việc gì, anh đừng nói nữa, bác sĩ nói anh bị xuất huyết trong, buổi chiều bác sĩ không nói cho anh biết sao? Tại sao anh lại rời đi bệnh viện?”

“Anh không thời gian nghe, anh vội vã đuổi theo em...” Hẳn lại đẩy mặt nạ o-xi ra, nhìn mặt cô đầy lệ, nghĩ đến so với việc bị đau do xuất huyết thấy cô khóc anh càng đau hơn ——

“Trả lời anh, em yêu anh không? Hay vẫn là yêu Sơn ca?”

Lương Nhược Du lại giúp hẳn đeo lại cái mặt nạ o-xi.“Anh sao lại hỏi như vậy? Không được nói nữa .”

Hẳn tóm lấy tay cô, chính mình rất rõ ràng cả đời chỉ yêu mình cô, rồi lại đẩy mặt nạ o-xi.“Anh đi sau xe của em, nhìn thấy em ôm hẳn...”

Lương Nhược Du nghĩ đến cái ôm ở công trường, đối với thái độ lên ná của hẳn, nàng vừa tức vừa buồn cười, sau đó sẽ giúp hẳn treo cái mặt nạ o-xi lên.“Lại nữa, đây chẳng qua là cái ôm giữa bạn bè với nhau thôi, cần bản không có gì ám muội, nhưng anh, anh không phải cùng hạ lâm ở cùng một chỗ, muốn trải qua thế giới của hai người sao?”

Kỳ Mai Khải hừ lạnh một tiếng đau đến nhúu mày.“Tôi quay trở về văn phòng soạn thảo hiệp ước rồi cùng em cãi nhau còn không kịp , lấy đâu ra thời gian cùng Hạ Lâm ở một chỗ?”

Cô do dự hỏi: “Quan hệ giữa anh và Hạ Lâm —— ”

Hẳn lập tức muốn làm sáng tỏ nói: “Trời đất chứng giám, anh và cô ấy kết thúc rồi, trên thực tế anh cùng Hạ Lâm không phải người yêu chân chính, có lẽ đi được gần, nhưng tuyệt đối không giống chungd ta năm đó...”

“Thật sự?” Cô hỏi, trên mặt không dấu được vui sướng.

“Anh toàn thân đau đến chết, không nói dối được đâu, còn có, anh thật muốn hỏi rõ ràng, hạ lâm nói, em buông tha cho anh ? Lời này là có ý gì? Giải thích...”

Cho dù hẳn bị xuất huyết trong, vẫn là không quên trở mình thăm vấn, Lương Nhược Du lắc đầu, người nam nhân này làm luật sư lâu rồi nên mắc bệnh nghề nghiệp , phải không?

Nhưng, Cô tam tình bình tĩnh, chỉ cần hẳn thanh tĩnh, chỉ cần hẳn đối với cô cười, cho dù là cãi nhau cũng không sao cả, chỉ cần hẳn còn hô hấp, chỉ cần hẳn nhìn cô ——

“Đừng nói nữa , chưa từng thấy có người nam nhân nào nói nhiều như vậy.”

“Em buông tha cho anh ?”

Hắn cố ý muốn được đáp án, lại không nghe lời đẩy ra mặt nạ. “Nếu em buông tha cho anh, anh tình nguyện bị đâm xe, anh tình nguyện bị đau đến chết, em không hiểu đâu, cái loại này cảm giác đau lòng đó so với bây giờ còn phải đau hơn gấp một ngàn lần!”

Lương Nhược Du cười cười, cảm giác ngọt ngào xen vào trong lòng, không lâu trước là cãi nhau, bây giờ đối chọi gay gắt cũng không còn quan trọng nữa , cô cúi người hôn vào trán hắn, lại đeo mặt nạ o-xi cho hắn. “Em sẽ không buông tay anh, anh đừng nói nữa được không?”

“Thật không?”

“Thật sự, anh không cần nói nữa .”

Kỳ Mai Khải thâm tình chăm chú nhìn cô, mỗi lần hô hấp đều làm cho hắn rất đau, nhưng tâm tình lại vì lời nói của cô mà trở nên thoải mái. “Nói lại đi.”

“Không nói , anh phải nghỉ ngơi... Chẳng nhẽ những người bị xuất huyết ai cũng nhiều lời như anh vậy sao?” Cô nhẹ giọng ở bên tai hắn oán giận.

Kỳ Mai Khải cầm lấy tay cô, khóa lại mắt của cô. “Mẹ đứa nhỏ, em nguyện ý gả cho anh sao?”

Cô giật mình lần thứ hai lệ lại đảo vòng quanh mắt, lúc này không có bi thương, mà là tràn đầy cảm động, trên mặt lộ vẻ thẹn thùng.

“Em nguyện ý sao?”

“Àn.”

Cô mỉm cười lau nước mắt, còn nói: “Em nguyện ý, nhưng mà phải đáp ứng em, anh nhất định phải sống tốt đây , biết không?”

Hắn khó khăn gật gật đầu, cảm giác đau đớn không ngừng tăng lên, xuất huyết bên trong tính cái gì, đau đớn tính cái gì, cô đáp ứng gả cho hắn, đây mới là quan trọng nhất, chuyện bụi bặm, hắn nhắm lại hai mắt, lần thứ hai hăm sâu vào màn đêm, bên tai truyền đến tiếng kêu ——

Một tiếng tiếp theo một tiếng, rành mạch. Kết thúc

Trời xanh, những tia nắng vàng chói mắt chiếu vào phòng, phòng bệnh có ánh mặt trời, còn có thoang thoang mùi hoa bách hợp.

“Khi nào thì chúng ta cưới ?” Kỳ Mai Khải la hét.

Không ai để ý đến hắn, tùy ý để hắn ở trên giường bệnh oa oa kêu.

Không để ý tới hắn? Như vậy được không? Hắn chính là người đầu tiên xuất huyết bên trong còn có thể nằm úp sấp nằm úp sấp đi, viết hiệp nghị thư, cùng vợ cãi nhau, ác, đã quên nói, còn lấy tiểu vũ uy hiếp cô, còn muốn lấy quyền giám hộ, còn có thể chạy bộ đuổi theo tiểu hài tử... A, hắn ưu tú như thế, nam nhân đến cả bác sĩ cũng phải bội phục, lương nếu du không nghĩ để ý đến hắn thực bình thường.

Bà bà biết miệng, cũng không muốn để ý đến con trai, hắn nhìn bác sĩ, chụp X quang thế nhưng không nghe báo cáo? Thế nào cũng phải nháo đến nghiêm trọng đến nổi té xỉu? Vội vã như vậy đuổi vợ, hắn mới hai mươi tuổi thôi sao?

“Tức a, này cây táo thực mới mẻ!”

“À, đó là Trương tiên sinh đưa tới, Trương tiên sinh riêng mượn hai chiếc xe, một nhà lớn nhỏ toàn bộ từ phía bắc đưa tới, thực ngại quá.”

“Uy uy uy, bọn họ là đến thăm bệnh, không phải đến đưa cây táo.” Kỳ Mai Khải xen mồm.

Hai người nói chuyện tiếp tục không để ý tới hấn, tiếp tục nói về việc nhà. “Lần sau tới Chương Hóa, nhất định phải đi Trương gia một chuyến, người ta khách khí như vậy đưa cây táo đến, chúng ta có phải hay không nên đưa quà đến cảm ơn họ?”

“Mua đồ chơi tốt lắm, Trương tiên sinh rất nhiều tôn tử, mua đồ chơi là tốt nhất.”

“Con cũng phải đi, con có thể cùng nhau chơi đùa với họ!” Tiểu vũ nhô đầu ra.

Lương Nhược Du cười nói: “OK a, vậy thì không còn vấn đề gì nữa.”

“Gả cho anh! Anh muốn kết hôn rồi!” Nam nhân trên giường bệnh lại oa oa kêu.

Lương Nhược Du cúi đầu, trên mặt lộ vẻ mỉm cười ngọt ngào, cô chính là cố ý như vậy, ai kêu hấn đem cô dọa cái chết khiếp, nước mắt cũng không biết đã chảy bao nhiêu vì hấn!

“A, khi nào lo liệu việc vui a? Đừng đùa nữa, con cũng nên gả cho hấn rồi, lúc này ta muốn cho con dâu vào cửa, nghe kỹ, tuyệt đối không được trộm đi tái hôn!” Bà bà rất vui vẻ, mọi chuyện đều đang vào quỹ đạo, trưởng bối vui vẻ nhất.

“Được thôi, cho con đi ngắm cảnh một chút thôi là được ~” mấy năm nay, bà bà tựa như mẹ ruột của cô, cô liền làm nũng.

Lương Nhược Du tưới nước cho cây táo, rồi đi đến giường bệnh. “Nhạ, ăn chút táo đi, nói nhiều.”

“Gả cho anh.” Hấn tiếp nhận quả táo, cắn một miếng.

“Không cần.”

“Lúc ở trên xe cứu thương chẳng phải đã hứa với anh rồi sao.”

Cô hừ lạnh một tiếng. “Em cũng không phải ngu ngốc, ngu ngốc mới đem tương lai của mình đặt vào trong tay nam nhân, em đã trải qua một lần ngu ngốc, không có lý do nào lại làm lại lần nữa.”

“Em rất thông minh mà, anh sẽ không để cho em thành ngu ngốc nữa đâu.” Hấn chớp chớp mắt.

Đây là cao thủ giới luật sư sao? “Em không lấy chồng.”

Hấn bịt miệng. “Oa, đau quá đau quá.”

Vẫn là không ai để ý đến hấn.

“Hành động rất kém cỏi.”

“Anh yêu em.”

“Em biết.” Cô nhún nhún vai, đã là lão phu thê rồi còn.

“Vậy em yêu anh không?”

“Yêu.”

“Hừ, yêu anh sao không gả cho anh?!” Kỳ Mại Khải không lộn xộn nữa, giống như tiểu hài tử cáu kỉnh.

“Hừ, Ái nói yêu sẽ cưới đâu?” Cô lơ đãng nói.

Tiểu Vũ một bên nghe không nổi nữa, ngày đó hấn đột nhiên chạy ra đi là bởi vì ba mẹ cãi nhau dọa đến hấn, đồng thời cũng nghĩ đến ba ba không cần hấn cùng mẹ nữa, mới đưa bọn họ ra nước ngoài, hấn thực thương tâm, không biết nên làm cái gì bây giờ, đành phải chạy đi.

Tiểu vũ đi đến bên cạnh mẹ, rất có nam tử khí khái nói: “Bằng không mẹ chờ con sau khi lớn lên gả cho con là được, Con ngoan hơn ba, sinh bệnh sẽ không nói chuyện.”

Lương Nhược Du cười to, bà bà cũng nhin không được cười ha ha, chỉ có ba ba của đứa nhỏ là vẻ mặt tràn đầy đau khổ, hoàn toàn cười không nổi.

“Mới loại bỏ ‘sơn ca’, lại tới nữa một cái tiểu vũ, con à, sao con có thể nhẫn tâm tranh mẹ với ba!”

Tiểu vũ nhún nhún vai: “Bởi vì ba rất ồn ào, khiến con không thể đọc truyện !” Nói xong, hắn ôm truyện của mình để vào chỗ cũ.

“Làm sao bây giờ? Con trai chê anh rất ồn ào kìa .” Kỳ Mai Khải cầm tay vợ.

Lương Nhược Du gật đầu nếu như đảo tởi: “Đúng vậy, Anh thật sự thật sự rất ồn.”

Không có lúc nào yên lặng hết?

Kỳ Mai Khải vươn cánh tay, nắm lấy eo nhỏ của vợ, đem cô ôm vào trong lòng.

Lương Nhược Du kinh hô, cũng không dám giãy mạnh, chỉ sợ thương tổn được hắn.

“Như vậy thật ngoan?” Nam nhân vẽ mặt đắc ý, xấu xa cười.

“Buông.” Cô trừng hắn.

Hắn khiêu khích nói: “Vĩnh viễn cũng không thả ra.”

Cô thấy đôi mắt hắn nóng rực, hô hấp chậm rãi gia tốc: “Anh muốn như thế nào?”

Kỳ Mai Khải vỗ về trước ngực của cô, con người rực nóng nhìn vào đó: “Vợ à, ngàn vạn lần đừng hỏi nam nhân vấn đề này, bởi vì anh muốn —— ”

Hắn hôn cô, lưu luyến nói: “Gả cho anh.”

Dục hỏa sau sáu năm chợt tĩnh lại: “Được.”

Cô ôm cổ của hắn, hưởng ứng nụ hôn của hắn ——

Đúng vậy, sáu năm sau, cô lại đem tốc độ nhanh nhất, lần thứ hai quay trở về vị trí Kỳ phu nhân.

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ly-hon-tai-ket-hon>